

**Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší – základní povinnosti
provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší – text k 1.10.2025**

**ing. Zbyněk Krayzel, Poupětova 13/1383, 170 00 Praha 7 Holešovice
266 711 179, 602 829 112, ZBYNEK.KRAYZEL@SEZNAM.CZ,
WWW.KRAYZEL.CZ**

DŮLEŽITÉ POZNÁMKY:

K datu zpracování tohoto dokumentu byl účinný text novely zákona a to novela č. 42/2025 Sb. Tato novela ale má řadu povinností odloženu a to někdy až do konce roku 2027. Proto v textu některé body jsou označeny červeně s podbarvením:

Červený text s modrým podbarvením **XXXXXXX** – účinnost od 1.5.2025

Červený text se zeleným podbarvením **XXXXXXX** – účinnost od 1.1.2026

Červený text s šedým podbarvením **XXXXXXX** – účinnost od 1.1.2028.

Zelený text - **XXXXXXX** – je text NÁVRHU novely vyhlášky č. 415/2012 Sb., a má tedy jen informativní a nezávazný obsah.

Jen červený text **XXXXXXX** – zdůraznění některých povinností.

Podžlucení – **XXXXXXX** jen informativní nebo zdůrazňující charakter.

ÚVOD

V roce 2012 byl přijat nový zákon o ochraně ovzduší. Byl uveden ve sbírce zákonů pod číslem **201/2012 Sb.** V účinnost vstoupil **1.9.2012** (s několika výjimkami jako poplatková agenda, kompenzace aj.) a byl již 15 x novelizován.

Poslední novela je zákon č. 42/2025 Sb., tato novela zákon zásadním způsobem změnila.

Není to ale jediný předpis, řešící problematiku, týkající se ochrany ovzduší. Druhým z nich je zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech.

Dalšími jsou pak zákon č. **695/2004 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění následných předpisů, **zákon č. 383/2012 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění následných předpisů.

Za předpis, týkající se ochrany ovzduší lze považovat i zákon č. **85/2012 Sb.**, o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Tyto předpisy mají řadu prováděcích předpisů (či novel) a celá problematika je nesmírně složitá. Tento příspěvek je stručným úvodem do problematiky, nemůže nahradit podrobné studium těchto právních aktů a jejich prováděcích předpisů.

OBSAH

PŘEHLED PLATNÝCH PŘEDPISŮ V OCHRANĚ OVZDUŠÍ	5
KAPITOLA I. PLATNÁ LEGISKATIVA V OCHRANĚ OVZDUŠÍ	6
KAPITOLA I.1. ZÁKON Č. 201/2012 SB., O OCHRANĚ OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ ÚDAJE A POVINNOSTI, NOVELY ZÁKONA.....	6
KAPITOLA I.2. VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ	14
KAPITOLA I.3. VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ	19
KAPITOLA I.4. VYHLÁŠKA Č. 330/2012 SB., O ZPŮSOBU POSUZOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤENÍ, ROZSAHU INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI O ÚROVNI ZNEČIŠŤENÍ A PŘI SMOGOVÝCH SITUACÍCH (TZV. SMOGOVÁ VYHLÁŠKA).....	20
KAPITOLA I.5. NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT.....	20
KAPITOLA I.6. METODICKÉ POKYNY, SDĚLENÍ, STANOVISKA MŽP A DALŠÍ MATERIÁLY.....	21
KAPITOLA II. POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ – „DESATERO“ A „TERMÍNOVÝ KALENDÁŘ“,	46
OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ Z LEGISLATIVY OCHRANY OVZDUŠÍ ...	63
Blokové schéma	65
Kapitola III. Povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší. Provozní a technologická kázeň, návody a provozní řády výrobců či dodavatelů. Odstraňování nebezpečných stavů ohrožujících kvalitu ovzduší, opatření k předcházení havárií apod..	66
Kapitola IV. Nové povinnosti stavebníků při stavební činnosti.....	71
Kapitola V. Klasifikace zdrojů agenda správného zařazení zdroje znečišťování ovzduší mezi vyjmenované a nevyjmenované zdroje.....	72
Kapitola VI. Povolovací agenda. Závazná stanoviska, povolení provozu a změny.....	93

Kapitola VII. Zavedení minimálních vzdáleností zdrojů od obytné zástavby.....	108
Kapitola VIII. Kontinuální sledování a zaznamenávání provozního parametru.....	114
Kapitola IX. Znalost všech používaných paliv, surovin a odpadů, vstupujících do procesů.....	121
Kapitola X. Emisní limity a podmínky provozu zdrojů. Emisní stropy a tmavost kouře.	130
Kapitola XI. Zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Měření emisí na všech výstupech do ovzduší, stanovení emise výpočtem (bilance, kombinace měření a bilance, emisní faktory).....	152
KAPITOLA XII. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘÍZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)	164
Kapitola XII.1. Úvod do problematiky ohlašování, základní pravidla a povinnosti	164
Kapitola XII.2. Postupy a návody k agendě ovzduší.....	167
Kapitola XII.3. SPE– Zpracování a ohlášení souhrnné Provozní evidence	168
Kapitola XII.4. Poplatkové příznání	170
Kapitola XIII. Bilance organických rozpouštědel.....	172
Kapitola XIV. Provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší.....	177
Kapitola XV. Provozní řád (dříve Soubor TPP a TOO), zpracovávají provozovatelé všech zdrojů, označených ve sloupci C přílohy č. 2 k zákonu o ovzduší.....	181
KAPITOLA XVI. OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ	186
KAPITOLA XVII. VYDÁVÁNÍ A AKTUALIZACE PROGRAMŮ ZLEPŠOVÁNÍ KVALITY OVZDUŠÍ (PZKO)	186
KAPITOLA XVIII. IMISNÍ LIMITY A SMOGOVÁ SITUACE	187
Kapitola XIX. Autorizované činnosti a autorizace	188
Kapitola XX. Agenda látek poškozujících ozónovou vrstvu a fluorovaných skleníkových plynů, agenda látek ovlivňujících klimatický systém Země a podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.....	189
KAPITOLA XXIII. DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE	189
KAPITOLA XXIII.1. SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ	189

KAPITOLA XXIII.2. NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNÍ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ.....	190
KAPITOLA XXIII.3. – EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A OBCHODOVÁNÍ S NIMI	191
KAPITOLA XXIV. INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ, IPPC, ZÁKON Č. 76/2002 SB.	192
KAPITOLA XXV. – PROBLEMATIKA CENTRÁLNÍHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPLEM	192

PŘEHLED PLATNÝCH PŘEDPISŮ V OCHRANĚ OVZDUŠÍ

Platná legislativa - přehled stávajících platných předpisů ČR v ochraně ovzduší.

V současné době je v právní moci nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, **účinný od 1.9.2012** (s některými výjimkami). Tento zákon nahradil zákon č. 86/2002 Sb., a také zrušil prakticky veškeré prováděcí předpisy podle zákona č. 86/2002 Sb.

Byl již 15x novelizován a to zákonem č. 64/2014 Sb., č. 87/2014 Sb., č. 382/2015 Sb., č. 369/2016 Sb., č. 183/2017 Sb., č. 225/2017 Sb., č. 172/2018 Sb., č. 403/2020 Sb., č. 261/2021 Sb., č. 284/2021 Sb., č. 382/2021 Sb., č. 142/2022 Sb., č. 432/2022 Sb., č. 149/2023 Sb. a **č. 42/2025 Sb.**

Postupně jsou přijímány nové prováděcí předpisy:

1. Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Účinnost od 1. prosince 2012. Byla novelizována a to vyhláškou č. 155/2014 Sb., 406/2015 Sb., 171/2016 Sb., 452/2017 Sb., 190/2018 Sb., 216/2019 Sb. a 265/2022 Sb.
2. Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv, používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší. Účinnost od 1.října 2012. Novela č 154/2014 Sb.
3. Vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích (tzv. imisní vyhláška). Účinnost od 15.října 2012. Byla novelizována vyhláškou č. 83/2017 Sb. a vyhláškou č. 68/2020 Sb.
4. Nařízení vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot. Účinnost od 15.října 2012. Bylo novelizováno Nařízením vlády č. 492/2020 Sb.

POZOR!!!: Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., které mj. stanovovalo povinnost stanovování účinnosti spalování bylo zrušeno. Existují ale další předpisy, které řeší problematiku účinnosti kotlů či účinnosti spalování.

POZOR!!!: Vyhláška č. 34/2016, o čištění, kontrole a revizi spalínové cesty. Není předpisem na ochranu ovzduší. Jde o prováděcí předpis k zákonu č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

POZOR!!!: Vyhláška č. 38/2022 Sb., o kontrole provozovaného systému vytápění a kombinovaného systému vytápění a větrání a vyhláška č. 193/2013 Sb., o kontrole klimatizačních systémů. Vydány dle zákona č. 406/2000 Sb., zákon o hospodaření s energiemi. Nejsou předpisy dle zákona na ochranu ovzduší.

POZOR!!!: Nařízení vlády č.25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění 126/2004 Sb. a 42/2006 Sb. Není předpisem dle zákona na ochranu ovzduší.

KAPITOLA I. PLATNÁ LEGISKATIVA V OCHRANĚ OVZDUŠÍ

KAPITOLA I.1. ZÁKON Č. 201/2012 SB., O OCHRANĚ OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ ÚDAJE A POVINNOSTI, NOVELY ZÁKONA

Zákon transponuje komunitární právo do oblasti ochrany ovzduší jako nejdůležitější složky životního prostředí.

Dle Důvodové zprávy: „Cílem je dosáhnout dalšího snížení emisí znečišťujících látek a **dosáhnout zlepšení kvality ovzduší při současném snížení nadbytečné administrativní zátěže a legislativních povinností.**“.

Shrnutí hlavních cílů zákona:

- Zajištění kvality vnějšího ovzduší na úrovni, která nepředstavuje zdravotní rizika a rizika pro ekosystémy, ve stanovených termínech.
- Optimalizace realizace programových nástrojů (Národní program snižování emisí ČR, programy ke zlepšení kvality ovzduší v zónách a aglomeracích).
- Rozšíření aplikace emisních stropů na různých úrovních, za účelem dodržení přípustné úrovně znečištění ovzduší.
- Zavedení individuálního přístupu ke zdrojům znečišťování ovzduší se zohledněním jejich významu a vlivu na kvalitu ovzduší.
- Zpřísnění emisních limitů a technických požadavků na provoz zdrojů znečišťování ovzduší v návaznosti na kvalitu ovzduší.
- Revize systému poplatků za znečišťování ovzduší.
- Vymezení působnosti zákona pouze na oblast ochrany ovzduší, snížení administrativní zátěže a optimalizace legislativních povinností.
- Transpozice a implementace právních předpisů ES.
- Úprava systému státní správy ochrany ovzduší stanovením změn v institucionálním zajištění, povinnostech osob a zásadách správního trestání.
- Zjednodušení zákona a řídicích procesů včetně povolovacího řízení.

Zákon upravuje:

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje:

- a) přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší,
- b) způsob posuzování přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a jejich vyhodnocení,
- c) nástroje ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) práva a povinnosti osob a působnost orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) práva a povinnosti **„dodavatelů pohonných hmot“** „osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu“ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen „dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty“) a působnost orgánů veřejné správy při zajištění plnění těchto práv a povinností.

Zákon o ochraně ovzduší obsahuje celkem 9 částí a 12 příloh.

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Pojmy a definice .

ČÁST DRUHÁ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

- § 3 Přípustná úroveň znečištění
- § 3a Národní cíl snížení expozice
- § 4 Přípustná úroveň znečišťování
- § 4a Stacionární zdroje a jejich zařazování
- § 4b Sčítací pravidla
- § 5 Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění
- § 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování
- § 7 Informační systém kvality ovzduší

ČÁST TŘETÍ NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNÍ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

- § 8 Národní program snižování emisí České republiky
- § 9 Programy zlepšování kvality ovzduší
- § 10 Smogová situace
- Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší
- § 11 a § 12
- § 12a Minimální vzdálenosti
- § 12b Vyhodnocení zkušebního provozu
- § 13 Změna a zrušení povolení provozu
- § 13a Rozhodování o stacionárním zdroji v pochybnostech
- § 14 Nízkoemisní zóny
- § 14a Zavedení nízkoemisního poplatku
- § 14b Nízkoemisní poplatek
- § 14c Sdělení poplatníka nízkoemisního poplatku
- § 14d Splatnost nízkoemisního poplatku a následky jeho včasného nezaplacení
- § 14e Správa nízkoemisních poplatků
- § 14f Žádost o vyměření nízkoemisního poplatku rozhodnutím
- § 14g Prominutí zvýšení nízkoemisního poplatku
- § 14h Informační systém nízkoemisních zón
- § 15 Poplatek za znečišťování

ČÁST ČTVRTÁ POVINNOSTI OSOB A KRITÉRIA UDRŽITELNOSTI BIOPALIV

- § 16 Povinnosti osob
- § 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje
- § 17a Databáze odborně způsobilých osob

§ 19f Povinnost zajistit minimální množství pokročilých biopaliv za kalendářní rok

§ 19g Povinnost zajistit minimální množství energie z obnovitelného zdroje za kalendářní rok

§ 19h

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty za kalendářní rok

§ 20, § 20a, § 20c, § 20d

§ 20e Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů

Kritéria udržitelnosti biopaliv § 21

ČÁST PÁTÁ OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A PŘESTUPKY

§ 22 Opatření k nápravě a zastavení provozu stacionárního zdroje

Přestupky fyzických osob § 23

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob § 25, § 25a, § 25b, § 26

ČÁST ŠESTÁ VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY A ČINNOSTI NA PODPORU VÝKONU STÁTNÍ SPRÁVY

Postup kontrolních orgánů

Autorizace

Pověřené osoby

ČÁST SEDMÁ PŘECHODNÉ REŽIMY PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 37 Přejídný národní plán

§ 38 Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

§ 39 Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

ČÁST OSMÁ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 40 Společná ustanovení

Přejídná ustanovení § 41a § 42

§ 43 Zrušovací ustanovení

ČÁST DEVÁTÁ ÚČINNOST

Příloha č. 1 Imisní limity a národní cíl snížení expozice

Příloha č. 2 Vyjmenované stacionární zdroje

Příloha č. 2a Stacionární zdroje, pro které jsou stanoveny minimální vzdálenosti podle § 12a

Příloha č. 3 k zákonu č. 201/2012 Sb. Seznam zón a aglomerací

Příloha č. 4 k zákonu č. 201/2012 Sb. Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Příloha č. 5 Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

Příloha č. 6 Smogové situace a podmínky vyhlášení jejich vzniku a ukončení

Příloha č. 7 Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Příloha č. 8 Výjimky z omezení provozu v nízkoe emisních zónách

Příloha č. 9 Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

Příloha č. 10 Opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření na staveništi při provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb

Příloha č. 11 k zákonu č. 201/2012 Sb. Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace

Příloha č. 12 k zákonu č. 201/2012 Sb. Požadavky na obsah národního programu snižování emisí České republiky

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Česká inspekce životního prostředí,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady a
- i) Ministerstvo zemědělství.

Na území vojenských újezdů vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

Základní pojmy, povinnosti a novinky:

- **Tento zákon se nevztahuje na vnášení radionuklidů do ovzduší, na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií, živelních pohrom i jiných mimořádných událostí, prováděné podle jiných právních předpisů³⁾. Tento zákon se dále nevztahuje na činnosti Hasičského záchranného sboru České republiky při přípravě na mimořádné události³⁾, při přípravě na plnění mimořádných úkolů a při jejich plnění⁴³⁾.**

³⁾ Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

⁴³⁾ § 3 zákona č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- Dělení (kategorizace) stacionárních zdrojů na **vyjmenované** (příloha č. 2 zákona) a **nevyjmenované**.
- **Spalovací zdroje jsou posuzovány podle jmenovitého tepelného příkonu (případně celkového jmenovitého tepelného příkonu).**
- Růst poplatků za znečišťování ovzduší dle přílohy č. 9 zákona.
- Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny⁴⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.
- Jedná-li se o záměr vyžadující jednotné environmentální stanovisko⁴²⁾, závazná stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) a d) se nevydávají.
- Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) se nevydává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.
- Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.
- Provozovatel stacionárního zdroje používaného pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, kdy se za výzkum, vývoj nebo zkoušení nových výrobků a procesů **nepovažuje tepelné zpracování odpadu, pokud je množství spalovaného odpadu vyšší než 50 tun za rok, je povinen plnit pouze povinnosti uvedené v § 17 odst. 1 písm. a), d) a e).**
- Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
- Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.
- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.
- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud je spalovací stacionární zdroj podle věty první provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, je provozovatel povinen jej provozovat v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 31. srpna 2024.
- Osoba uvádějící na trh v České republice paliva smí na trh uvést pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem. Doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, je povinna předat odběrateli vždy při první dodávce paliva a následně při změně kvality paliva. Osoba uvádějící v České republice paliva na trh, odběratel a každý, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení paliva na trh, je povinen na vyžádání kontrolního orgánu předložit doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Osoby uvádějící na trh paliva stanovená prováděcím právním předpisem mají povinnost ohlásit údaje stanovené prováděcím právním předpisem ministerstvu do 31. března následujícího roku.

- Na trh v České republice lze uvést pouze spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵²⁾, pokud jsou stanoveny. Splnění této povinnosti je osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾.
- Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje k dispozici jiné osobě anebo dováží výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.
- V otevřeném ohništi lze spálit jen suché rostlinné materiály, které nejsou znečištěné nebo jinak kontaminované cizorodými chemickými látkami.
- Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v otevřeném ohništi, při kterém nedochází k nakládání s odpady ve smyslu zákona o odpadech¹³⁾. Při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.
- Odpad podle zákona o odpadech¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. c). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c). Při prokazování, že byl ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně tepelně zpracován odpad, se postupuje způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.
- Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek³³⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

33) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů."

- Provozovatel plavidla je povinen používat k pohonu plavidla pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem.
- Odborně způsobilá osoba podle § 17 odst. 1 písm. h) je povinna ohlásit ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí údaje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 60 dnů od vystavení dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.
- **Zhotovitel podle stavebního zákona je povinen při provádění záměru, jeho změně nebo při odstraňování stavby dodržovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření v souladu s přílohou č. 10 k tomuto zákonu, je-li to pro něj technicky možné a ekonomicky přijatelné. Splnění této povinnosti nebo technickou nemožnost nebo ekonomickou nepřijatelnost je zhotovitel povinen prokázat na vyžádání orgánu ochrany ovzduší. Tato opatření není povinen provádět zhotovitel stavby veřejné dopravní infrastruktury při realizaci záměru a souvisejících činnostech ve vzdálenosti 500 m a více od hranice zastavěného území.**

Důležité nové či změněné pojmy:

- znečišťující látkou každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,

- znečišťováním (emisí) vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší,
- úrovní znečištění hmotnostní koncentrace znečišťující látky v ovzduší (imise) nebo její depozice na zemský povrch za jednotku času,
- stacionárním zdrojem ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat,
- mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,
- spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,
- provozovatelem právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,
- emisním limitem nejvýše přípustné množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek vnášené do ovzduší ze stacionárního zdroje,
- emisním stropem nejvýše přípustné množství znečišťující látky vnesené do ovzduší za kalendářní rok,
- imisním limitem nejvýše přípustná úroveň znečištění stanovená tímto zákonem,
- palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,
- těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou metanu, která při teplotě 20 °C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,
- organickým rozpouštědlem jakákoli těkáva organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovaadlo nebo jako ochranný prostředek,
- tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu; za tepelné zpracování odpadu se považuje také oxidace nebo zpracování jiným termickým procesem paliva vyrobeného z odpadu, který přestal být odpadem za podmínek stanovených zákonem o odpadech¹³, pokud jednou ze stanovených podmínek je, že při jeho energetickém využití jsou stanoveny a plněny požadavky pro tepelné zpracování odpadu,
- spalovnou odpadu stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad,

Dne 20. února 2025 vyšla ve Sbírce zákonů v pořadí již patnáctá novela zákona o ochraně ovzduší.

- Doplnění „závaznosti“ imisních limitů
 - o Imisní limity a úroveň znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, jsou podkladem při pořizování územně analytických podkladů a územně plánovací dokumentace.
- Závazná pravidla zařazování zdrojů
 - o Sjednocení stávající praxe, vyjasnění zařazování do sběrných kódů 11.X

- Provádí KÚ v povolení provozu
- Upravená podoba sčítacích pravidel
 - Sjednocení stávající praxe, zpřesnění transpozice MCPD a IED spalovacích zdrojů
- Zavedení sledování provozního parametru
 - V případech, kdy provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování pravidelným jednorázovým měřením emisí, provádí rovněž nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu, a to v případě stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých tak stanoví prováděcí právní předpis. Pokud není možné provozní parametr podle věty druhé stanovit, může krajský úřad namísto toho stanovit technickou podmínku provozu podle §12 odst. 4 písm. d), která zajistí obdobnou kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí jako provozní parametr.
- Digitalizace zjišťování úrovně znečišťování
 - Povinnost ohlašovat výsledky měření emisí elektronicky, v případě jednorázového měření přechází tato povinnost na autorizované osoby, nově bude ohlašovat také ČIŽP
- Rozšíření povinnosti kontinuálního měření emisí
 - Rozšíření povinnosti kontinuálního měření emisí na vybrané stacionární zdroje
 - Povinnost ohlašovat od roku 2028 výsledky kontinuálního měření emisí on-line do ISKO (s výjimkou kotlů na zemní plyn); 5 pracovních dnů na opravu údajů, po tuto dobu se považují za nevyhodnocené údaje
- Změny ve spolupráci, vydávání a aktualizaci PZKO
 - Spolupráce a závaznost rozšířena i na ústřední orgány státní správy, ostatní orgány státní správy (stavební úřady)
 - Lhůta na vydání PZKO prodloužena na 24 měsíců, možnost vydání společných PZKO pro více zón
 - Závazná část PZKO se bude vydávat opatřením obecné povahy, časové plány obcí budou na stránkách MŽP
 - Vyjasnění vazeb na NPSE a další koncepce, aktualizace jen v případě nepříznivého vývoje
- Rozšíření pravomocí obcí pro případ smogové situace
 - Obce budou moci nově na základě regulačního řádu v době smogové situace omezovat také stavební činnost, doplňková lokální topeniště, spalování v otevřených ohništích, nevyjmenované zdroje a zvýhodnit VHD
- Zavedení minimálních vzdáleností zdrojů a domů
 - Orgány ochrany ovzduší budou mít nově povinnost vycházet také z minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu
 - Nebude se vztahovat na modernizace zdrojů, pokud se nebudou zvyšovat emise, a na dobývací prostory
- Povinnost vyhodnocovat zkušební provoz
 - Provozovatel bude mít nově povinnost do 3 měsíců od skončení zkušebního provozu předložit KÚ zprávu o výsledcích zkušebního provozu dle zákonem definovaného obsahu
- Zavedení rozhodování v pochybnostech
 - V pochybnostech rozhoduje krajský úřad
- Digitalizace a úprava systému nízko emisních zón, zavedení nízko emisního poplatku
 - Vydat bude moci rada obce nařízením; zrušení povinnosti obchvatu a nově možnost zpoplatnění vjezdu do NEZ
 - Elektronizace emisních plaket, informační systém NEZ
- Zvýšení sazeb poplatků a úprava výnosů
 - Zálohy až od 1 mil. Kč; sazby navýšeny o inflaci za minulé roky+ návrh na inflační doložku
 - Výnosy nově SFŽP 50 %, kraje 25 %, MŽP 25 %
- Nové povinnosti stavebníků při stavební činnosti

- Nová povinnost zhotovitelů záměrů dodržovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a kompenzování jejího šíření v souladu s přílohou č. 10
- Kontrolním orgánem OÚ ORP
- Změny u autorizací
 - Parametrické úpravy procesu vydávání autorizace
 - Zavedeny nově přestupky autorizovaných osob
- Změny v přestupcích
 - Doplněny chybějící přestupky
 - Přestupky u nevyjmenovaných zdrojů budou projednávat pouze OÚ ORP

KAPITOLA I.2. VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Odst. 1) Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie 1) a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, **způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem**, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,

c) způsob stanovení počtu provozních hodin,

d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,

e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,

f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí, **dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění**,

g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

h) referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

§ 1 Předmět úpravy

Odst. 1) Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

- b) ~~obecné emisní limity, specifické emisní limity, způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění, stacionární zdroje, pro které se vyžaduje stanovení nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru v povolení provozu, a rozsah, způsob a podmínky stanovení provozního parametru,~~
- c) způsob stanovení počtu provozních hodin,
- d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,
- f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, ~~protokolu~~ **dokumentů** o jednorázovém měření emisí, dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, ~~a rozsah~~ **rozsah** údajů ohlašovaných odborně způsobilou osobou prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností, **náležitosti hlášení o plnění opatření programu zlepšování kvality ovzduší a časového plánu provádění opatření programu zlepšování kvality ovzduší a formát a strukturu řádného a dodatečného poplatkového přiznání,**
- g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění,
- h) referenční finanční limit pro provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,
- i) **rozsah kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,**
- j) **postup prokazování tepelného zpracování odpadu ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně,**
- k) **minimální vzdálenosti a způsob jejich použití.**

Prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně ovzduší, obsahuje celkem 11 částí a 18 příloh.

Části vyhlášky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1 Předmět úpravy

§ 2 Základní pojmy

ČÁST DRUHÁ - ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 4 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 5 Vyhodnocení jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 6 Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 7 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 8 Vyhodnocení kontinuálního měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 9 Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 10 Způsob zjišťování tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 11 Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST TŘETÍ - SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13 Obecná ustanovení ke spalování paliv

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 16 Způsob stanovení počtu provozních hodin (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST ČTVRTÁ - POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17 Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění (K § 16 odst. 8 zákona)

ČÁST PÁTÁ - TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19 Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST ŠESTÁ - NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 23 Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (K § 18 odst. 4 zákona)

ČÁST SEDMÁ - OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST OSMÁ - OBECNÉ EMISNÍ LIMITY, OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ A ROZSAH ÚDAJŮ OHLAŠOVANÝCH PROSTŘEDNICTVÍM INTEGROVANÉHO SYSTÉMU PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

§ 25 Obecné emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 26 Obsahové náležitosti dokumentů (K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Způsob uplatnění kompenzačních opatření (K § 12 odst. 8 zákona)

ČÁST DESÁTÁ REFERENČNÍ FINANČNÍ LIMIT

§ 27a

ČÁST JEDENÁCTÁ – USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ČÁST DVANÁCTÁ

Účinnost - § 30 od 1.12.2012

Příloha č. 1 – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylyů

Část I – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Část II – Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenylyů a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Příloha č. 2 – Podmínky provozu pro spalovací stacionární zdroje

Část I – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Část II – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW

Část III – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

Část IV – Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Příloha č. 3 – Požadavky na kvalitu paliv a hlášení o kvalitě paliva

Část I – Požadavky na kvalitu paliv

Část II – Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

Příloha č. 4 – Podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část I – Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

Část II – Technické podmínky provozu

Příloha č. 5 – Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Část I – Obecná ustanovení a pojmy

Část II – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Část III – Emisní strop a způsob jeho výpočtu

Část IV – Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Příloha č. 6 – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem

1. Pojmy
2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů
3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení
4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel
5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par
6. Podmínky provozu čerpacích stanic
 - 6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic
 - 6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Příloha č. 7 – Vybrané výrobky, limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích a analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích

Část I Dělení vybraných výrobků

Část II Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A
2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Část III – Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Příloha č. 8 – Podmínky provozu pro Ostatní stacionární zdroje

Část I Obecná ustanovení a pojmy

Část II Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Příloha č. 9 – Obecné emisní limity

Obecné emisní limity

Příloha č. 10 – Náležitosti Provozní evidence

Příloha č. 11 – Náležitosti souhrnné provozní evidence

Příloha č. 12 - Náležitosti provozního řádu

Příloha č. 13 – Obsahové náležitosti odborného posudku

Příloha č. 14 – Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

Příloha č. 15 – Obsahové náležitosti rozptylové studie

Příloha č. 16 – Koeřicienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Příloha č. 17 – Způsob stanovení specifického emisního limitu pro lítky obtěžující zápachem

Příloha č. 18 – Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Způsob stanovení specifického emisního limitu

Příloha č. 18 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

A) Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

B) Údaje ohlašované prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností

Příloha č. 19 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru

Příloha č. 20 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Minimální vzdálenosti a způsob jejich použití

Část I. Vymezení kódů a názvů stacionárních zdrojů podle přílohy č. 2a zákona a stanovení minimálních vzdáleností

Část II. Plochy vymezené v územním plánu, u kterých se použijí minimální vzdálenosti uvedené v části I

Příloha č. 21 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Náležitosti hlášení o plnění opatření programu zlepšování kvality ovzduší a náležitosti časového plánu provádění opatření programu zlepšování kvality ovzduší

Příloha č. 22 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Formát a struktura řádného a dodatečného poplatkového přiznání

1. Obecné pokyny k vyplňování formulářů pro poplatkové přiznání:

2. Podání poplatku, identifikace provozovatele a provozovny

2.1. Poplatek za provozovnu bez uplatnění nevyměření poplatku dle § 15 odst. 6 zákona nebo snížení poplatku dle § 15 odst. 5 zákona

2.2. Poplatek za provozovnu s uplatněním nevyměření poplatku dle § 15 odst. 6 zákona a/nebo snížení poplatku dle § 15 odst. 5 zákona

Příloha č. 23 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Rozsah kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně

Příloha č. 24 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Postup prokazování tepelného zpracování odpadu ve

KAPITOLA I.3. VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO

VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ

Vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje z hlediska ochrany ovzduší

- a) požadavky na kvalitu lodních paliv používaných na plavidlech vnitrozemské plavby²⁾ a plavidlech námořní plavby³⁾, která plují pod vlajkou České republiky,
- b) požadavky na odběr vzorků lodních paliv a ověřování jejich kvality,
- c) způsob prokazování kvality lodních paliv,
- d) náležitosti ohlašování údajů o kvalitě lodních paliv.

KAPITOLA I.4. VYHLÁŠKA Č. 330/2012 SB., O ZPŮSOBU POSUZOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠTĚNÍ, ROZSAHU INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI O ÚROVNI ZNEČIŠTĚNÍ A PŘI SMOGOVÝCH SITUACÍCH (TZV. SMOGOVÁ VYHLÁŠKA).

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) způsob a podmínky posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění,
- b) rozsah informování veřejnosti o úrovni znečištění,
- c) rozsah informací podávaných veřejnosti při vzniku smogové situace a
- d) obsahové náležitosti protokolu o měření úrovně znečištění.

KAPITOLA I.5. NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 189/2018 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV A SNIŽOVÁNÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z POHONNÝCH HMOT

Toto nařízení zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) kritéria udržitelnosti biopaliv,
- b) základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty,
- c) způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely,
- d) obsahové náležitosti zprávy o emisích,
- e) požadavky na biopaliva, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy,
- f) podmínky ověření snížení emisí z těžby,
- g) požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy,
- h) náležitosti certifikátů podle § 21 odst. 1 až 3 zákona,
- i) náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a
- j) obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby.

(NV je ze dne 16.8.2018, účinné od 30.září 2018).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o následném rušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Následuje odkaz na potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

[Kritéria udržitelnosti](#)

Zdroj informací: www.mzp.cz.

KAPITOLA I.6. METODICKÉ POKYNY, SDĚLENÍ, STANOVISKA MŽP A DALŠÍ MATERIÁLY

Následující stránky s legislativou, Stanovisky, Metodickými pokyny a dalšími materiály jsou převzaty ze stránek WWW.MZP.CZ. V následujícím textu jsem nad rámec původního textu seznam v některých částech doplnil a rozšířil o komentář obsahu textů materiálů. Dále odkazy na Věstník MŽP apod.

A) Zdroje znečišťování ovzduší

Na znečišťování ovzduší se podílí jak zdroje antropogenní (činnost člověka) tak zdroje přírodní.

Mezi nejvýznamnější antropogenní zdroje patří především:

- [lokální topeniště](#)
- [silniční doprava](#)
- [průmysl a energetika](#)
- [zemědělství](#)

Informace o množství emisí znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší naleznete na stránkách [ČHMÚ](#).

Pro jednotlivé zdroje či skupiny zdrojů jsou právními předpisy stanoveny podmínky pro jejich provoz. K některým z nich MŽP vydalo stanoviska nebo metodické pokyny, které naleznete na webových stránkách pro konkrétní skupinu zdrojů (vizte odkazy výše).

Níže najdete odkazy na stanoviska a metodické pokyny obecného charakteru.

A) Stanoviska

- [Stanovisko - správní poplatky \(PDF, 845.23 KB\)](#)

Stanovisko odboru ochrany ovzduší a odboru legislativního k aplikaci právní úpravy správních poplatků v oblasti ochrany ovzduší podle položky 27A přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích

KB)

- [Stanovisko - stacionární zdroj sloužící k výzkumu a vývoji \(PDF, 506.55 KB\)](#)

Stanovisko k pojmu stacionárního zdroje a stacionární technické jednotky používané pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Znění je aktualizováno v souladu se zněním zákona po 1. 3. 2025.

- [Stanovisko - přechod práv a povinností \(PDF, 276.96 KB\)](#)

Stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší k přechodu práv a povinností vyplývajících z rozhodnutí vydaných podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

B) Metodické pokyny

- [Metodika - stavební činnosti \(PDF, 193.21 KB\)](#)

Metodický pokyn k omezování prašnosti ze stavební činnosti

- [Metodika - stavební činnosti - snížení imisí \(PDF, 332.55 KB\)](#)

Metodika pro stanovení opatření ke snížení vlivů stavební činnosti na imisní zatížení částicemi PM₁₀

- [Metodika - stavební činnosti - stanovení emisí \(PDF, 1.51 MB\)](#)

- [Příloha - modelový výpočet \(PDF, 713.88 KB\)](#)

Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti

- [Metodika - výpočet efektu vegetačních bariér \(PDF, 5.81 MB\)](#)

Metodika pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic

- [Metodika - výsadba dřevin \(PDF, 1.16 MB\)](#)

Metodika pro realizaci výsadeb dřevin pohlcujících prachové částice podél silničních komunikací

- [Manuál - Zelená Bariéra \(PDF, 1.34 MB\)](#)

Aplikace pro výpočet účinnosti vegetačních bariér (na vyžádání, odbor ochrany ovzduší MŽP)

C) Prevence obtěžování zápachem

Výsledky projektu s názvem "Technologické zdroje znečišťování ovzduší – stanovení ochranných zón a modelových nástrojů pro umisťování nových staveb jako prevence obtěžování zápachem formulovaného poskytovatelem v rámci zadávacího řízení", který proběhl pod záštitou Technologické agentury ČR s projektovým číslem TITOMZP903:

- [Závěrečná zpráva o průběhu projektu \(PDF, 8.06 MB\)](#)
- [Výsledek projektu – návrh metodiky pro stanovení odstupových vzdáleností \(PDF, 2.02 MB\)](#)

Komentář k výše uvedeným dokumentům:

Oba dokumenty (závěrečná zpráva a výsledek projektu) vycházejí z původně předpokládané podoby budoucího právního stavu, která se v průběhu legislativního procesu změnila (týká se zejména částí pojednávajících o tzv. rozhodovacího schématu, např. kapitola 3.2 - Práce s rozhodovacím schématem - v dokumentu „metodika“). Z tohoto důvodu je třeba přiložené dokumenty chápat čistě jako výstupy projektu, nikoliv jako oficiální metodiku MŽP. Případný metodický pokyn k aplikaci minimálních vzdáleností bude vydán až ke konečné podobě minimálních vzdáleností v zákoně o ochraně ovzduší.

B) Průmysl a energetika

A) neBREFy

- jsou Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách pro stacionární zdroje nespadající pod BREF
- týkají se stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, které nespadají pod působnost [zákona o integrované prevenci](#)
- mohou využít orgány ochrany ovzduší při vydávání závazných stanovisek podle § 11 nebo povolení provozu podle § 12 zákona o ochraně ovzduší
- představují výstupy projektu "Zpracování dokumentů o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF"

neBREFy ke stažení zde:

- [Zpracování plastů a nakládání s chemickými látkami \(PDF, 1.71 MB\)](#)
- [Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat \(PDF, 627.73 KB\)](#)
- [Krematoria \(PDF, 474.06 KB\)](#)
- [Odpady \(PDF, 1.78 MB\)](#)
- [Papírenství a zpracování dřeva \(PDF, 1.47 MB\)](#)
- [Pyrolýza, výroba bioplynu \(PDF, 570.54 KB\)](#)
- [Spalování paliv \(PDF, 776.32 KB\)](#)
- [Těkavé organické látky \(PDF, 1.9 MB\)](#)
- [Těžba nerostných surovin \(PDF, 1.24 MB\)](#)
- [Výroba a zpracování skla \(PDF, 843.01 KB\)](#)
- [Výroba potravin \(PDF, 1.13 MB\)](#)
- [Výroba a zpracování kovů a plastů \(PDF, 1.26 MB\)](#)
- [Zpracování nerostných surovin \(PDF, 1.37 MB\)](#)

B) Určené technické normy

Metody měření, odběru vzorků, případně provádění analýz, které jsou reprezentativní a průkazné, a které co nejpřesněji odrážejí skutečnosti o:

- jednorázovém měření emisí v souladu s ustanoveními § 4 odst. 1, resp. kontinuálním měření emisí v souladu s ustanovením § 7 odst. 1, vyhlášky č. 415/2012 Sb.

- kvalité paliv určených ke spalování ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší v souladu s ustanovením § 17 odst. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb.
- kvalité lodních paliv v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 vyhlášky č. 312/2012 Sb.

Stanovení určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů je prováděno zveřejněním ve Věstníku ÚNMZ na webových stránkách [ÚNMZ](#).

Odkaz na webovou verzi seznamu určených technických norem naleznete [zde](#) (Případně postupnou volbou následujících odkazů z domovské stránky ÚNMZ: „STÁTNÍ ZKUŠEBNICTVÍ“ > „INFORMAČNÍ PORTÁL – PŘEDPISY A NORMY“ > „Určené ČSN zveřejněné k českým předpisům ve Věstníku ÚNMZ“ > „ČSN k vyhlášce č. 415/2012 Sb.“ (v řádku *Přípustná úroveň znečišťování ovzduší*)).

C) Ohlašovací povinnosti

Provozovatelé stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 [zákona o ochraně ovzduší](#) mají povinnost ohlašovat údaje z hlediska agendy ovzduší související s jejich provozem prostřednictvím [Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností \(ISPOP\)](#)

Údaje se ohlašují za předchozí kalendářní rok a za celou provozovnu.

Aktuální informace ohledně ohlašování včetně postupů jak podat hlášení jsou uvedeny na webových stránkách [ČHMÚ](#) nebo [ISPOP](#).

• **Souhrnná provozní evidence (SPE)**

Povinnost ohlašovat údaje SPE má provozovatel každého stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší s výjimkou chovů hospodářských zvířat (kód 8 přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší).

MŽP každoročně zveřejňuje ve [Věstníku MŽP](#) aktualizované kódové označení vybraných údajů, tzv. **číselníky**, které jsou uvedeny podle označení v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

aktuální číselníky, které byly publikovány ve Věstníku MŽP z prosince 2024, jsou ke stažení [zde](#):

[Číselníky pro ohlašování SPE za rok 2024 \(ohlašování v roce 2025\) \(PDF, 492.78 KB\)](#)

• **Poplatky za znečišťování ovzduší**

Provozovatel/poplatník má povinnost podat poplatkové přiznání za provozovnu, u které je celková výše poplatku za poplatkové období 50 000 Kč a více.

Sazby poplatků jsou zákonem stanoveny pro čtyři znečišťující látky – TZL, SO₂, NO_x a VOC a jsou stanoveny za tunu vypuštěné znečišťující látky za rok.

Zpoplatnění podléhají pouze znečišťující látky, jejichž emise musí provozovatel podle zákona měřit nebo počítat.

[Stanovisko odboru ochrany ovzduší a odboru legislativního MŽP k vybraným ustanovením § 15 zákona č. 201/2012 Sb., v platném znění - aktualizovaná verze stanoviska platná k 1. březnu 2025 \(PDF, 331.44 KB\)](#)

[Stanovisko odboru legislativního MŽP ke zpoplatnění těkavých organických látek \(VOC\) vyjádřených jako celkový organický uhlík \(TOC\) \(PDF, 163.01 KB\)](#)

- **Kvalita paliv**

Povinnost ohlašování údajů o kvalitě paliv se vztahuje na všechny osoby uvádějící na trh v ČR těžký topný olej, plynový olej a pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW, pro která jsou v příloze č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb. stanovena kvalitativní kritéria.

[Formulář pro ohlašování údajů o kvalitě paliv \(DOCX, 16.27 KB\)](#) (Formulář k plnění povinnosti podle § 16 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší odpovídající části II přílohy č. 3 vyhlášky č. 415/2012 Sb.)

D) Obecné metodiky a stanoviska

- Sdělení odboru ochrany ovzduší k povinnostem a povolování stacionárních zdrojů, které lze přemístit

[Sdělení - přemístitelné zdroje \(PDF, 183.95 KB\)](#)

- Stanovisko k aplikaci obecných a specifických emisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší

[Stanovisko - obecné a specifické emisní limity \(PDF, 49.63 KB\)](#)

- Stanovisko k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek

[Stanovisko - intervaly měření \(PDF, 50.26 KB\)](#)

- Ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření emisí znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší ze stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší

[Sdělení - ověřování kontinuálního měření \(PDF, 81.77 KB\)](#)

- Sdělení odboru ochrany ovzduší, jímž se stanovují emisní faktory podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb.

[Sdělení - emisní faktory \(PDF, 531.21 KB\)](#)

- Studie s návrhy emisních faktorů pro širokou škálu typů stacionárních zdrojů (zejména stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší)

[Studie - návrh emisních faktorů pro vybrané SZ \(PDF, 9.22 MB\)](#)

E) Metodiky a stanoviska /Technologické zdroje znečišťování ovzduší

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke sčítání technologických (ostatních) zdrojů znečišťování ovzduší – zpracovaný pro stav legislativy po 1. 3. 2025

[Metodický pokyn - sčítání \(PDF, 705.85 KB\)](#)

- Sdělení odboru ochrany ovzduší k aplikaci kódu 12.1. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší

[Sdělení - manipulace se sypkými materiály \(PDF, 308.91 KB\)](#)

- Určení emisí z plošných zdrojů a fugitivních emisí vznikajících v rámci hutní a hornické činnosti

[Určení emisí z hutní a hornické činnosti \(PDF, 1.43 MB\)](#)

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení kalového hospodářství ČOV

[Stanovisko - kalové hospodářství \(PDF, 55.48 KB\)](#)

- Stanovisko ke kategorizaci těžby písku a štěrkopísku z vody

[Stanovisko - těžba písku \(PDF, 61.01 KB\)](#)

- Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty

[Stanovisko - štěpkovací zařízení \(PDF, 43.19 KB\)](#)

- Metodický pokyn k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu

[Metodika - BPS \(PDF, 584.08 KB\)](#)

- Metodika odhadu fugitivních emisí TZL z povrchových dolů paliv a jiných nerostných surovin

[Metodika - fugitivní emise TZL z dolů \(PDF, 21.38 MB\)](#)

- Metodický pokyn ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

[Metodika - bilance VOC \(PDF, 326.72 KB\)](#)

- Stanovisko k zařazení vrtných souprav využívajících spalovací motory jako mobilní zdroje znečišťování ovzduší

[Stanovisko - vrtné soupravy \(PDF, 127.29 KB\)](#)

F) Metodiky a stanoviska / Energetika – spalování paliv

- Stanovisko ke zjišťování emisí a zpracování rozptylové studie u záložních zdrojů energie

[Stanovisko - záložní zdroj, zjišťování emisí, RS \(PDF, 586.05 KB\)](#)

- Stanovisko k výkladu pojmu "záložní zdroj energie"

[Stanovisko - záložní zdroj \(PDF, 546.53 KB\)](#)

- Metodický pokyn ke způsobu stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem

[Metodika - tepelné zpracování odpadu \(PDF, 63.02 KB\)](#)

- Stanovisko ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů

[Stanovisko - provozní hodiny \(PDF, 337.19 KB\)](#)

- Stanovisko k aplikaci výjimky ze specifického emisního limitu pro NO_x pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW spalující plyné palivo

[Stanovisko - výjimka NO_x pro kotle \(PDF, 182.21 KB\)](#)

- Stanovisko k § 17 odst. 3 písm. g) zákona o ochraně ovzduší

[Stanovisko - §17 odst. 3 písm. g\) \(PDF, 193.41 KB\)](#)

- Sdělení ke způsobu výpočtu očekávaných efektů Specifického cíle 2.1 Prioritní osy 2 OPŽP 2014 - 2020

[Sdělení - výpočet očekávaných efektů \(PDF, 415.34 KB\)](#)

- Studie zaměřená na environmentální dopady stacionárních spalovacích zdrojů

[Studie - dopady spalovacích zdrojů \(PDF, 2.36 MB\)](#)

G) Rozhodování o stacionárním zdroji v pochybnostech

Podle § 13a zákona o ochraně ovzduší krajský úřad rozhoduje v případě pochybností, zda se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu, nebo o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji či zkoušení nových výrobků a procesů. Toto rozhodnutí může být učiněno buď na základě žádosti provozovatele, nebo z moci úřední. Vydaná rozhodnutí naleznete [zde](#).

Dokumenty

- [Rozhodnutí vydaná o stacionárním zdroji v pochybnostech](#)

V případě pochybností, zda se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, nebo o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji či zkoušení nových výrobků a procesů, rozhoduje krajský úřad na základě žádosti provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední.

C) Lokální topeniště

Za lokální topeniště jsou považovány spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně.

Lokální topeniště jsou v současné době jeden z největších znečišťovatelů ovzduší a to hlavně z pohledu emisí tuhých znečišťujících látek a benzo[a]pyrenu. Domácnosti se podílí na emisích PM_{2,5} ze 78 % a na emisích benzo[a]pyrenu dokonce z 98 %.

Jak správně topit

Stručné informace o správném vytápění najdete v publikaci MŽP " [Jak správně topit a ušetřit \(PDF, 13.53 MB\)](#) ".

Upozorňujeme, že tato publikace byla vydána ještě před novelou zákona o ochraně ovzduší (č. 142/2022 Sb.) odkládající zákaz provozu kotlů nižší, než 3. třídy, tedy obsahuje již neplatné datum 1.9. 2022. List k vložení do publikace, týkající se uvedené novely zákona, naleznete [zde \(PDF, 427.39 KB\)](#) .

Dodržením zásad správného vytápění je možné dosáhnout výrazného snížení emisí znečišťujících látek z lokálních topenišť. **Je však nutné mít na paměti, že i při dodržování všech zásad správného vytápění jsou spalovací zdroje na pevná paliva (kotle, kamna a krb) velmi významným zdrojem emisí znečišťujících látek (především prachových částic (PM₁₀ a PM_{2,5}) a na ně navázaného benzo[*a*]pyrenu.**

Zásady správného vytápění

1. Palivo

V kotli či kamnech je nutné **používat pouze takové palivo, které určil výrobce** zdroje (kotle, kamen, krbu) a se kterým byl zdroj testován při uvádění na trh. Mezi nejčastější chyby ve výběru paliva patří spalování hnědého uhlí vlitinových kotlích, které byly konstruovány pro černé uhlí nebo jen koks, případně nedodržení předepsaného maximálního obsahu vody v palivovém dřevě, nebo použití uhlí jiné zrnitosti nebo dokonce uhelných sort, jejichž **spalování je zákonem zakázáno (hnědé energetické uhlí, lignit, proplástky a uhelné kaly)**.

Pokud došlo k dodání paliva, které nesplňuje kvalitativní parametry, je možné se obrátit se stížností na Českou obchodní inspekci (od r. 2018 je limitován i obsah jemných prachových složek uhlí). Při **spalování dřeva** je nutné zachovat předepsanou velikost kusů a vyhnout se spalování např. dřevní štěpky v kotlech na kusové dřevo. Nejvýznamnějším parametrem kusového dřeva je jeho **vlhkost**, kde vyšší vlhkost vede nejen k vyšším emisím znečišťujících látek, ale i ztrátám tepla (všechnu vodu je nejprve nutné se ztrátou energie odpařit). Horší hoření pak vede k zanášení kotle i spalinových cest (komínu a kouřovodu) a větší spotřebě dřeva. Vyšší obsah vody v palivu vede také ke zvýšení opotřebení kotle korozí. Optimální je skladovat dřevo v zastřešeném, ale provětrávaném, dřevníku izolovaném od země, a to minimálně dva roky. U dřevěných pelet pak doporučujeme volit kvalitní, certifikované pelety. Pelety horší kvality mohou vést například k poškození podavače paliva a nemusí zajistit požadovaný výkon kotle.

Spalování odpadu vede zpravidla jen k malé finanční úspoře, ale kromě toho, že se jedná o porušení zákona o ochraně ovzduší pod pokutou, je to především **velmi nezodpovědné chování**. Při spalování odpadu mohou vznikat a do ovzduší unikat nebezpečné látky, současně je obtížné zachovat správný průběh procesu hoření, může docházet k nedokonalému hoření, které způsobí zanášení spalinových cest. Zdroj, ve kterém je odpad spalován, může být poškozen jak přílišným a nárazovým tepelným zatížením, tak zvýšenou korozí (agresivní tzv. chlorová koroze). Odpadem jsou nejen zbytky plastů a papíru z domácností, ale také zbytky dřevěných výrobků (nábytek, okna, krovy, pražce apod.), které jsou kontaminovány mořidly či barvami. Některé starší kusy dřeva mohou být ještě mořeny nebezpečnou rtutí nebo karcinogenními dehtovými látkami. Naopak současné standardní euro-palety většinou nejsou chemicky ošetřeny a je tak možné je spalovat. Nelegálním spalováním odpadu je také spalování použitých minerálních olejů ať již přímo v kotlích nebo i ve speciálních hořácích. Na poškození zdroje způsobené spalováním nevhodného paliva nebo odpadu se samozřejmě nebude vztahovat záruka poskytovaná výrobcem.

Pokud máte možnost spalovat více druhů pevných paliv, můžete **přizpůsobit volbu paliva aktuální situaci kvality ovzduší** nebo rozptylovým podmínkám, nebo na další topnou sezonu koupit palivo s nižším dopadem na ovzduší. Při zhoršených rozptylových podmínkách volte sušší a tvrdší dřevo, nebo nahraďte kusové uhlí uhelnými briketami, nebo nejlépe kvalitními lisovanými dřevěnými briketami či koksem. U automatických kotlů pak můžete vyměnit uhlí za dřevěné pelety. Pokud můžete, ideální je v těchto situacích využít elektřinu nebo zemní plyn a **vyhnout se například přitápění v krbu**.

2. Zdroj

Základním parametrem zdroje je jeho **výkon, který musí odpovídat tepelné potřebě vytápěného domu**, pokud došlo například k zateplení či k výměně oken díky čemuž se potřeba tepla snížila, je zdroj naddimenzován a bude velkou část roku provozován při příliš nízkém výkonu a s vyššími emisemi. Tento problém lze řešit instalací akumulací nádob.

Zdroji musí také odpovídat spalinové cesty (kouřovod a komín), které musí splňovat požadavky na teplotu a tah. Při každé změně zdroje je nutné provést revizi spalinové cesty kominíkem. Výměnu zdroje je však vhodné s kominíkem konzultovat předem, protože moderní kotle jsou poměrně náročné na tah komína a dosahují nízkých teplot spalin a dodatečné řešení tohoto problému může být velmi obtížné, nebo i nemožné. Naopak při silném či kolísavém tahu komína může velmi pomoci instalace jednoduchého a relativně levného regulátoru tahu.

Instalaci zdroje přenechte prověřeným odborníkům, a to především u moderních kotlů. U starších kotlů může instalaci ověřit technik při kontrole technického stavu a provozu zdroje, jejíž provedení je povinné každé 3 roky. Doporučujeme nechat provést kontrolu jiným technikem, než který zdroj instaloval. Zajistěte dostatečný přívod vzduchu ke kotli – spalování paliv vyžaduje velké množství vzduchu. Výměna nebo jen zavření okna do kotelny může vést ke špatnému provozu kotle. U lokálních topidel (kamen, krbů) je tento problém ještě častější a ideální je zajistit samostatný, externí přívod vzduchu, a to především u nových či rekonstruovaných domů.

Dbejte také na správné zapojení bezpečnostních prvků, bezpečnostního ventilu nebo dochlazovací smyčky, jedná se o nejčastější prohřešky identifikované techniky provádějícími pravidelné kontroly zdrojů.

V současnosti jsou na trh dodávány pouze kotle splňující požadavky Ekodesignu. Současně jsou kotle (dle ČSN EN 303-5) zařazovány dle emisí a účinnosti do tříd 1 – 5, kdy kotle tříd 1 a 2 bude od září roku 2022, resp. 2024 zakázáno používat. Splnění vyšších tříd je u některých kotlů s ručním přikládáním podmíněno instalací **akumulační nádoby**, díky které nemusí být zdroj provozován při sníženém výkonu, jenž zpravidla vede k vyšším emisím.

3. Obsluha

Zvláště u moderních zdrojů začněte podrobným přečtením návodu, a **předepsané postupy dodržujte**, ty se mohou od starších kotlů velmi lišit. Zásadní je u kotlů s ručním přikládáním **zátop a přikládání**, kdy vzniká největší množství emisí a i zdánlivě drobné odchýlení od předepsaného postupu může tyto emise významně zvýšit. Problém může nastat také při přiložení příliš velkého množství paliva v situaci, kdy již není zajištěn odběr tepla (a akumulací nádoby jsou již nabitě). V této situaci pak kotle se spalinovým ventilátorem přejdou do určitého nouzového stavu, při kterém palivo dohořívá za malého přístupu vzduchu a vysoké produkce emisí. U jednoduchých či špatně zapojených kotlů může tento stav být i nebezpečný.

Pokud používáte **pevná paliva jen doplňkově, omezte jejich použití při zhoršené kvalitě ovzduší**, nebo zhoršených rozptylových podmínkách (informace jsou dostupné např. [zde](#)).

Pokud nejste s provozem kotle spokojeni, nebo si na Vaše topení stěžují sousedi, může se jednat o snadno odstranitelný problém, který ovšem vede ke zvýšenému znečišťování ovzduší. V takovém případě se obraťte na odborníky (kominíka či odborně způsobilou osobu k provádění kontrol technického stavu a provozu zdrojů, kterou můžete najít [zde](#)).

4. Údržba a nastavení

V souladu s návodem dodržujte předepsanou údržbu! Každý kotel, a to i ten nejmodernější, vyžaduje pravidelné čištění teplosměnných ploch - výměníku, čímž se zvýší jeho účinnost a tedy míra využití energie paliva. Nejméně v termínech daných vyhláškou provádějte čištění a každoroční kontrolu spalinových cest (komína a kouřovodů). Vyhněte se však chemickým prostředkům na čištění komína s obsahem mědi, jejich použitím vzniká velké množství toxických dioxinů.

Každou závadu ihned odstraňte – nedoléhající či chybějící spalinová klapka nebo netěsnící dvířka kotle či kamen (chybějící či opotřebované těsnění) mohou významně ovlivnit přístup vzduchu a tím zhoršit kvalitu spalování. Neřešená závada pak může vést k dalším problémům.

Nastavení zdroje u moderních kotlů **přenechte odborníkům** a nezasahujte do něj, pokud si nejste jisti tím, co děláte. Změny nastavení vstupní a výstupní teploty kotle, otáček spalinového ventilátoru nebo rychlosti přikládání automatického hořáku mohou mít komplexní dopad na činnost zdroje. Často dobře míněný zásah (např. zvýšení účinnosti snížením teploty vody) může vést k negativním dopadům. K optimálnímu nastavení a provozu kotle je vhodné instalovat spalinový teploměr a udržovat teplotu spalin v předepsaném rozsahu. Moderní kotle však dosahují vysoké účinnosti mimo jiné snížením teploty spalin, což však za určitých okolností může mít negativní dopady na vlastní spalovací proces. Někdy je tak vhodnější obětovat část tepla zvýšením teploty spalin a zajistit tím lepší hoření.

Zdroje informací ke správnému topení:

- <https://jakspravnetopit.cz/>
- [Smokeman](#)
- <https://lokalni-topeniste.msk.cz>

Řešení problémů s obtěžováním kouřem ze spalování paliv

Zákon o ochraně ovzduší a další legislativní předpisy ČR poskytují občanům možnosti, jak se bránit obtěžování kouřem způsobeným spalováním materiálů, ať se jedná o paliva v kotlích či topidlech (kamna, krby) či biomasy v otevřených ohništích, nebo nelegální spalování odpadů.

Ke kontrole a vymáhání příslušných ustanovení zákona o ochraně ovzduší, pokud se jedná o zdroje do 300 kW jmenovitého tepelného příkonu, jsou oprávněny obce s rozšířenou působností. V případě podání stížností se tedy obraťte na místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Tento úřad má možnost zjistit objektivní stav provozování těchto zdrojů, a to i s využitím možností provedení kontroly kotle či topidla v obydlí, přičemž v případech, kdy je to účelné, může odebrat i vzorky popela pro prokázání případného spalování odpadu. Dále si může obecní úřad vyžádat doklad o provedení kontroly technického stavu a provozu, udělovat sankce za porušení zákonných povinností či ukládat nápravná opatření ke zlepšení stávajícího stavu.

Více informací o této problematice je možné nalézt ve sdělení odboru ochrany ovzduší:

- [Sdělení ke kontrole kotlů \(PDF, 746.15 KB\)](#)
- [Katalog popelů \(PDF, 44.97 MB\)](#)

- [Doklad o kontrole \(PDF, 44.97 MB\)](#)

Zákaz starých kotlů

Dle § 17 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně ovzduší, byl stanoven zákaz provozovat spalovací stacionární zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, které slouží jako zdroje tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a které nejsou navrženy rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k zákonu.

Požadavky přílohy č. 11 neplní staré kotle na pevná paliva, které jsou zařazeny do nižší než 3. třídy (dle ČSN EN 303-5). Třidu kotle je možné zjistit ze štítku kotle nebo návodu k použití, případně ji sdělí pracovník, který provádí pravidelnou kontrolu technického stavu a provozu kotle.

Novelou zákona o ochraně ovzduší (142/2022 Sb.) došlo k úpravě a posunu termínu zákazu provozu nevyhovujících kotlů. Pokud je spalovací stacionární zdroj, kterého se zákaz týkal (tedy kotel na pevná paliva) provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, byl provozovatel povinen jej provozovat v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději 31. srpna 2024. Na kotle umístěné v jiných objektech, než v rodinném domě, bytovém nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, se pak vztahuje původní požadavek na soulad s požadavky přílohy č. 11 nejpozději k 1. 9. 2022. Pokud si nejste jisti, do které kategorie Váš objekt spadá, můžete si ověřit stanovený způsob využití stavby např. v [katastru nemovitostí](#).

Pokud kotel nesplňuje alespoň třetí třídu dle výše uvedené normy, není možné jej již provozovat. V současnosti je možné čerpat na výměnu nevyhovujících kotlů dotační podporu z programů [Nová zelená úsporám](#) a [Nová zelená úsporám Light](#).

Pokud jste dosud výměnu starého kotle neprovedli a plánujete ji, doporučujeme postupovat následujícím způsobem:

a) Začít opatřeními na snížení tepelné potřeby domu, koupě zdroje tepla s nižším výkonem bude první úsporou, následně ušetříte každý rok za palivo nebo energie. Zateplení, ať již komplexní nebo dílčí (např. jen střechy), odstranění tepelných mostů, výměna dveří, oken, to vše jsou kroky, které je dobré provést před výběrem nového zdroje. Na částečné i komplexní zateplení a úsporná opatření lze dnes čerpat dotace z programu Nová zelená úsporám, případně z programu Nová zelená úsporám Light, a to i když je budete realizovat svépomocí. Pro výběr vhodných opatření je dobré se poradit s odborníky a nechat si provést snímání objektu infračervenou kamerou, která odhalí nejslabší místa domu, kudy odchází nejvíce tepla.

b) Nechat si zpracovat výpočet tepelné potřeby domu a návrh požadovaného výkonu nového zdroje.

c) S využitím kalkulaček dostupných [zde](#), kde si můžete nastavit detaily výpočtu (např. v případě využití stávající otopné soustavy, komína apod.), zhodnotit všechny možné alternativy z pohledu jak investičních, tak provozních nákladů.

d) Zvážit dobře veškerá možná omezení, úskalí a výhody jednotlivých typů vytápění.

Jen namátkou:

- místní a časová dostupnost paliva - dostupnost tříděného uhlí pro domácnosti bude určitě klesat;
- možnost navýšení elektrického příkonu pro využití tepelného čerpadla;
- prostorové nároky na nový zdroj a jeho příslušenství – včetně akumulční nádoby nebo dřevníku pro skladování dřeva;

- použitelnost stávajícího komína s novým zdrojem – zde je vhodná již na začátku konzultace s kominíkem;
- využitelnost stávající otopné soustavy – i klasická otopná soustava může při správném zapojení nabídnout kondenzační provoz plynového kotle, u tepelného čerpadla je přechod na nízkoteplotní soustavu zpravidla nutný;
- nároky na obsluhu za celou dobu životnosti zdroje – dnes vám štípání dřeva nebo obsluha kotle může připadat jako příjemný pohyb, za pár let to může být velká zátěž;
- možnost dálkového ovládání – u moderních zdrojů tepla běžný standard, u některých ale zatím nerealizovatelné;
- způsob využití domu – rekreační objekty a trvale obývané domy mají jiné nároky na způsob vytápění;
- dopady v případě prodeje domu, kdy některý typ vytápění může být výhodou a dostanete za něj dobře zapláceno, v jiném případě to tak být nemusí.

e) Při vlastním výběru zdroje volit osvědčené, kvalitní značky. Některé kotle nebo tepelná čerpadla mohou sloužit více než 20 let, levnější značky nemusí vydržet ani 10 let. Nedívejte se pouze na cenu, ale i na udávané parametry (účinnost, hlučnost, topný faktor aj.), ale k těmto údajům buďte obezřetní, ne vše, co je na certifikátu musí být nutně pravda, věnujte pozornost i tomu, kde byl výrobek testován a certifikován.

f) Preferovat obnovitelné zdroje energie nebo nositele energie, kde lze přechod k obnovitelným zdrojům očekávat (elektřinu). A to nejen z důvodů ochrany světového klimatu, ale i proto, že fosilní zdroje energie mohou být v budoucnosti zdraženy nějakou formou zpoplatnění uhlíku.

Dotace na výměnu nevyhovujících zdrojů tepla

Dotační podporu na výměnu stávajících nevyhovujících kotlů na pevná paliva za nové, ekologičtější způsoby vytápění, je možné čerpat z těchto programů:

- [Nová zelená úsporám](#) - program je určen všem domácnostem
- [Nová zelená úsporám Light](#) - program je určen pouze pro domácnosti s nižšími příjmy. S dotační podporou je možné si pořídit kotel na biomasu nebo tepelné čerpadlo.

Žadatel o dotaci musí být vlastníkem nebo spoluvlastníkem nemovitosti -rodinného domu, bytového domu nebo bytové jednotky.

V rámci [Nové zelené úsporám](#) jsou podporovány i výměny lokálních topidel nebo elektrických zdrojů tepla (pouze za elektrická tepelná čerpadla). Dále jsou podporovány výměny za kotle na biomasu, tepelná čerpadla, ale i napojení na soustavu zásobování tepelnou energií nebo kombinovaná výroba tepla a elektřiny (u bytových domů).

Dotační programy vyhlásil [Státní fond životního prostředí](#), který tyto programy zároveň administruje.

Kontrola technického stavu a provozu spalovacích stacionárních zdrojů

Dle § 17 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně ovzduší je povinností provozovatele zdroje provádět pravidelně (**nejméně jednou za tři roky**) kontrolu technického stavu a provozu zdroje (kotle). Tuto kontrolu musí provádět tzv. **odborně způsobilá osoba**, která je fyzickou osobou proškolenou výrobcem spalovacího stacionárního zdroje, od kterého má udělené oprávnění k instalaci, provozu a údržbě zdroje.

Všechny odborně způsobilé osoby v ČR, které jsou oprávněny ke kontrole zdroje dané značky a typu, najdete v [databázi odborně způsobilých osob](#). Databáze umožňuje provozovateli vyhledat v mapě nejbližší odborně způsobilou osobu pro jeho značku a typ zdroje, a pokud nebude tato osoba ochotná provést kontrolu za referenční finanční limit, který je stanoven vyhláškou č. 415/2012 Sb., může provozovatel prostřednictvím databáze komunikovat přímo s výrobcem zdroje, který by mu měl poskytnout odborně způsobilou osobu, která kontrolu ve finančním limitu bude schopna vykonat.

Výsledky z kontrol je odborně způsobilá osoba povinna vkládat do [Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností \(ISPOP\)](#), kde jsou k dispozici orgánům ochrany ovzduší.

Informace pro výrobce zdrojů a odborně způsobilé osoby najdete zde:

- [Databáze OZO - sdělení \(PDF, 277.31 KB\)](#)
- [Databáze OZO - vzor žádosti \(DOCX, 21.75 KB\)](#)

Metodiky stanovení provozních parametrů spalovacích zařízení pro vytápění pevnými palivy:

- [Arbitrážní metodika \(PDF, 855.35 KB\)](#)
- [Screeningová metodika \(PDF, 782.42 KB\)](#)

Více informací k tomuto tématu najdete zde:

- [FAQ - často kladené dotazy ke kontrolám technického stavu a provozu \(PDF, 330.97 KB\)](#)

D) Zemědělství

Chovy hospodářských zvířat s potenciálními ročními emisemi amoniaku vyššími než 5 tun jsou stacionárními zdroji uvedenými v příloze č. 2 tohoto zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen "zákon").

Pro provozovatele chovů platí následující podmínky:

- Zpracovat odborný posudek k řízení o vydání závazného stanoviska k umístění zdroje, ke stavbě a změně stavby (ke stavebnímu řízení), dále pak k řízení o vydání nebo změně povolení provozu
- Provozovat zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu
- Zpracovat provozní řád
- Splňovat technickou podmínku provozu dle vyhlášky č. 415/2012 Sb.: na všech částech technologie, tzn. ustájení, skladování a aplikace statkových hnojiv, realizovat opatření k předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem
- Provádět hlášení do Integrovaného registru znečišťování (pokud jsou emise amoniaku větší než 10 t /rok)

Provozovatelé nemají povinnost:

- Vést provozní evidenci ani ohlašovat souhrnnou provozní evidenci prostřednictvím ISPOP
- Zjišťovat úroveň znečišťování

Zdroje informací:

- **Metodický pokyn k chovu hospodářských zvířat**

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší „k zařazování chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů.

Obsahuje postup výpočtu potenciálních ročních emisí amoniaku pro účely zařazení zdroje dle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší, postup výpočtu skutečných ročních emisí amoniaku a výčet technologií ke snižování emisí amoniaku/zápachu pro chovy hospodářských zvířat.

[Metodika - chovy \(PDF, 346.7 KB\)](#) (zveřejněna ve Věstníku MŽP: ROČNÍK XXXII – listopad 2022 – ČÁSTKA 8)

- Národní kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku v České republice

Národní kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku v České republice je zpracovaný pro splnění jednoho ze základních požadavků přílohy IX Göteborgského protokolu. Dle písmena A přílohy IX Protokolu „zúčastněná strana je povinna ustanovit, publikovat a rozšířit poradenský kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku do jednoho roku od data počátku účinnosti předloženého Protokolu“.

Národní kodex správné zemědělské praxe pro snižování emisí amoniaku v České republice obsahuje národní specifika České republiky a srovnání zavedených opatření s principy Göteborgského protokolu. Měl by být chápán jako strategický dokument pro zavádění dosud nezavedených opatření ke snížení emisí amoniaku. Měl by sloužit jako podklad pro zpracování [Národního programu snižování emisí](#) a jeho publikace je současně splněním opatření CC1 z tohoto programu. Hlavním cílem zavádění opatření na snižování emisí amoniaku je splnění národního emisního stropu pro amoniak v roce 2020, resp. 2030, stanoveného Směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší.

[Národní kodex správné zemědělské praxe](#) (PDF, 4 MB)

- Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách u stacionárních zdrojů nespádajících pod BREF; Chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat

Obsahuje informace pro chovy dojeného skotu, králíků, drůbeže a prasat a doporučené technologie ke snižování emisí amoniaku a zápachu. Svým obsahem se blíží referenčním dokumentům o nejlepších dostupných technikách (BAT), ale jsou určeny pro chovy nižší kapacity, které nespádají pod integrovanou prevenci.

[neBREF - chovy](#) (PDF, 628 kB)

- Intenzivní chov drůbeže a prasat (pouze zařízení kategorie 6.6. přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci)

Provozovatelé musí splňovat požadavky vyplývající z revidovaného referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BAT) pro intenzivní chov drůbeže a prasat a prováděcího rozhodnutí Komise (EU), kterým se stanoví

[závěry o BAT](#) pro intenzivní chov drůbeže nebo prasat.

E) Kvalita ovzduší

Data o kvalitě ovzduší

Monitorováním kvality ovzduší se zabývá Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ), který provozuje Státní síť imisního monitoringu a informace z ní zveřejňuje na svých stránkách <http://www.chmi.cz> (sekce Ovzduší). Mimo jiné jsou zde prezentována [aktuální data o kvalitě ovzduší](#), která jsou dostupná i přes aplikaci [ČHMÚ+](#).

D) Informace o kvalitě ovzduší

Souhrnnou informaci o kvalitě ovzduší za uplynulý rok zpracovává MŽP. Následně je předkládána členům vlády a poté zveřejněna. Tato informace vychází především z podkladů uvedených v publikaci [Znečištění ovzduší na území České republiky](#), kterou každoročně vydává ČHMÚ.

Informace o kvalitě ovzduší ke stažení:

- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2022 \(PDF, 2.23 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2021 \(PDF, 2.24 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2020 \(PDF, 2.15 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2019 \(PDF, 3.64 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2018 \(PDF, 4.11 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2017 \(PDF, 1.45 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2016 \(PDF, 1.2 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2015 \(PDF, 1.49 MB\)](#)
- [Zpráva o kvalitě ovzduší za rok 2014 \(PDF, 1.07 MB\)](#)

Smogové situace

Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM10 nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot (dle § 10 odst. 1 a přílohy č. 6 zákona o ochraně ovzduší). Příčinou smogových situací jsou obvykle špatné rozptylové podmínky, což zapříčiní kumulaci znečištění ze zdrojů znečišťování ovzduší v dané oblasti. Vznik a ukončení smogové situace vyhláší ČHMÚ na základě pověření MŽP. Aktuální stav překročení prahových hodnot lze sledovat na stránkách [ČHMÚ](#), případně pomocí [mobilní aplikace ČHMÚ](#).

Prahové hodnoty byly stanoveny dle doporučení WHO s ohledem na dopady mimořádného znečištění ovzduší na lidské zdraví. Prahové hodnoty se dělí na informativní prahové hodnoty a regulační, resp. varovné prahové hodnoty (pouze pro troposférický ozon). Informativní prahová hodnota představuje úroveň znečištění ovzduší, která při krátkodobé expozici může představovat zdravotní rizika pro zvláště citlivou skupinu obyvatel. Regulační resp. varovná, prahová hodnota odpovídá úrovni znečištění, která může představovat zdravotní rizika pro celou populaci. Zdravotní doporučení pro případ vyhlášení smogové situace naleznete na stránkách [Státního zdravotního ústavu](#).

Pro případy vyhlášení smogové situace mohou obce přijmout tzv. regulační řád, který krátkodobě omezuje dopravu s cílem zmírnit mimořádný stav znečištění (dle § 10 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší). Krajské úřady pro případ překročení regulační prahové hodnoty vkládají do povolení provozu významných stacionárních zdrojů zvláštní podmínky provozu (dle § 10 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší), které jsou stacionární zdroje povinné při překročení regulační prahové hodnoty realizovat (obvykle se jedná o útlum výroby). Zdroje se stanovenými zvláštními podmínkami provozu jsou zveřejněny na stránkách [ČHMÚ \(XLS, 72 KB\)](#).

Dopady znečištění ovzduší

Znečištění ovzduší je jedním z faktorů, který může významně ovlivňovat lidské zdraví. Tyto účinky mohou mít formu akutních problémů, ale i problémů, které se vyskytují až při dlouhodobé expozici. Mezi nejčastěji se vyskytující problémy patří onemocnění dýchací a oběhové soustavy, některé látky pak mají karcinogenní účinky. Z tohoto důvodu MŽP

každoročně ve spolupráci se [Státním zdravotním ústavem](#) zpracovává Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší. Podobně má znečištění ovzduší negativní vliv i na ekosystémy, kdy se jedná především o oxidativní stres (způsobený O₃), acidifikaci (SO₂) a eutrofizaci (NO_x). Tyto vlivy řeší především Ministerstvo zemědělství např. ve [Zprávě o stavu lesa a lesního hospodaření](#).

Informace o zdravotních rizicích spojených s kvalitou ovzduší ke stažení:

- [Zdravotní rizika 2022 \(PDF, 1.39 MB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2021 \(PDF, 1.72 MB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2020 \(PDF, 1.64 MB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2019 \(PDF, 1.54 MB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2018 \(PDF, 771.54 KB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2017 \(PDF, 730.46 KB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2016 \(PDF, 775.26 KB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2015 \(PDF, 631.95 KB\)](#)
- [Zdravotní rizika 2014 \(PDF, 563.63 KB\)](#)

Příručka ochrany kvality ovzduší

Příručka ochrany kvality ovzduší je ucelený soubor znalostí z různých oborů umožňující celostně vnímat disciplínu ochrany kvality ovzduší, jež v sobě zahrnuje nejenom právní a technické aspekty, ale i zdravotní a ekologické důsledky znečištění ovzduší.

[Příručka ochrany kvality ovzduší \(PDF, 9.82 MB\)](#) .

F) DOPRAVA

[Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR](#)

[Nízkoemisní zóny](#)

[Metodiky](#)

Doprava je jedním z významných zdrojů znečišťování ovzduší. Prostřednictvím tohoto zdroje se do ovzduší dostávají především oxidy dusíku (zejména oxid dusičitý), suspendované částice frakce PM₁₀ a PM_{2,5} (prachové částice), oxid uhelnatý a uhlovodíky. Všechny výše uvedené znečišťující látky mají řadu negativních dopadů na lidské zdraví i vegetaci. Platná legislativa pro ně stanovuje imisní limity, které však nejsou na řadě míst (města, okolí frekventovaných komunikací) plněny. Kromě toho je jejich neplněním ČR vystavena možnosti sankcí ze strany Evropské Komise.

Suspendované částice se do ovzduší dostávají jak prostřednictvím výfukových plynů z osobních i nákladních automobilů, tak prostřednictvím otěrů brzdových destiček automobilů a abrazí vozovky. Významné objemy suspendovaných částic frakcí PM₁₀ a větších se pak mohou dostat do ovzduší tzv. resuspenzí, neboli zvěřením prachových částic usazených na povrchu komunikací.

Opatření ke snížení znečištění ovzduší způsobené dopravou jsou proto nezbytnou součástí [strategických dokumentů](#) v oblasti ochrany ovzduší - Národního programu snižování emisí (NPSE) a Programů zlepšování kvality ovzduší (PZKO).

Realizace opatření by měla být řešena koncepčně a se zohledněním celé řady aspektů kvalitního života ve městech (životní prostředí, bezpečnost, pohodlí, parkovací plochy,

alternativní způsoby dopravy, kvalitní hromadná doprava, atd.). Takové koncepční řešení nabízí např. [plány udržitelné městské mobility](#) nebo [Smart Cities](#).

AD Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR

Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí v ČR

Studie o vývoji dopravy z hlediska životního prostředí obsahuje ucelený přehled o vývoji dopravy ve vztahu k životnímu prostředí v České republice. Je tvořena řadou indikátorů popisujících vývoj dopravy na celostátní a v rámci vybraných ukazatelů také na krajské úrovni. Studie je tvořena každoročně od roku 1998 v datových řadách, které jsou sledovány již od roku 1993.

Studii si můžete stáhnout zde:

- [Studie o vývoji dopravy za rok 2023 \(PDF, 8.65 MB\)](#)

AD Nízkoemisní zóny

Nízkoemisní zóny jsou nástrojem k omezování znečištění ovzduší z dopravy ve městech. Podstatou jejich fungování je omezení vjezdu určitých skupin vozidel (na základě emisní kategorie, do níž příslušné vozidlo spadá) do města, příp. jeho části.

Ačkoli na území ČR nebyla doposud žádná nízkoemisní zóna vyhlášena, jedná se o nástroj, který funguje v řadě evropských měst, podrobnější informace o nich lze nalézt např. na <http://www.urbanaccessregulations.eu/>

AD Metodiky

- [Metodika pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy \(PDF, 9.8 MB\)](#)
- [Metodika pro určení dynamické skladby vozového parku na komunikacích v ČR \(PDF, 5.72 MB\)](#)

Metodika zahrnuje reprezentativní data pro silnice nižších tříd, tj. komunikace II. a III. tříd a dále údaje pro zahraniční automobily.)

- [Metodika pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně na snížení koncentrací znečišťujících látek \(PDF, 5.81 MB\)](#)

[Grafické přílohy k metodice pro kvantifikaci efektu výsadeb izolační zeleně \(PDF, 6.36 MB\)](#)

Součástí metodiky je také metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací i u tzv. plošných zdrojů prašnosti.

- [Metodika pro realizaci vhodné výsadby dřevin podél komunikací u tzv. plošných zdrojů prašnosti \(PDF, 1.16 MB\)](#)
- [Metodika sledování kontaminace ovzduší v okolí veřejných komunikací \(PDF, 188.9 KB\)](#)

Tato metodika byla zpracována v rámci projektu Výzkumu a vývoje "Zelené technologie pro ochranu ovzduší". Zabývá se monitoringem polycyklických aromatických uhlovodíků (PAH) na povrchu listů. Protože významným zdrojem PAH jsou zejména spalovací motory, využívá metodika přirozeného systému usazování polutantů v místní vegetaci v okolí frekventovaných komunikací. Informace o absorpční kapacitě listů různých druhů dřevin mohou především posloužit jako vodítko při výběru druhů pro výsadbu ochranné zeleně podél dopravně vytižených komunikací.

Další dokumenty ke stažení:

- [Analýza rozšíření PO2 o možnost podpory zařízení sloužících ke snižování prašnosti z plošných zdrojů \(PDF, 1.55 MB\)](#)

Analýza byla zpracována pro účely rozšíření oblasti podpory OPŽP o čisticí a kropící vozy a byla primárně zaměřena na hledání argumentů pro podporu čisticích a kropících vozů a vyčíslení jejich přínosů ke snížení prašnosti.

- Na vyžádání na odboru ochrany ovzduší MŽP je k dispozici **demoverze aplikace pro výpočet přínosu zeleně**. Manuál k plné verzi aplikace je ke stažení [zde \(PDF, 757.96 KB\)](#).

G) Rozhodnutí o autorizaci

Rozhodnutí o autorizaci je podle § 32 [zákona o ochraně ovzduší](#) vyžadováno k následujícím činnostem:

- **Jednorázové měření emisí**
- **Měření úrovně znečištění**
- **Dohled nad tepelným zpracováním odpadu**
- **Zpracování odborného posudku**
- **Zpracování rozptylové studie**
- **Certifikace biopaliv a ověřování zprávy o emisích**

Seznam autorizovaných osob a rozsah autorizace jsou uvedeny v [Informačním systému autorizovaných osob](#).

MŽP vydává rozhodnutí o autorizaci na dobu neurčitou poté, co žadatel splní zákonné podmínky.

Autorizace vydané podle předchozího zákona o ochraně ovzduší (č. 86/2002 Sb.), jejichž lhůta platnosti vypršela po datu 1. 9. 2012, jsou i nadále platné a není potřeba je dále prodlužovat.

E) Podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci

Při podání žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci se hradí **správní poplatek ve výši 2 500 Kč**.

Instrukce k provedení platby:

- Číslo účtu MŽP: **19-7628001**
- Kód banky: **0710**
- Variabilní symbol:
 - **821** (v případě § 32 odst. 1 písm. b), e) zákona o ochraně ovzduší)
 - **822** (v případě § 32 odst. 1 písm. a), c), f) zákona o ochraně ovzduší)
 - **823** (v případě § 32 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ovzduší)
- Specifický symbol: **IČO/datum narození ve formátu [DDMMRRRR]**
- Konstantní symbol: **0379**
- Zpráva pro příjemce: **Autorizace**

Žadatel přiloží potvrzení o provedení platby jako přílohu k žádosti.

F) Dokumenty ke stažení

- [Termíny zkoušek pro žadatele o autorizaci podle § 32 zákona o ochraně ovzduší \(PDF, 420.99 KB\)](#)
- [Zkušební řád autorizační komise \(PDF, 42.44 KB\)](#)
- [Formulář souhlasu se zpracováním osobních údajů pro zpracovatele odborných posudků \(PDF, 55.18 KB\)](#)

G) Metodiky a stanoviska

- [Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií \(PDF, 355.57 KB\)](#)
 - [Příloha 1 \(PDF, 688.88 KB\)](#) - Metodická příručka k modelu SYMOS'97 (2013)
 - [Příloha 2 \(PDF, 350.32 KB\)](#) - Metodika výpočtu podílu velikostních frakcí částic PM10 a PM2,5 v emisích tuhých znečišťujících látek a výpočtu podílu emisí NO2 v NOx
 - [Příloha 3 \(PDF, 4.52 MB\)](#) - Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací
 - [Sdělení o úpravách metodické příručky k modelu SYMOS'97 \(2013\) \(PDF, 444.6 KB\)](#)
- [Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků \(PDF, 375.9 KB\)](#)

Metodický pokyn je určen krajským úřadům, které se zabývají povolováním stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší a odborné posudky jsou jim předkládány jako součást žádosti o vydání povolení provozu anebo závazného stanoviska u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší a dále zpracovatelům těchto odborných posudků a provozovatelům stacionárních zdrojů. Obsahové náležitosti odborných posudků jsou uvedeny v příloze č. 13 [vyhlášky č. 415/2012 Sb.](#) Popisné části jednotlivých kapitol metodického pokynu upřesňují tuto obsahovou část o další informace, které je nutné při zpracování odborných posudků zohlednit.

- [Stanovisko k autorizaci pro zpracování odborného posudku \(PDF, 309.56 KB\)](#)
Stanovisko odboru ochrany ovzduší a odboru legislativního k autorizaci pro zpracování odborného posudku v návaznosti na změny v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší
- [Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek \(PDF, 99.82 KB\)](#)
Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek, které byly vydány dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.
- [Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem \(PDF, 40.74 KB\)](#)
Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem, které byly vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., kterým se od 1.9.2012 zrušuje zákon č. 86/2002 Sb.
- [Stanovisko k povaze výkonu autorizované činnosti měření úrovně znečištění \(PDF, 101.03 KB\)](#)

Stanovisko k povaze výkonu činnosti měření úrovně znečištění autorizovanou osobou podle § 32 a násl. zákona o ochraně ovzduší a povinností z výkonu vyplývajících.

H) Strategické dokumenty

[Národní program snižování emisí](#)

[Programy zlepšování kvality ovzduší](#)

[Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR](#)

AD Národní program snižování emisí

Národní program snižování emisí (NPSE)

NPSE patří mezi základní koncepční dokumenty v oblasti ochrany ovzduší a snižování emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší. MŽP jej zpracovává a průběžně aktualizuje od roku 2007.

Požadavek na zpracování NPSE vychází ze [směrnice Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2016/2284 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší](#).

Obsah NPSE a způsob jeho zpracování určuje [zákon o ochraně ovzduší](#) (§ 8 a příloha 12).

NPSE schvaluje svým usnesením vláda. Aktuálně platný NPSE schválila vláda ČR v prosinci 2023 (odkaz na usnesení [zde](#)). Na stránce s [dokumenty k NPSE](#) lze dohledat znění jednotlivých aktualizací NPSE včetně příslušných usnesení vlády.

NPSE, mimo jiné, stanoví, jakým způsobem budou dosaženy národní závazky ke snížení emisí, které Česká republika přijala (dříve se označovaly jako „emisní stropy“). Tyto závazky byly stanoveny pro několik vybraných znečišťujících látek (oxidy dusíku, oxidy síry, těkavé organické látky s výjimkou metanu, amoniak a suspendované (prachové) částice PM_{2,5}) a to pro roky 2020, 2025 a 2030.

Český hydrometeorologický ústav zpracovává každoročně tzv. národní emisní inventuru, komplexní informaci o emisích vyprodukovaných v ČR v jednotlivých letech. Každý druhý rok pak připravuje predikci vývoje emisí, tzv. národní emisní projekce. Oba dokumenty jsou ohlašovány evropským institucím. Data jsou volně dostupná [zde](#).

NPSE definuje opatření ke snížení emisí výše jmenovaných látek tak, aby byly splněny národní závazky. Protože na základě snižujících opatření klesá množství znečišťujících látek uvolňovaných do atmosféry, přispívá tak i k nápravě případného nevyhovujícího stavu ovzduší na celonárodní úrovni (kvalita ovzduší je dále řešena regionálně tzv. programy ke zlepšení kvality ovzduší (PZKO), které se zpracovávají pro územní celky NUTS 2).

Podle aktuální národní emisní projekce se podaří dodržet přijaté národní závazky ke snižování emisí. Poslední provedená aktualizace NPSE (vizte dokumenty ke stažení níže) proto nestanovila žádná nová opatření a pouze upravila katalog opatření stávajících.

Každá aktualizace NPSE je veřejně konzultována. Znění poslední aktualizace NPSE a průběh a výsledek poslední veřejné konzultace naleznete stránce s [dokumenty k NPSE](#).

O tom, jak je NPSE naplňován, referuje zpráva „Vyhodnocení plnění Národního programu snižování emisí“, kterou připravuje MŽP jednou za dva roky.

Aktuální zpráva ke stažení: [Vyhodnocení plnění NPSE ČR \(2023\) \(PDF, 485.68 KB\)](#)

Všechny dokumenty k NPSE ke stažení najdete [zde](#).

AD Programy zlepšování kvality ovzduší**• PZKO 2020+ pro jednotlivé zóny a aglomerace**

PZKO stanovují v souladu s § 9 odst. 1 a 2 [zákona o ochraně ovzduší](#) závazná opatření k dosažení imisních limitů v době co možná nejkratší, určená státní správě a samosprávě na krajské a obecní úrovni, a dále opatření pro ústřední správní orgány. Kromě těchto závazných opatření se jednotlivé programy odkazují na tzv. podpůrná opatření představující dobrou praxi při řízení kvality ovzduší na všech úrovních veřejné správy. U podpůrných opatření nelze z centrální úrovně přesně kvantifikovat rozsah realizace či definovat jejich přínos (jedná se např. o správný postup povolování nových záměrů v území, čištění komunikací či parkovací politiku), a proto nejsou přímou součástí PZKO, byť jsou pro zlepšení kvality ovzduší rovněž přínosná.

PZKO byly zveřejněny dle § 9 odst. 1 [zákona o ochraně ovzduší](#) ve formě Sdělení odboru ochrany ovzduší ve [Věstníku MŽP](#) v roce 2020 a 2021 (v závislosti na příslušné zóně a aglomeraci). Jednotlivá sdělení a PZKO jsou k dispozici ke stažení níže.

V roce 2024 byly PZKO pro jednotlivé zóny a aglomerace (s výjimkou aglomerace Praha CZ01 a zóny Jihovýchod CZ06Z) v návaznosti na § 9 odst. 5 [zákona o ochraně ovzduší](#) doplněny aktualizacími dodatky, které byly zveřejněny Sděleními odboru ochrany ovzduší ve [Věstníku MŽP](#) (aktualizační dodatky jsou k dispozici ke stažení níže).

K PZKO pro aglomeraci Praha CZ01 a zónu Jihovýchod CZ06Z byla ve [Věstníku MŽP](#) vydána informativní Sdělení odboru ochrany ovzduší, která konstatují dosažení platných imisních limitů s doporučením i nadále pokračovat v realizaci opatření těchto programů (viz odkaz níže).

Aktualizační dodatky vydané ve [Věstníku MŽP](#) pro PZKO v roce 2024 (vč. informativních sdělení odboru ochrany ovzduší k aglomeraci Praha CZ01 a pro zónu Jihozápad CZ06Z): [Věstník MŽP ze dne 31. 5. 2024 \(PDF, 2.04 MB\)](#)

PZKO vydané ve [Věstníku MŽP](#) v roce 2020 a 2021 (s výjimkou aglomerace Praha CZ01 a zóny Jihovýchod CZ06Z) je třeba tyto programy vykládat ve znění výše uvedených aktualizacími dodatků):

- [Aglomerace Praha CZ01 \(PDF, 6.63 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 27.1.2021 \(PDF, 547.27 KB\)](#)

- [Zóna Střední Čechy CZ02 \(PDF, 7.35 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 18.2.2021 \(PDF, 1.14 MB\)](#)

- [Zóna Jihozápad CZ03 \(PDF, 9.49 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 27.1.2021 \(PDF, 547.27 KB\)](#)
[Opravné sdělení PZKO CZ03 \(PDF, 100.65 KB\)](#) vydané ve [Věstníku MŽP ze dne 18.2.2021 \(PDF, 1.14 MB\)](#)

- [Zóna Severozápad CZ04 \(PDF, 13.33 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 18.12.2020 \(PDF, 363.3 KB\)](#)

- [Zóna Severovýchod CZ05 \(PDF, 5.98 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 27.1.2021 \(PDF, 547.27 KB\)](#)

[Opravné sdělení PZKO CZ05 \(PDF, 100.65 KB\)](#) vydané ve [Věstníku MŽP ze dne 18.2.2021 \(PDF, 1.14 MB\)](#)

- [Aglomerace Brno CZ06A \(PDF, 8.55 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 24.11.2020 \(PDF, 705.8 KB\)](#)

- [Zóna Jihovýchod CZ06Z \(PDF, 5.19 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 27.1.2021 \(PDF, 547.27 KB\)](#)

- [Zóna Střední Morava CZ07 \(PDF, 10.35 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 29.10.2020 \(PDF, 1.38 MB\)](#)

- [Agglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek CZ08A \(PDF, 10.64 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 22.9.2020 \(PDF, 272.79 KB\)](#)

- [Zóna Moravskoslezsko CZ08Z \(PDF, 9.56 MB\)](#)

Vydáno ve [Věstníku MŽP ze dne 24.11.2020 \(PDF, 705.8 KB\)](#)

Kromě závazných opatření obsažených přímo v PZKO se tyto odkazují na tzv. podpůrná opatření představující dobrou praxi při řízení kvality ovzduší na všech úrovních veřejné správy. U Podpůrných opatření nelze z centrální úrovně přesně kvantifikovat rozsah realizace či definovat jejich přínos (jedná se např. o správný postup povolování nových záměrů v území, čištění komunikací či parkovací politiku), a proto nejsou přímou součástí PZKO, byť jsou pro zlepšení kvality ovzduší rovněž přínosná.

- [Podpůrná opatření k PZKO \(PDF, 676.38 KB\)](#) (pro všechny zóny a aglomerace)

Za účelem podpory splnění povinnosti obcí a krajů dle § 9 odst. 4 [zákonu o ochraně ovzduší](#), spočívající ve vypracování časového plánu provádění opatření, vypracovalo MŽP vzor tohoto časového plánu, který je částečně předvyplněn doporučeným způsobem provádění opatření zaměřených na lokální topeniště.

- [Vzor - časový plán \(DOCX, 65.31 KB\)](#)

Podpůrná opatření k PZKO 2020+ (pro všechny zóny a aglomerace)

[Podpůrná opatření k PZKO 2020+ \(PDF, 1 MB\)](#)

Věstník Květen 2024:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší aglomerace Praha – CZ01
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Čechy – CZ02: aktualizace k roku 2024
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Jihozápad – CZ03: aktualizace k roku 2024
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Severozápad – CZ04: aktualizace k roku 2024
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Severovýchod – CZ05: aktualizace k roku 2024
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší aglomerace Brno – CZ06A: aktualizace k roku 2024
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Jihovýchod – CZ06Z
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Střední Morava – CZ07: aktualizace k roku 2024
- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek – CZ08A: aktualizace k roku 2024

- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP k Programu zlepšování kvality ovzduší zóna Moravskoslezsko – CZ08Z: aktualizace k roku 2024

AD Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v ČR

Kvalita ovzduší v České republice dlouhodobě nesplňuje požadavky stanovené národní a evropskou legislativou pro ochranu zdraví lidí a ekosystémů a vyvolává v zatížených oblastech významná zdravotní rizika pro jejich obyvatele. Střednědobá strategie (do roku 2020) zlepšení kvality ovzduší v ČR (dále jen „Strategie“) je zastřešujícím koncepčním dokumentem, který shrnuje výstupy Národního programu snižování emisí České republiky a 10 programů zlepšování kvality ovzduší zpracovaných pro 7 zón a 3 aglomerace. Strategie byla schválena dne 2. prosince 2015 usnesením vlády České republiky č. 979 a je podkladem pro financování opatření ke snížení emisí a ke zlepšení kvality ovzduší z fondů EU prostřednictvím operačních programů.

Ke stažení:

- [Střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší ČR \(PDF, 4.15 MB\)](#)

I) Biopaliva

[Kritéria udržitelnosti biopaliv](#)

[Metodiky a stanoviska](#)

[Ohlašovací povinnosti a vzory formulářů](#)

[Seznam certifikovaných, registrovaných a autorizovaných osob](#)

AD Kritéria udržitelnosti biopaliv

Kritéria udržitelnosti jsou definována nařízením vlády č. 189/2018 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot.

Dle § 21 [zákona o ochraně ovzduší](#) musí prodejci a dovozci biomasy, výrobci, dovozci a prodejci kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv, výrobci, dovozci a prodejci biopaliv a dovozci a prodejci motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Pouze biopaliva splňující kritéria udržitelnosti je možné zohlednit do splnění povinného minimálního podílu biopaliva dle § 19 a § 19a zákona o ochraně ovzduší, do povinného snížení emisí skleníkových plynů z dodaného motorového benzínu nebo motorové nafty dle § 20 a 20c zákona o ochraně ovzduší a pouze tato biopaliva jsou způsobilá k nižší sazbě spotřební daně z minerálního oleje (pohonných hmot – B100, B30, HVO30, E85) dle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

Ke kritériím udržitelnosti se vztahují následující základní povinnosti:

1. Prokázání původu biopaliva, kdy musí být doloženo, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita.
2. Prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

J) Další důležité dokumenty a materiály – Věstníky MŽP

Věstník MŽP č. 8/2013 uvádí:

- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, k definici nízkoeemisního spalovacího zdroje

Věstník MŽP č. 7/2012 uvádí:

- **Metodický návod odboru odpadů MŽP – Komunitní obecní kompostárna** Postup při projektování a zřizování kompostárny jako zařízení pro prevenci vzniku odpadů dle § 10a zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů. **Tento návod se dotýká i ovzduší.**

Věstník MŽP č. 1/2016 uvádí:

- Provozní řád Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP)

Věstník MŽP č. 3/2022 (duben) uvádí:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP, kterým se stanoví seznam reprezentativních měřicích lokalit pro vyhlášení vzniku nebo ukončení smogových situací

K) Další materiály MŽP (www.mzp.cz). Některé z nich již neplatí či pozbyly na aktuálnosti, ale uvádějí důležité informace a přístupy.

- Stanovisko k povolování dieselagregátových záložních zdrojů

Stanovisko se týká některých otázek souvisejících s povolováním dieselagregátových záložních zdrojů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice měření emisí pachových látek

Měření pachových látek při uvedení zdroje do provozu. S měřením pachových látek se nepočítá, stejně jako s emisními či imisními limity. Nově ale novela zákon č. 369/2016 Sb., ukládá MŽP se k emisním limitům pachových látek vrátit a vyhláškou je stanovit.

- Stanovisko ke spalování odpadních olejů

Stanovisko ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

L) Ochrana ozonové vrstvy Země a ochrana klimatického systému Země

Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění zákona č. 89/2017 Sb. a zákonem č. 183/2017 Sb.

Vyhláška č. 243/2023 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech

Od 11.3.2024:

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/590 ze dne 7. února 2024 o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, a o zrušení nařízení (ES) č. 1005/2009.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/573 ze dne 7. února 2024 o fluorovaných skleníkových plynech, o změně směrnice (EU) 2019/1937 a o zrušení nařízení (EU) č. 517/2014.

Zákony a předpisy, vztahující se k Integrované prevenci (IPPC a IRZ)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Byl novelizován **zákony** č. 521/2002 Sb., zák. č. 437/2004 Sb., zák. č. 695/2004 Sb., zák. č. 444/2005 Sb., zák. č. 222/2006 Sb. (úplné znění zákona vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 435/2006 Sb. – není aktuální), zák. č. 25/2008 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 281/2009 Sb., zák. č. 85/2012 Sb., zák. č.

69/2013 Sb., zák. č. 64/2014 Sb., zák. č. 39/2015 Sb., zák. č. 183/2017, zák. č. 225/2017 Sb., zák. č. 541/2020 Sb., zák. č. 261/2021 Sb. a zákonem č. 284/2021.

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, ze dne 6.9.2013, účinná od 5.10.2013.

Zákon č. 25/2008 Sb., zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, novelizován byl zákony č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb., 201/2012 Sb., 169/2013 Sb., 255/2016 Sb., 183/2017 Sb., 541/2020 Sb. a 261/2021 Sb.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006, ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosu znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění **nařízení vlády č. 450/2011 Sb. a 326/2020 Sb.**

M) Zákony a předpisy, vztahující se k obchodování s emisemi CO₂

Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů. Novelizován byl zákonem č. 212/2006 Sb., 315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb., 164/2010 Sb., 165/2010 Sb., 85/2012 Sb., 201/2012 Sb. a 383/2012 Sb., kterým tento zákon částečně „nahrazen“, ale nezrušen!

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění zákona č. 257/2014 Sb.

Vyhláška č. 192/2013 Sb., o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Nařízení komise (EU) č. 600/2012, o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Nařízení komise (EU) č. 601/2012, ze dne 21.6.2012, o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 383/2012 Sb., 64/2014 Sb., 193/2016 Sb., 183/2017 Sb., 541/2020 Sb. a 609/2020 Sb.

N) Další zákony a předpisy se vztahem k ochraně ovzduší

Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 85/2012 Sb., č. 64/2014 Sb., č. 250/2014 Sb., č. 183/2017 Sb., č. 98/2019 Sb. a zákonem č. 261/2021 Sb.

Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění. Platnost od 1.ledna 2012.

KAPITOLA II. POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ – „DESATERO“ A „TERMÍNOVÝ KALENDÁŘ“,

Pokud je posuzována nová provozovna, nebo se provádí revize povinností po novelách, je vhodné posoudit všechny okruhy povinností. Určitým vodítkem může být následující „**DESATERO POVINNOSTÍ**“:

Základní povinnosti provozovatele zdroje znečišťování ovzduší

1. Připravíme si mapu provozovny s vyznačením stávajících zdrojů a případných nových zdrojů (nově definovaných, zapomenutých apod.). Vypracujeme blokové schéma. Zjistíme souřadnice zdrojů a jejich plošné vymezení.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

2. Zajistit vlastními silami či externími firmami místní šetření na zdroji a to na provozovaných i odstavených technologiích. Pozor na nájmy technologií.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

3. Je nutno vycházet ze stávajících materiálů na zdroji a ověřit, zda jsou všechny stávající technologie v nich uvedeny a řešeny.

4. Správná kategorizace zdrojů v provozovně. Všechny zdroje znečišťování ovzduší v provozovně je nutno zařadit mezi vyjmenované či nevyjmenované. Je řada nových pravidel a sčítacích pravidel včetně postupných změn v klasifikaci. Je nutno prověřit, zda provozovanou technologií není nutno nově klasifikovat, je uvedena řada nových kódů. V pochybnostech rozhoduje KÚ.

Novela zákona o ochraně ovzduší přinesla zásadní změny v kategorizaci zdrojů. Toto provozovatel musí zajistit přednostně, v podstatě neprodleně (tedy ihned).

Z kategorizace vychází prakticky veškeré povinnosti a jejich termíny splnění.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

Nové kódy:

Kód	Vymezení zdroje	A.	B.	C.	Pozn. autora
2.8.	Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla	X	X	X	bez dolní hranice, poměrně nesourodé technologie, co vše tam bude spadat, bude posuzovat KÚ
2.9.	Mechanické zpracování elektroodpadu o celkové projektované kapacitě 50 t elektroodpadu za den a více			X	už ne podle plastů 6.5. nebo 11.X.
2.10.	Tepelné zpracování odpadu ve zdrojích jinde neuvedených			X	„pseudospalovny“, včetně zdrojů pod 300 kW příkonu.

					POZOR: pyrolýzy jsou ale uvedeny jinde (3.6.)
3.6.	Rafinace minerálních nebo pyrolýzních olejů, rafinace plynů, zplyňování nebo <u>pyrolýza uhlí, biomasy, odpadů nebo jiných organických látek (nespadají-li tyto procesy pod kód 2.1.)</u>			X	Pyrolýza je vyčleněna ze spaloven, pokud ale naplňuje definici spalovny dle zákona, spadá pod bod. 2.1.
4.18	Hydrometalurgické zpracování neželezných kovů o celkové kapacitě 10 tun za den a více			X	Nový kód.
7.18	Výroba lihu, včetně biolihu, o celkové projektované kapacitě 10 000 hl bezvodého lihu za rok a více			X	Nový kód.
12.1	Manipulace se sypkými materiály včetně jejich skladování na otevřených plochách jinde neuvedené s celkovou projektovanou plochou deponií 3000 m ² a více s výjimkou stavenišť	X		X	Nový kód. Doporučuji důvodovou zprávu, kde je tento bod podrobněji komentován a bylo vydáno Stanovisko MŽP v této věci: Sdělení odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí k aplikaci kódu 12.1. přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.
13.	Stacionární zdroje neuvedené jinde v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pro které bylo vydáno povolení provozu	X* **)	X* **)	X* **)	Nový kód. V podstatě „dobrovolné“ vyjmenované zdroje.

Změny stávajících kódů:**Zásadní změny v definicích (hranice, obsahové změny a upřesnění).**

Formální změny („upřesnění“ a „sjednocení“ pojmů a formulací, výrazů „a“, „nebo“, doplnění sporných zařízení a činností.

„Drobné“ změny v hranicích („včetně a nevčetně“, „více než“, „překračuje“, „a větší“ atd.),

Změny ve způsobu zařazování pod kódy 11.X. Pod tyto kódy se zařazují zdroje vůbec neuvedené v kódech 1.1. až 10.2., ale také zdroje pod hraničními hodnotami těchto kódů. Nově se pro kategorizaci dle kódů 11.X. používají obecné emisní limity a to bez ohledu na hmotnostní tok.

Termíny:

Dříve nevyjmenované zdroje, nově vyjmenované (s novým kódem nebo změnou hranice) musí do 1 roku od účinnosti zákona požádat o povolení provozu, tedy do 28.2.2026. Zdroje s povolením provozu, pokud je toto povolení v rozporu s novými požadavky pak do 2 let od účinnosti novely, tedy do 28.2.2027.

Zavedení rozhodování v pochybnostech.

V pochybnostech rozhoduje KÚ.

5. U spalovacích zdrojů jsou absolutně nové zásady pro sčítání, často až od roku 2028.

TERMÍN: Prakticky neprodleně a co nejdříve. Jde o patrně nejsložitější část zákona a jeho novely.

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl nově vydán Metodický pokyn MŽP. Zatím jen pro technologické zdroje.

Upravená podoba pravidel pro sčítání kapacit jmenovitých tepelných příkonů spalovacích zdrojů a projektovaných kapacit jiných než spalovacích zdrojů.

Sčítací pravidla stávající - §§ 4a a 4b.

Sčítací pravidla se od 1.1.2028 mění. Zejména u spalovacích zdrojů.

6. Je nutné vymezit záložní zdroje.

TERMÍN: Prakticky neprodleně a co nejdříve. Záložní zdroje musí být vymezeny v povolení provozu.

Bylo vydáno nové Stanovisko ke zjišťování emisí a zpracování rozptylové studie u záložních zdrojů energie: Stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru ochrany ovzduší, k vybraným otázkám povolování záložních zdrojů energie.

Dále bylo vydáno Stanovisko odboru ochrany ovzduší k výkladu pojmu „záložní zdroj energie“ ve smyslu zákona o ochraně ovzduší.

Definuje se zde mj. rozdíl mezi „záložním zdrojem“ a „špičkovým zdrojem“.

7. Je nutno znát všechny související technologie a činnosti.

Emisní limity a podmínky provozu se mohou vztahovat i na související činnosti jako sklady, laboratoře apod. Nebo může jít o samostatné zdroje.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

8. Je nutno znát Známe datum kolaudace či uvedení do provozu.

Řada povinností je odvislá od kolaudace nebo termínu uvedení do provozu. Jiné emisní limity a/nebo podmínky provozu mohou mít stávající zdroje a jiné zdroje nově uváděné do provozu.

Platí to jak pro novelu č. 42/2025 Sb., ale také starší novely.

Pozor na přechodná ustanovení zákona nebo vyhlášky č. 415/2012 Sb., některé jsou jen v novelách a v souhrnném znění se neuvádí:

- **Zákon č. 201/2012 Sb., Přechodná ustanovení § 41 a § 42**
- **Zákon 87/2014 Sb. Čl. II Přechodné ustanovení**
- **Zákon 369/2016 Sb. Čl. II Přechodná ustanovení**

- Zákon č. 172/2018 Sb., Čl. II Přechodná ustanovení
- Zákon č. 284/2021 Sb., Čl. LXXXIII Přechodná ustanovení
- Zákon č. 142/2022 Sb. Čl. VI Přechodná ustanovení
- Zákon č. 432/2022 Sb., Čl. Čl. XVII Přechodné ustanovení
- Vyhláška č. 415/2012 Sb., Přechodná ustanovení, §§28 a 29.

9. Je nutné znát čísla katastrů (ÚTJ), na kterých ležíme.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

10. Je nutné zjistit, pod které orgány „spadáme“ jako provozovatel. Je nutno zjistit aktuální spojení na tyto orgány (ČIŽO, KÚ a obec.).

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

11. Zjistíme, zda zdroj neleží v oblasti OZKO (oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší) či v nízkoemisní zóně, lázeňské zóně apod. Důsledně zjistit nařízení orgánů pro tuto oblast.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

12. Znám imisní situaci okolí (úroveň znečištění ovzduší).

TERMÍN: Prakticky co nejdříve.

13. Programy zlepšování kvality ovzduší (PZKO) mohou obsahovat řadu povinností, daných i jednotlivým zdrojům. Znalost podpůrných opatření k PZKO.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve, v případě změn na zdrojích průběžně. .

14. Je nutno znát vzdálenosti k obytné zástavbě a znát obytné plochy v okolí, stanovené ÚP k bydlení.

15. Zjistíme, zda se na provozovnu nebude vztahovat zavedení minimálních odstupových vzdáleností zdrojů a obytné zástavby:

- Orgány ochrany ovzduší budou mít nově povinnost vycházet také z minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu.
- Nebude se vztahovat na modernizace zdrojů, pokud se nebudou zvyšovat emise, a na dobývací prostory.
- Orgány ochrany ovzduší za účelem ochrany ovzduší nevycházejí z minimálních vzdáleností podle § 12a zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, při vydávání povolení provozu pro stacionární zdroj, pro který bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., pokud žádost o vydání tohoto závazného stanoviska byla podána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

- **Orgány ochrany ovzduší vycházejí za účelem ochrany ovzduší z minimálních vzdáleností podle § 12a zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, při vydávání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu, pokud řízení o vydání povolení provozu nebo postup směřující k vydání stanoviska nebo závazného stanoviska byly zahájeny po 1. červenci 2026.**

16. Nutno správně stanoveny emisní limity, emisní stropy, tmavost kouře a technické podmínky provozu, stanovenými zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem.

17. Je nutné zjistit, od kterého data tyto nové emisní limity, emisní stropy či technické podmínky provozu apod. platí. A adekvátně si pečlivě ověřit, dokdy platí stávající požadavky.

18. Zjistit, zda budeme schopni nové emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu plnit!!!!

TERMÍN: Prakticky co nejdříve po vydání novely vyhlášky č. 415/2012 Sb. Dále průběžně sledovat termíny.

Některé emisní limity mají odloženou účinnost.

19. Zjistíme, zda technologie produkuje škodliviny, které mají významný pachový vjem.

V povoleních či Provozních řádech pak jsou požadována opatření a technické podmínky provozu.

TERMÍN: Prakticky co nejdříve po vydání novely vyhlášky č. 415/2012 Sb. Dále průběžně sledovat termíny.

20. Provozovatel musí zjistit, znát a respektovat všechny právní akty (povolení provozu, závazná stanoviska, vyjádření apod.), vydané orgány ochrany ovzduší případně jinými orgány a ověříme jejich právní moc a platnost. Všechny vyjmenované zdroje bez výjimky mají povolení provozu, případně o ně mají požádáno.

21. Umím požádat o povolení provozu, závazné stanovisko apod. Vím kdy požádat. Závazná stanoviska a povolení zdrojům vyjmenovaným dle přílohy č. 2 zákona vydávají orgány Krajů a MHMP. Nově JES (Jednotné environmentální stanovisko).

2. Řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou řízení podle bodu 3.

3. Řízení o žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci podle § 32 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájené a pravomocně neskončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož povolení provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o změnu povolení provozu do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto,

platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Krajský úřad může před uplynutím lhůty podle věty první po konzultaci s provozovatelem zahájit řízení o změně povolení provozu z moci úřední za účelem zajištění souladu povolení provozu s požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne, kdy bude v tomto řízení pravomocně rozhodnuto, platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stacionárním zdrojem neuvedeným v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje nevztahuje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

22. Je nutno upozornit projektanty a odpovědné osoby (investiční oddělení apod.) na existenci nového zákona o ovzduší. Při podání žádostí o povolení jsou v určitých případech požadovány odborný posudek či rozptylová studie (v závislosti na stupni a charakteru řízení) a další náležitosti.

23. Žádosti o vydání povolení k provozu mají určené náležitosti, dané přílohou č. 7 zákona.

24. Povolení provozu by mělo být podle § 12, odst. 4) zákona č. 201/2012 Sb. Musíte povolení rozumět.

25. Nově je předepsáno u některých nových zdrojů vyhodnocování zkušebního provozu.

Termín: V případě, že je povolen nebo nařízen zkušební provoz podle stavebního zákona u stacionárního zdroje, ohledně kterého platí povinnost předložení odborného posudku podle § 11 odst. 7, je provozovatel povinen předložit do 3 měsíců ode dne skončení stanovené doby trvání zkušebního provozu krajskému úřadu závěrečnou zprávu o vyhodnocení zkušebního provozu, nestanoví-li krajský úřad v povolení provozu, že předložení závěrečné zprávy nepožaduje.

26. Je nutno ověřit, zda provozovna nespadá některou technologií pod působnost zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), zkráceně nazýván zákonem o IPPC.

27. Je nutno znát všechny používané suroviny. Ke všem je nutné mít k dispozici bezpečnostní datové listy, případně technické či katalogové listy výrobců.

28. Je nutno znát VOC a organická rozpouštědla ve své provozovně (VOC a OR nejsou totéž).

29. Pro suroviny s obsahem VOC je nutno znát obsah VOC nejlépe v hm. % a sušinu, dále obsah organického uhlíku a další vlastnosti.

30. Pro nanášení surovin s obsahem VOC může být namísto plnění emisního limitu použit tzv. emisní strop (nazývaný někdy Plán hospodaření s rozpouštědly).
31. Zjistíme všechna používaná paliva. Ke všem je nutné mít k dispozici katalogové listy, bezpečnostní datové listy nebo jiné specifikace (obsah síry apod.). Je nutno používat povolená paliva.
32. Je nutno znát jmenovitý a celkový jmenovitý tepelný příkon spalovacích zdrojů a procesních ohřevů.
33. Je nutno průběžně seřizovat hořáky a spalovací režim.
34. Není povoleno spalovat ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.
35. Spalují pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu.
36. Znám minimální požadavky na nevyjmenované spalovací zdroje a když si budu kupovat nový kotel, tak jen emisní a účinnostní třídu III. a více.

37. Není povoleno spalovat odpady, nejsem-li spalovna (nebo mi to orgán nepovolil).

Vyhláška č. 415/2012 Sb., uvádí, za jakých okolností mohou být některé druhy odpadů spalovány (odpady ze zemědělství a lesnictví apod.).

38. Jsou uvedeny zásady a pravidla pro spoluspalování odpadů.

Vydán je i Metodický pokyn v této věci.

39. Nutná je znalost všech komínů, výdechů, výpustí a míst úniku škodlivin do ovzduší (bodové, liniové, plošné, nepřímé apod.). V případě, že je to možné, je vhodné zredukovat počty výdechů. Emise je nutno vypouštět řízeně se znalostí všech cest, kterými emise unikají.

40. Je nutno zjistit všechny instalované odlučovače na zdroji či ostatní opatření ke snížení emisí, jejich stav.

Je nezbytné zajistit jejich správnou funkci a účinnost. U některých pak kontinuálně sledovaný provozní parametr.

41. Sledování a zaznamenávání provozního parametru.

V případech, kdy provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování pravidelným jednorázovým měřením emisí, provádí rovněž nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu.

TERMÍN: V rámci změn povolení provozu nebo získání povolení provozu dříve nevyjmenovaných zdrojů. Do 1.3.2026 nebo 1.3.2027. Nové zdroje při uvádění do provozu.

42. Je zavedena a vedena Provozní evidence zdrojů. Je vedena zodpovědně, průběžně a podle vyhlášky. Kromě toho:

- Vede se provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně jsou ohlašovány údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾;
- Provozní evidenci nutno uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu ČIŽP
- **Průběžně se vede** evidence o provozu vyjmenovaných zdrojů se zápisem základních údajů (údaje o spotřebě paliva nebo údaje o výrobě, údaje o počtu provozních hodin a emisích), souhrnné údaje **1x měsíčně a ročně**.
- Podle klasifikace zdroje je třeba vypracovat či změnit Provozní evidenci.

43. Kromě SPE jsou podávány i poplatková přiznání a IRZ a E-PRTR. Je několik agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE)
- Poplatkové přiznání
- Bilance VOC
- je nutno ověřit, zda provozovna nespadá pod Integrovaný registr znečišťování (**IRZ**) nebo Evropský registr (**E-PRTR**).
- ostatní hlášení (halony, regulované látky, hlášení o kvalitě paliv apod.)

44. Je nutno vypracovat Provozní řád (pokud zdroj spadá pod tuto povinnost). Respektuji jej já a hlavně ZAMĚSTNANCI na provozovně. Podle kategorie a kódu zdroje vypracovat Provozní řády (nově mnoho zdrojů).

TERMÍN: V rámci změn povolení provozu nebo získání povolení provozu dříve nevymenovaných zdrojů. Do 1.3.2026 nebo 1.3.2027. Nové zdroje při uvádění do provozu.

45. Je nutno znát povinnost jak zjišťovat úroveň znečišťování:

- četnost měření emisí (termíny, rozsah apod.),
- bilance VOC,
- stanovení pomocí emisních faktorů či měrné výrobní emise,
- jiným způsobem.
- Nově se bude výsledek autorizovaného měření emisí ohlašovat prostřednictvím ISPOP.

TERMÍN: Dle vyhlášky č. 415/2012 Sb.

46. Doporučujeme vypracovat plán jednorázového měření emisí, nebo toho, co jej nahrazuje.
47. Spadá-li zdroj pod povinnost kontinuálního měření emisí, je zde řada povinností (průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem).

Výsledky On line prostřednictvím ISKO od 1.1.2028.

48. Doporučení – zúčastnit se přednášek, pokud ně tak sledovat a číst předpisy na ochranu ovzduší nebo mít přítele na telefonu.
49. Doporučuje se zajistit proškolení vlastních zaměstnanců a odpovědných osob.
50. Doporučuje se zajistit proškolení externích zaměstnanců, působících v areálu.
51. Nutno předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší.
52. Umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona.
- POZN.: Rex našeho vrátného to k východu dělá za 3 sekundy, za kolik průměrný inspektor?
53. Nutno provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5, pokud pod ně provozovna spadá.

54. Nově jsou od 1.1.2017 koncipovány povinnosti reagovat na poruchy a havárie
- bezodkladně odstraňovat technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,
 - omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; povinnost

odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

- odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

55. Pokud je tepelně zpracováván odpad, je zde hejno povinností:

V případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu apod.

Zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

Oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

POZOR: U tepelného zpracování odpadů či jiné působení na ně je několik nových kategorií zdrojů (např. 2.8., 2.10. a 3.6.)

56. Provozovatel chovů hospodářských zvířat má výhody ale i nevýhody. Krávy smrdí podle Zásad správné zemědělské praxe a chovatel má povolení provozu.

57. Ovzduší, to jsou i freony a halony. Je nutno znát, kde jsou, kolik jich je a zařízení je označené štítkem. Povinnosti většinou zajišťuje osoba, certifikovaná MŽP.

58. Ovzduší, to je i klima systém a fluorované skleníkové plyny.

59. Ovzduší je také CO₂.

60. Jako provozovatel zdroje v rodinném domku se na mne nevztahují skoro všechny povinnosti. Nikoho tam nepustím a tak. Jenže jako uvědomělý občan:

- Není možno spalovat odpady.
- Je nutno mít nový kotel.
- Je nutno používat kvalitní palivo.
- Je nutno znát pravidelně kominíka nebo osobu certifikovanou výrobcem kotle. Nově 1 x za 3 roky.
- Nedrážděte sousedy.

61. Nové povinnosti stavebníků při stavební činnosti

Nová povinnost zhotovitelů záměrů dodržovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a kompenzování jejího šíření v souladu s přílohou č. 10. Kontrolním orgánem OÚ ORP.

62. Ověřte, zda v areálu podnikají cizí firmy a upozorněte je na povinnosti dle zákona o ovzduší.

63. Agenda nakládání s odpady a vztah k ovzduší.

64. Agenda odpadních vod a vztah k ovzduší.

65. Je nutno zjistit neshody provozovny a nové legislativy a učinit závěry.

66. Je nutno zajistit splnění nejbližších úkolů.

67. Doporučuje se vypracovat dlouhodobý výhled povinností – kalendář povinností!

68. Je nutno zjistit případný rozpor nové legislativy s interními provozními předpisy a odstranit jej.

69. Nesmí se:

- Spalovat odpady mimo určená zařízení.
- Spalovat jiná paliva, než povolení.
- Lít VOC do kanálu.

Termínový kalendář:

Ověření kategorie zdrojů – Ověřit kategorii zdrojů by měli všichni provozovatelé a doporučuje se to provést co nejdříve. Jde o patrně nejsložitější část zákona a jeho novely. Novela zákona o ochraně ovzduší přinesla zásadní změny v kategorizaci zdrojů. Toto provozovatel musí zajistit přednostně, v podstatě neprodleně (tedy ihned). Z kategorizace vychází prakticky veškeré povinnosti a jejich termíny splnění.

Upravená podoba pravidel pro sčítání kapacit jmenovitých tepelných příkonů spalovacích zdrojů a projektovaných kapacit jiných než spalovacích zdrojů. Sčítací pravidla stávající - §§ 4a a 4b.

Dříve nevyjmenované zdroje, nově uvedené jako vyjmenované (s novým kódem nebo změnou hranice) musí do 1 roku od účinnosti zákona požádat o povolení provozu, tedy do 28.2.2026. Zdroje s povolením provozu, pokud je toto povolení v rozporu s novými požadavky, pak do 2 let od účinnosti novely, tedy do 28.2.2027.

V pochybnostech o kategorii rozhoduje KÚ.

U spalovacích zdrojů jsou absolutně nové zásady pro sčítání, často až od roku 2028.

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl nově vydán Metodický pokyn MŽP. Zatím jen pro technologické zdroje.

Projektovaná kapacita – Souvisí s kategorizací zdrojů. Přímo v předpisech není definována. Je ale povinností provozovatele ji stanovit viz. příloha č. 7 zákona (žádost o povolení provozu):

... Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje, ...

Obecně jde o stav, kdy je zdroj provozován na maximum možného:

- Tedy je využíván na 100 % svých kapacitních možností (dáno vybavením).
- Na 100 % povolené doby provozu (dáno např. kolaudací apod.).

Změny povolení provozu – Novela zákona o ovzduší č. 42/2025 Sb. (a avizovaná novela vyhlášky č. 415/2012 Sb.), si vyžádá změny povolení provozu dle § 12, odst. 2, písm. c zákona č. 201/2012 Sb. Lhůty jsou do 28.2.2026 pro nově vyjmenované dříve nevyjmenované zdroje a 28.2.2027 pro stávající zdroje, jejichž povolení není v souladu s novými požadavky. V novele zákona o ochraně ovzduší jsou dále tři přechodná ustanovení:

5. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož povolení provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o změnu povolení provozu do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto, platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Krajský úřad může před uplynutím lhůty podle věty první po konzultaci s provozovatelem zahájit řízení o změně povolení provozu z moci úřední za účelem zajištění souladu povolení provozu s požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne, kdy bude v tomto řízení pravomocně rozhodnuto, platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stacionárním zdrojem neuvedeným v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje nevztahuje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Přezkum povolení provozu – Provozovatelé vyjmenovaných zdrojů, kterým bylo vydáno povolení provozu do 28.2.2025, musí přezkoumat svá povolení a uvést je do souladu s požadavky na povolení provozu dle § 12, odst. 4 zákona. Do 28.2.2027 musí podat žádost o znění povolení provozu.

Provozní řády – Vyhláška 415/2012 Sb., po avizované novele, přinese nové znění obsahu provozních řádů. Provozovatelé zdrojů, kterým bylo vydáno povolení provozu do 28.2.2025 a v tomto povolení je vydán souhlas s vydáním Provozního řádu, musí Provozní řád vypracovat dle nových pravidel a do 28.2.2027 musí podat žádost o zněnu povolení provozu.

Revize náležitostí provozního řádu (mohou být i další)

- GPS souřadnice geometrických středů stacionárních zdrojů a identifikátory stavebních objektů
- Podrobnosti provádění primárních opatření
- Opatření ke zvýšení účinnosti odsávání technologie
- Hodnoty nepřetržitě sledovaného provozního parametru, které indikují závadu
- Identifikace rizikových technologických uzlů z pohledu nadměrné prašnosti nebo zápachu
- Harmonogram vnitřních kontrol realizace opatření
- Další změny.

Stanovení Odstupových vzdáleností – Platí většinou pro nové zdroje, případně modernizace stávajících (když dochází k navýšení emisí). V novele zákona o ochraně ovzduší jsou dále dvě přechodná ustanovení:

Orgány ochrany ovzduší za účelem ochrany ovzduší nevycházejí z minimálních vzdáleností podle § 12a zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, při vydávání povolení provozu pro stacionární zdroj, pro který bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., pokud žádost o vydání tohoto závazného stanoviska byla podána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Orgány ochrany ovzduší vycházejí za účelem ochrany ovzduší z minimálních vzdáleností podle § 12a zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, při vydávání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu, pokud řízení o vydání povolení provozu nebo postup směřující k vydání stanoviska nebo závazného stanoviska byly zahájeny po 1. červenci 2026.

Zavedení sledování provozního parametru – Nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu.

TERMÍN: V rámci změn povolení provozu nebo získání povolení provozu dříve nevyjmenovaných zdrojů. Do 1.3.2026 nebo 1.3.2027. Nové zdroje při vydávání povolení provozu.

Povinnost vyhodnocovat zkušební provoz – V případě, že je povolen nebo nařízen zkušební provoz podle stavebního zákona u stacionárního zdroje, ohledně kterého platí povinnost předložení odborného posudku podle § 11 odst. 7, je provozovatel povinen předložit do 3 měsíců ode dne skončení stanovené doby trvání zkušební provozu krajskému úřadu závěrečnou zprávu o vyhodnocení zkušební provozu, nestanoví-li krajský úřad v povolení provozu, že předložení závěrečné zprávy nepožaduje.

Rozšíření povinnosti měření emisí znečišťujících látek ze stacionárních zdrojů – Provozovatelé musí posoudit, zda novela zákona a vyhlášky č. 415/2012 Sb., nepřinese změnu rozsahu a četnosti jednorázového měření emisí (tzv. „autorizované měření“).

Rozšíření povinnosti kontinuálního měření emisí – Provozovatelé musí posoudit, zda novela zákona a vyhlášky č. 415/2012 Sb., nepřinese nově povinnost kontinuálního měření emisí. Krajské úřady pak mohou toto stanovit v povolení provozu i dalším zdrojům.

- Rozšíření povinností kontinuálního měření emisí na vybrané stacionární zdroje.

Průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

Účinnost od 1. 1. 2026 do 31. 12. 2027

Průběžně zaznamenávat a vyhodnocovat výsledky kontinuálního měření emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a ohlašovat je prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

Účinnost od 1. 1. 2028

- Povinnost ohlašovat od roku 2028 výsledky kontinuálního měření emisí on-line do ISKO (s výjimkou kotlů na zemní plyn); Provozovatelé mají 5 pracovních dnů na opravu údajů, po tuto dobu se považují za nevyhodnocené údaje.
- Denní a v případech, kdy je stanovena povinnost vyhodnocovat plnění emisního limitu na úrovni půlhodinových průměrných hmotnostních koncentrací, i půlhodinové výsledky kontinuálního měření emisí jsou uchovávány elektronicky a jsou vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení emisního limitu. V první pracovní den následující po skončení kalendářního roku jsou zpracovány souhrnné výsledky za kalendářní rok, které jsou uchovávány v elektronické podobě. **Uchovávání půlhodinových výsledků kontinuálního měření emisí podle věty první se neprovádí u stacionárního zdroje, jehož výsledky kontinuálního měření se ohlašují prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší podle § 6 odst. 5 zákona. /účinnost od 1. ledna 2028/**

Povinnost ohlašovat termín jednorázového měření emisí digitálně – Termín a rozsah jednorázového měření emisí bude provozovatel ohlašovat předem a to prostřednictvím ISPOP.

Termín: 1.1.2026.

Povinnost ohlašovat výsledky měření emisí elektronicky – Digitalizace zjišťování úrovně znečišťování - Nově bude zavedena povinnost ohlašovat výsledky jednorázového měření emisí elektronicky, v případě jednorázového měření přechází tato povinnost na autorizované osoby, nově bude ohlašovat také ČIŽP

Termín: 1.1.2026.

Zvýšení sazeb poplatků a úprava výnosů – Zálohy až od 1 mil. Kč; sazby navýšeny o inflaci za minulé roky. Výnosy nově SFŽP 50 %, kraje 25 %, MŽP 25 %.

Pro poplatkové povinnosti u poplatku za znečišťování na poplatková období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Ustanovení § 15 odst. 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije od poplatkového období kalendářního roku 2025.

Znalost přechodných ustanovení – Řada povinností je odvislá od kolaudace nebo termínu uvedení do provozu. Jiné emisní limity a/nebo podmínky provozu mohou mít stávající zdroje a jiné zdroje nově uváděné do provozu.

Platí to jak pro novelu č. 42/2025 Sb., ale také starší novely.

Pozor na přechodná ustanovení zákona nebo vyhlášky č. 415/2012 Sb., některé jsou jen v novelách a v souhrnném znění se neuvádí:

- **Zákon č. 201/2012 Sb., Přechodná ustanovení § 41 a § 42**
- **Zákon 87/2014 Sb. Čl. II Přechodné ustanovení**
- **Zákon 369/2016 Sb. Čl. II Přechodná ustanovení**
- **Zákon č. 172/2018 Sb., Čl. II Přechodná ustanovení**
- **Zákon č. 284/2021 Sb., Čl. LXXXIII Přechodná ustanovení**
- **Zákon č. 142/2022 Sb. Čl. VI Přechodná ustanovení**
- **Zákon č. 432/2022 Sb., Čl. Čl. XVII Přechodné ustanovení**
- **Vyhláška č. 415/2012 Sb., Přechodná ustanovení, §§28 a 29.**
- **Předpokládá se, že novela vyhlášky v roce 2025 bude mít rovněž přechodná ustanovení.**

31. leden – dodavatel pohonných hmot podá hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely.

15. březen (poprvé 2014) – dodavatel pohonných hmot podá zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných PH.

Zprávu o emisích za kalendářní rok 2025 podává dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty podle § 20 odst. 3 a 4 zákona č. 201/2012 Sb., **ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.**

31. březen každoročně – podat poplatkové přiznání za znečišťování ovzduší vyjmenovaným zdrojem (vypočtený poplatek ≥ 1 mil. Kč)

- Zvýšení sazeb poplatků a úprava výnosů.
- Zálohy až od 1 mil. Kč; sazby navýšeny o inflaci za minulé roky.
- Pro poplatkové povinnosti u poplatku za znečišťování na poplatková období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti novely č. 42/2025 Sb.
- Ustanovení § 15 odst. 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona č. 42/2025 Sb., se použije od poplatkového období kalendářního roku 2025.

31. březen každoročně – ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence vyjmenovaného zdroje.

Do 4 měsíců provést jednorázové měření emisí u vyjmenovaného zdroje po prvním uvedení do provozu, po každé změně paliva nebo suroviny v povolení provozu, po každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Nejpozději 5 pracovních dnů před měřením emisí oznámit termín ČIŽP. Změnu nebo zrušení termínu plánovaného měření oznámit **nejpozději 1 den** před původně plánovaným termínem.

Do 90 dnů od provedení měření emisí předložit protokol ČIŽP.

Do 48 hodin od vzniku technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho

prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a které není možno bezprostředně odstranit, **informovat KrÚ a ČIŽP.**

Nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu – omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu,

Pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin – odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Do 25. dne měsíce uhradit zálohu na poplatek (> 1 mil. Kč) za znečišťování ovzduší.

Do 30 dnů od doručení platebního výměru uhradit poplatek za znečišťování ovzduší.

Do 31.12.2016 a poté **1x za 3 roky** provádět kontrolu technického stavu a provozu spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně.

Do 1.9.2022 zajistit provoz spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně v souladu s požadavky dle přílohy č. 11 zákona. **Pokud je spalovací stacionární zdroj podle věty první provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, nejpozději do 31. srpna 2024.**

Přechodní ustanovení zákona č. 42/2025 Sb.:

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Programy zlepšování kvality ovzduší vydané podle § 9 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považují za programy zlepšování kvality ovzduší vydané formou opatření obecné povahy podle § 9 odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; Ministerstvo životního prostředí je při jejich první změně uvede do souladu se zákonem č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou řízení podle bodu 3.
3. Řízení o žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci podle § 32 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájené a pravomocně neskončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Informační systém nízkemisních zón podle § 14h zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, uvede Ministerstvo životního prostředí do provozu nejpozději do 1 roku ode dne oznámení opatření obecné povahy, kterým byla stanovena první nízkemisní zóna v České republice podle § 14 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož povolení provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, **musí požádat o změnu povolení provozu do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.** Do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto, platí povolení provozu podle

zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Krajský úřad může před uplynutím lhůty podle věty první po konzultaci s provozovatelem zahájit řízení o změně povolení provozu z moci úřední za účelem zajištění souladu povolení provozu s požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne, kdy bude v tomto řízení pravomocně rozhodnuto, platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stacionárním zdrojem neuvedeným v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje nevztahuje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Provozní řád vydaný pro stacionární zdroj uvedený pod kódem 10.2. v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele tohoto stacionárního zdroje nevztahuje povinnost mít provozní řád jako součást povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost snížení emisí skleníkových plynů podle § 20 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem účinnosti tohoto zákona, za kalendářní roky započaté přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona splnit i zohledněním snížení emisí z těžby podle § 20b zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. Zprávu o emisích za kalendářní rok 2025 podává dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty podle § 20 odst. 3 a 4 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

11. Orgány ochrany ovzduší za účelem ochrany ovzduší nevycházejí z minimálních vzdáleností podle § 12a zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, při vydávání povolení provozu pro stacionární zdroj, pro který bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., pokud žádost o vydání tohoto závazného stanoviska byla podána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

12. Orgány ochrany ovzduší vycházejí za účelem ochrany ovzduší z minimálních vzdáleností podle § 12a zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, při vydávání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu, pokud řízení o vydání povolení provozu nebo postup směřující k vydání stanoviska nebo závazného stanoviska byly zahájeny po 1. červenci 2026.

13. Pro poplatkové povinnosti u poplatku za znečišťování na poplatková období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

14. Ustanovení § 15 odst. 14 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije od poplatkového období kalendářního roku 2025.

OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ Z LEGISLATIVY OCHRANY OVZDUŠÍ

Je nutné znát všechny předpisy, které v oblasti ochrany ovzduší byly vydány. V tomto materiálu jsou uvedeny podrobným výčtem v kapitole I a stručně komentovány po předpisech v kapitole II.

Mnoho nedostatků vyplývá právě z neznalosti předpisů. A změna legislativy neznamena automaticky aplikaci nových povinností a automatickou změnu rozhodnutí. Je vhodné konzultovat obsah rozhodnutí s tím orgánem který je vydal a nespolehat se na tvrzení jiných osob.

- Nejčastěji v tomto chybují projektanti a zástupci měřících skupin. Bez znalosti rozhodnutí v příslušné věci Vám budou tvrdit, že nyní už platí ty a ty limity.

- I nyní, po přijetí nového zákona o ovzduší se velmi často budeme setkávat se starými předpisy.

Nové předpisy jsou velmi složité, ovšem je nutná jejich dobrá znalost. Proto je většina provozovatelů musí pročíst v podstatě celé. Pro potřebu rychlé orientace v problému jsem vypracoval základní okruhy problematiky ochrany ovzduší. V nich zájemce získá rychlou a kompletní informaci jen o jednom okruhu povinností:

- 1. Agenda aktuální a platné legislativy ochrany ovzduší, sledování změn předpisů včetně sledování termínů, povinností a jejich změn. Metodické pokyny, výklady apod.**
- 2. Postup při aplikaci nové legislativy u zdrojů znečišťování ovzduší – „DESATERO“ a „Termínový kalendář“,**
- 3. Povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší. Provozní a technologická kázeň, návody a provozní řády výrobců či dodavatelů. Odstraňování nebezpečných stavů ohrožujících kvalitu ovzduší, opatření k předcházení havárií apod..**
 - §§ 16 a 17 zákona
- 4. Nové povinnosti stavebníků při stavební činnosti.**
 - Nová povinnost zhotovitelů záměrů dodržovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a kompenzování jejího šíření.
- 5. Klasifikace zdrojů - agenda správného zařazení zdroje znečišťování ovzduší mezi vyjmenované a nevyjmenované zdroje.**
 - Nové kódy a změny stávajících kódů.
 - Závazná pravidla zařazování zdrojů.
 - Upravená podoba pravidel pro sčítání kapacit jmenovitých tepelných příkonů spalovacích zdrojů a projektovaných kapacit jiných než spalovacích zdrojů. .
 - Vyjasnění zařazování do sběrných kódů 11.X.
 - Zavedení rozhodování v pochybnostech.
 - Sčítací pravidla od 1.1.2028.
- 6. Povolovací agenda. Závazná stanoviska, povolení provozu a změny.**
 - Závazná stanoviska k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákona o ochraně ovzduší.
 - Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona.

- Doplněné vzory žádostí. Nové zdroje nebo změny na stávajících zdrojích s dopadem na ovzduší, umístění zdrojů, změny surovin.
 - Jednotné environmentální stanovisko.
 - Nová povinnost vyhodnocování zkušebního provozu.
 - Kompenzace.
- 7. Zavedení minimálních vzdáleností zdrojů od obytné zástavby.**
- Orgány ochrany ovzduší budou mít nově povinnost vycházet také z minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu
 - Nebude se vztahovat na modernizace zdrojů, pokud se nebudou zvyšovat emise, a na dobývací prostory.
- 8. Zavedení sledování provozního parametru.**
- nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu.
- 9. Znalost všech používaných paliv, surovin a odpadů, vstupujících do zdrojů a procesů.**
- Paliva.
 - Suroviny.
 - Odpady a TAP.
- 10. Emisní limity a podmínky provozu zdrojů. Emisní stropy a tmavost kouře. Kontinuálně sledované a zaznamenávané provozní parametry.**
- Znalost škodlivin unikající ze zdroje a provozovny.
 - Emisní limity.
 - Postupy a přístupy ke stanovování emisních limitů, termíny jejich dosažení.
 - Zpříšňování emisních limitů a podmínek provozu. BAT, BREF, Prováděcí rozhodnutí. NonBREFy.
 - Emisní stropy.
 - Tmavost kouře.
- 11. Zjišťování úrovně znečišťování ovzduší.**
- Jednorázová měření emisí na všech výstupech do ovzduší (měření emisí a jeho rozsahy, upuštění od měření apod.).
 - Zjišťování množství emisí výpočtem (balance, kombinace měření a balance, emisní faktory, měrná výrobní emise apod.).
 - Nové způsoby zjišťování úrovně znečišťování výpočtem. Např. EPA, Guidebook.
 - Digitalizace zjišťování úrovně znečišťování
 - Povinnost ohlašovat výsledky měření emisí elektronicky.
 - Rozšíření povinnosti kontinuálního měření emisí. Povinnost ohlašování on line on-line do ISKO.
- 12. Poplatkové přiznání.**
- Agenda Poplatkového přiznání. Zvýšení sazeb poplatků a úprava výnosů, změny v zálohách.

13. Bilance organických rozpouštědel a VOC.**14. Povinnosti zavedení a vedení Provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší, Souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).****15. Provozní řád.**

- Dříve Soubor TPP a TOO), zpracovávají provozovatelé všech zdrojů, označených ve sloupci C přílohy č. 2 k zákonu o ovzduší.

16. Obsahové náležitosti dokumentů

- náležitosti odborného posudku,
- náležitosti protokolu o jednorázovém měření,
- náležitosti rozptylové studie) apod.

17. Vydávání a aktualizaci PZKO.**18. Imisní limity a smogová situace.**

- Doplnění „závaznosti“ imisních limitů

19. Autorizace a autorizované činnosti.

- Změny u autorizací.
- Parametrické úpravy procesu vydávání autorizace.
- Nové přestupky autorizovaných osob.

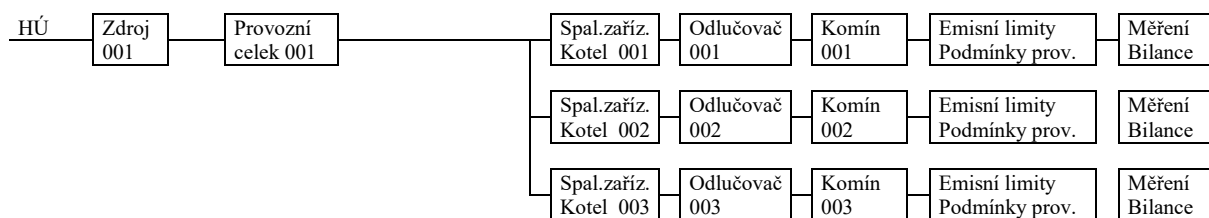
20. Agenda látek poškozujících ozónovou vrstvu a fluorovaných skleníkových plynů, agenda látek ovlivňujících klimatický systém Země a podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.**21. Změny v přestupcích a další novinky.****22. Stížnosti a jejich řešení****23. Další okruhy povinností.**

- Spalování odpadů
- Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování
- Emise skleníkových plynů a obchodování s nimi

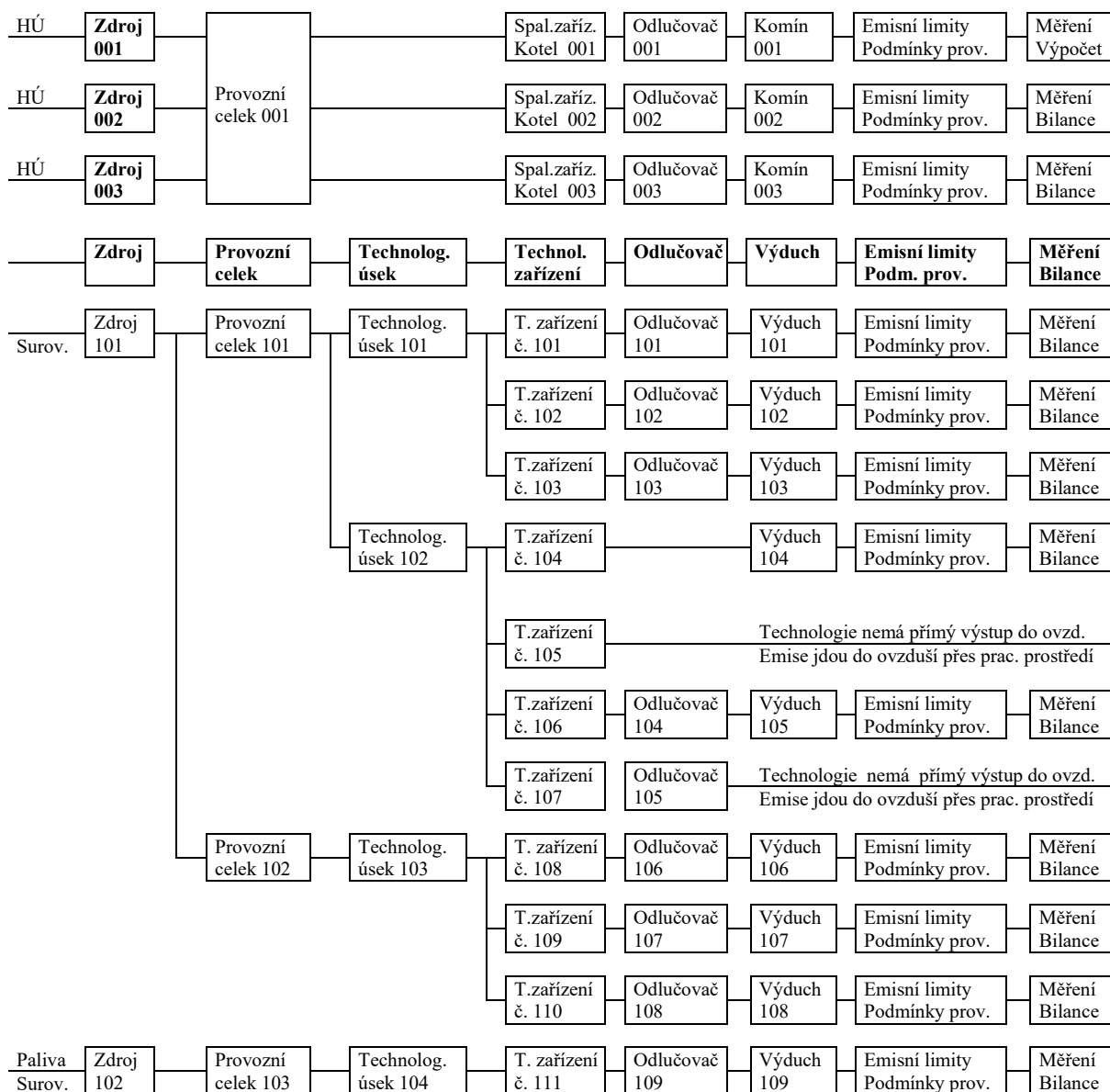
BLOKOVÉ SCHÉMA

Pro vypořádání se se základními povinnostmi v ochraně ovzduší je nutná velmi dobrá znalost objektu, který má být posouzen a to jak pro splnění povinnosti měření, vypracování Provozní evidence nebo vstupního posouzení. V praxi ochrany ovzduší je nutné vypracovat blokové schéma zdroje znečišťování ovzduší, které slouží jako praktická pomůcka pro rychlou orientaci. V legislativě není blokové schéma přímo zakotveno, ale v praxi je používáno pro agendu Souhrnů provozní evidence zdrojů (SPE) (kdysi nazýváno REZZO I - Registr emisí zdrojů znečišťování ovzduší, nyní jde o SPE). I nová pravidla pro Provozní evidenci jsou podle těchto schémat sestavena.

Blokové schéma zdroje - příklady



Blokové schéma pro Souhrn Provozní evidence



KAPITOLA III. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁŽEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..

§ 16 Povinnosti osob

(1) Osoba uvádějící na trh v České republice paliva smí na trh uvést pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem. Doklad, který prokazuje

splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, je povinna předat odběrateli vždy při první dodávce paliva a následně při změně kvality paliva. Osoba uvádějící v České republice paliva na trh, odběratel a každý, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení paliva na trh, je povinen na vyžádání kontrolního orgánu předložit doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Osoby uvádějící na trh paliva stanovená prováděcím právním předpisem mají povinnost ohlásit údaje stanovené prováděcím právním předpisem ministerstvu do 31. března následujícího roku.

(2) Na trh v České republice lze uvést pouze spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵²⁾, pokud jsou stanoveny. Splnění této povinnosti je osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾.

(3) Právní osoba nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje k dispozici jiné osobě anebo dováží výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) V otevřeném ohništi lze spálit jen suché rostlinné materiály, které nejsou znečištěné nebo jinak kontaminované cizorodými chemickými látkami.

(5) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v otevřeném ohništi, při kterém nedochází k nakládání s odpady ve smyslu zákona o odpadech¹³⁾. Při stanovení podmínek obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

(6) Odpad podle zákona o odpadech¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. c). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c). Při prokazování, že byl ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně tepelně zpracován odpad, se postupuje způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(7) Právní osoba a fyzická osoba je povinna, je-li to technicky možné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem. Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy energetický posudek³³⁾ prokáže, že využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem, není pro povinnou osobu ekonomicky přijatelné.

(8) Provozovatel plavidla je povinen používat k pohonu plavidla pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem.

(9) Odborně způsobilá osoba podle § 17 odst. 1 písm. h) je povinna ohlásit ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí údaje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 60 dnů od vystavení dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

(10) Zhotovitel podle stavebního zákona je povinen při provádění záměru, jeho změně nebo při odstraňování stavby dodržovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření v souladu s přílohou č. 10 k tomuto zákonu, je-li to pro něj technicky možné a ekonomicky přijatelné. Splnění této povinnosti nebo technickou nemožnost nebo ekonomickou nepřijatelnost je zhotovitel povinen prokázat na vyžádání orgánu ochrany ovzduší. Tato opatření není povinen provádět zhotovitel stavby veřejné dopravní infrastruktury při realizaci záměru a souvisejících činnostech ve vzdálenosti 500 m a více od hranice zastavěného území.

(11) Ministerstvo vyhláškou stanoví požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění, obsahové náležitosti hlášení o kvalitě paliv a rozsah údajů ohlašovaných prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a postup prokazování tepelného zpracování odpadu ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

a) uvést do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy, výrobcem a dodavatelem,

b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,

c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou současně určená výrobcem stacionárního zdroje nebo uvedená v povolení provozu,

d) předložit orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o stacionárním zdroji, jeho provozu, příslušenství, používaných palivech a jeho emisích,

e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, krajským úřadem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem výkonu působnosti včetně kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,

f) provést kompenzační opatření uplatněná krajským úřadem podle § 11 odst. 4 nebo obsažená v uzavřené veřejnoprávní smlouvě podle § 11 odst. 6,

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

h) provést pravidelně nejméně jednou za tři roky prostřednictvím fyzické osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě a je uvedena v databázi odborně způsobilých osob podle § 17a (dále jen „odborně způsobilá osoba“), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií³³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je

provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností prokázat, že výrobce o vyjádření požádal prostřednictvím databáze odborně způsobilých osob,

i) dodržovat zákaz spalování vybraných druhů pevných paliv stanovený obecně závaznou vyhláškou obce podle odstavce 5 a poskytnout obecnímu úřadu obce, která obecně závaznou vyhlášku podle odstavce 5 vydala, na vyžádání informace o spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně provozovaném na území této obce, o jeho provozu, příslušenství, používaných palivech a jeho emisích.

(2) Vznikne-li důvodné podezření, že provozovatel spalovacího stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, porušil některou z povinností podle odstavce 1, avšak toto porušení nelze prokázat bez provedení kontroly spalovacího stacionárního zdroje, jeho příslušenství nebo používaných paliv, obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele na tuto skutečnost písemně upozorní a poučí jej o povinnostech provozovatele spalovacího stacionárního zdroje stanovených v odstavci 1 a o následcích opakovaného důvodného podezření na jejich porušení v podobě provedení kontroly. Pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že tento provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odstavce 1, je kontrolující oprávněn vstoupit do jeho obydlí za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Vlastník nebo uživatel těchto prostor je povinen umožnit kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům.

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6, není-li v povolení provozu s ohledem na § 6 odst. 9 uvedeno jinak,

c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,

d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,

e) bezodkladně odstranit technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; po tuto dobu není provozovatel povinen plnit poruchou dotčené závazné podmínky provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí

120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,

h) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

Účinnost od 1. 1. 2026 do 31. 12. 2027

h) průběžně zaznamenávat a vyhodnocovat výsledky kontinuálního měření emisí v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a ohlašovat je prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

Účinnost od 1. 1. 2028

i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 6 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí a technické prostředky pro zaznamenávání, vyhodnocování a ohlašování výsledků kontinuálního měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu nebo stacionární zdroj, pro který má provozovatel v povolení provozu stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování kontinuálním měřením emisí,

k) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4, je-li sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoveno v povolení provozu; údaje zaznamenané při nepřetržitém sledování provozního parametru je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byly k dispozici pro kontrolu.

(4) Na provozovatele chovu hospodářských zvířat se nevztahují povinnosti stanovené v odstavci 3, s výjimkou písmen a) a e).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky. Obec může obecně závaznou vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

(7) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence a náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, rozsah této kontroly a referenční finanční limit pro provedení této kontroly, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně

způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km.

§ 17a Databáze odborně způsobilých osob

(1) Databáze odborně způsobilých osob je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o odborně způsobilých osobách a umožňuje komunikaci provozovatele s výrobcem spalovacího stacionárního zdroje týkající se dostupnosti odborně způsobilé osoby podle § 17 odst. 1 písm. h). Databáze odborně způsobilých osob je veřejným informačním systémem veřejné správy v části tvořené údaji podle odstavce 2 písm. a) a d) až f). Databáze odborně způsobilých osob je neveřejným informačním systémem veřejné správy v části tvořené údaji podle odstavce 2 písm. b) a c), a to v rozsahu, v jakém jsou zpracovávány osobní údaje. Správcem databáze odborně způsobilých osob je ministerstvo.

(2) V databázi podle odstavce 1 jsou vedeny tyto údaje o odborně způsobilých osobách:

- a) jméno a příjmení,
- b) číslo občanského průkazu, nebo jde-li o cizince cestovního dokladu nebo jiného dokladu umožňujícího identifikaci osoby, nebo identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- c) adresa místa pobytu, sídlo nebo místo výkonu činnosti odborně způsobilé osoby,
- d) další kontaktní údaje (telefon, elektronická adresa),
- e) rozsah oprávnění (typy spalovacích zdrojů) a
- f) platnost oprávnění.

(3) Údaje podle odstavce 2 do databáze odborně způsobilých osob vkládá a aktualizuje výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který byl k tomuto účelu registrován ministerstvem. Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit do databáze údaje podle odstavce 2 do 30 dnů ode dne udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny a provést v databázi změnu údajů podle odstavce 2 do 30 dnů ode dne jejich změny. Pokud takto výrobce ve stanovené lhůtě neučiní, může údaje podle odstavce 2 do databáze vložit nebo jejich změnu v databázi provést ministerstvo.

(4) Oprávnění udělená výrobcem odborně způsobilým osobám zanikají, pokud dojde k zániku nebo smrti výrobce nebo uplyne-li doba jejich platnosti. V případě zániku nebo smrti výrobce zanikají jim udělená oprávnění odborně způsobilým osobám uplynutím doby 12 měsíců ode dne, kdy výrobce zanikl nebo zemřel.

KAPITOLA IV. NOVÉ POVINNOSTI STAVEBNÍKŮ PŘI STAVEBNÍ ČINNOSTI

Nová povinnost zhotovitelů záměrů dodržovat opatření k předcházení vzniku prašnosti a kompenzování jejího šíření.

Zhotovitel podle stavebního zákona je povinen při provádění záměru, jeho změně nebo při odstraňování stavby dodržovat **opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření v souladu s přílohou č. 10 k tomuto zákonu, je-li to technicky možné a ekonomicky přijatelné**. Splnění této povinnosti nebo technickou nemožnost nebo ekonomickou nepřijatelnost je zhotovitel povinen prokázat na vyžádání orgánu ochrany ovzduší. Tato opatření není povinen provádět zhotovitel stavby veřejné dopravní infrastruktury při realizaci záměru a souvisejících činnostech ve vzdálenosti 500 m a více od hranice zastavěného území.

Příloha č. 10 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření na staveništi při provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb

Část A Obecně platná opatření k předcházení a k omezování prašnosti

1. Stavební hmoty, u nichž je vysoké riziko prášení, ukládat v uzavíratelných obalech nebo je skladovat v krytých prostorech a v co nejkratším čase je zpracovat. Nepotřebné zbytky stavebních hmot co nejdříve odvézt ze staveniště.
2. Lešení kolem stavebních objektů vybavit protiprašnými sítěmi, zabraňujícími šíření prašnosti do okolí.
3. Při nakládce a vykládce stavebních hmot minimalizovat spádové výšky.
4. Neprovádět odkrývku celého povrchu najednou, není-li to nezbytně nutné.
5. Pravidelně provádět čištění staveništních ploch, staveništních komunikací a vozidel.
6. Používat pouze staveništní techniku splňující následující parametry:
 - a) Stavební stroje se vznětovým motorem splňují alespoň emisní Etapu IIIB. V případě, že nesilniční pojízdný stroj nesplňuje mezní hodnoty emisí odpovídající úrovni Etapy IIIB, musí být dovybaven filtrem pevných částic schváleným technickou zkušebnou Ministerstva dopravy nebo obdobným orgánem oprávněným k provádění této činnosti jiným členským státem Evropské unie.
 - b) Nákladní vozidla splňují alespoň emisní normu EURO V. V případě, že nákladní vozidlo nesplňuje mezní hodnoty emisí EURO V, musí být dovybaveno filtrem pevných částic schváleným technickou zkušebnou Ministerstva dopravy nebo obdobným orgánem oprávněným k provádění této činnosti jiným členským státem Evropské unie.
 - c) Zemědělské a lesnické traktory splňují alespoň emisní Etapu IIIB. V případě, že zemědělský a lesnický traktor nesplňuje mezní hodnoty emisí odpovídající úrovni Etapy IIIB, musí být dovybaven alespoň filtrem pevných částic schváleným technickou zkušebnou Ministerstva dopravy nebo obdobným orgánem oprávněným k provádění této činnosti jiným členským státem Evropské unie.
7. Plochy, které jsou určeny k následným vegetačním úpravám, osázet nebo oset co nejdříve po dokončení prací tak, aby nová vegetace byla co nejrychleji půdokryvná, popřípadě aplikovat jiné řešení pro zvýšení soudržnosti povrchu.

Část B

Dodatečná opatření k předcházení a k omezování prašnosti v zastavěném území sídel a v oblastech s překračovanými imisními limity pro částice PM₁₀ nebo PM_{2,5} nebo s překračovaným cílem snížení expozice

1. Zabraňovat roznosu materiálu do okolí staveniště.
2. V maximální možné míře omezit volné deponie jemnozrnného materiálu. Při tvorbě deponií a mezideponií minimalizovat vyfoukání prachu větrem vhodnou volbou jejich tvaru, velikosti, orientací vůči převládajícímu směru větru, použitím clon a bariér, zakrytím plachtou nebo sítí.
3. Zakrýt, popřípadě skrápět všechny deponie o zrnitosti menší než 8 mm při rychlosti větru přesahující 5 m/s.
4. Používat uzavřené shozy a kontejnery pro manipulaci a skladování stavebních nebo demoličních odpadů.“.

KAPITOLA V. KLASIFIKACE ZDROJŮ AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE.

- [Nové kódy a změny stávajících kódů.](#)
- [Závazná pravidla zařazování zdrojů.](#)

- Upravená podoba pravidel pro sčítání kapacit jmenovitých tepelných příkonů spalovacích zdrojů a projektovaných kapacit jiných než spalovacích zdrojů. .
- Vyjasnění zařazování do sběrných kódů 11.X.
- Zavedení rozhodování v pochybnostech.
- Sčítací pravidla od 1.1.2028.

Kvalifikace zdroje (kategorizace)

Zdroje znečišťování jsou **mobilní** nebo **stacionární**:

- **stacionárním zdrojem** ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat,
- **mobilním zdrojem** se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,
- **spalovacím stacionárním zdrojem** stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,
- **provozovatelem** právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,

Škodliviny

Základní definice škodlivin je ze zákona o ovzduší:

Pro účely tohoto zákona se rozumí

Znečišťující látkou každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,

Provozovatel musí znát všechny škodliviny, které unikají z jeho zdroje, případně, které by unikát mohly např. v případě poruch a havárií.

Projektovaná kapacita

Přímo v předpisech není definována. Je povinností provozovatele ji stanovit viz. příloha č. 7 zákona (žádost o povolení provozu)

Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

Kapacita může být v Projektové dokumentaci ale i jinde. Např. v Návodě k provozu od výrobců či dodavatelů, může být dána vybavením zdroje nebo může být stanovena v kolaudačním rozhodnutí apod.

Stanoví si ji provozovatel a měl by tak učinit nejpozději právě při uvádění do provozu. Projektovaná kapacita totiž rozhoduje o mnoha povinnostech (emisní limity, podmínky provozu, četnost měření a další).

Obecně se dá říci, že je to maximálně možná výroba při maximálním možném využití technologií a pracovní doby. Zdroj by měl být na tuto kapacitu povolen orgány ochrany ovzduší.

Seznam zdrojů je v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

Vyjmenované stacionární zdroje (příloha č. 2 zákona o ovzduší)

Vysvětlivky k tabulce:

1. Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 8
2. Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 4
3. Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu

Vyjmenované stacionární zdroje (příloha č. 2 zákona o ovzduší)

Kód	.	A	B	C
ENERGETIKA - SPALOVÁNÍ PALIV				
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X*)	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X	X*	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X	X
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X		
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X		
1.4.	Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW, které nejsou uvedeny pod jiným kódem	X	X*)	X
TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI				
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	X	X	X
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou projektovanou kapacitu větší než 25 000 t	X		X
2.2.	Skládky, které přijímají 10 t odpadu denně a více nebo mají celkovou projektovanou kapacitu 25 000 t a více	X		X
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t nebo větší na jednu zakládku nebo větší než 150 t zpracovaného odpadu ročně			X
2.3.	Kompostárny, včetně komunitních kompostáren, nebo zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t a více na jednu zakládku nebo 150 t a více zpracovaného odpadu ročně			X
2.4.	Biodegradační a solidifikační zařízení			X

2.4.	Biodegradační nebo solidifikační zařízení			X
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 1 t VOC včetně za rok			X
2.5.	Sanační nebo dekontaminační zařízení (odstraňování organických látek z kontaminovaných zemín nebo podzemních vod) s celkovým projektovaným výkonem 1 t těkavých organických látek za rok a více nebo 50 m³ podzemních vod za den a více.			X
2.6.	Čistírny odpadních vod, které jsou primárně určeny k čištění vod z průmyslových provozoven a provozů technologií produkujících odpadní vody v množství větším než 50 m³ za den			X
2.6.	Čistírny odpadních vod, deemulgační a neutralizační stanice, které jsou primárně určeny k čištění vod nebo zpracování odpadů v celkovém množství 50 m³ odpadních vod nebo odpadů za den a více			X
2.7.	Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
2.8.	Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla	X	X	X
2.9.	Mechanické zpracování elektroodpadu o celkové projektované kapacitě 50 t elektroodpadu za den a více			X
2.10.	Tepelné zpracování odpadu ve zdrojích jinde neuvedených			X
ENERGETIKA – OSTATNÍ				
.	Přímé procesní ohřevy jinde neuvedené a rozmrazovny			
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
3.1.	Technologie přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X^{a)}	X
3.1.	Technologie přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X	X ^{a)}	X
3.2.	Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem	X		X
.	Třídění a úprava uhlí, briketárny			
.	Třídění nebo úprava uhlí, briketárny			
3.3.	Třídění a jiná studená úprava uhlí	X	.	X
3.3.	Třídění nebo jiná studená úprava uhlí	X		X
3.4.	Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace, sušení)	X	X	X
3.4.	Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace nebo sušení)	X	X	X
.	Výroba koksu - koksovací baterie			
3.5.1.	Otop koksárenských baterií	X	X	X
3.5.2.	Příprava uhelné vsázky	X	X	X
3.5.3.	Koksování	X	X	X
3.5.4.	Vytlačování koksu	X	X	X
3.5.5.	Třídění koksu	X	X	X
3.5.6.	Chlazení koksu	X	X	X
3.5.1.	Otop koksárenských baterií	X	X	X
3.5.2.	Příprava uhelné vsázky	X	X	X
3.5.3.	Koksování	X	X	X
3.5.4.	Vytlačování koksu	X	X	X
3.5.5.	Třídění koksu	X	X	X
3.5.6.	Chlazení koksu	X	X	X

-	Úprava uhlí a výroba plynů a olejů			
	Úprava uhlí, výroba plynů nebo olejů			
3.6.	Zplyňování nebo zkapalňování uhlí, výroba nebo rafinace plynů, minerálních olejů nebo pyrolýzních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) nebo syntézních plynů	X	X	X
3.6.	Rafinace minerálních nebo pyrolýzních olejů, rafinace plynů, zplyňování nebo pyrolýza uhlí, biomasy, odpadů nebo jiných organických látek (nespadají-li tyto procesy pod kód 2.1.)			X
3.7.	Výroba bioplynu	-	-	X
3.7.	Výroba bioplynu o projektované kapacitě 200 kg vstupního materiálu za den a vyšší			X
VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ A PLASTŮ				
.	Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siřníkové rudy			
4.1.1.	Příprava vsázky	X	X	X
4.1.2.	Spékací pásy aglomerace	X	X	X
4.1.3.	Manipulace se spečencem nebo jeho zpracování (chlazení, drcení, mletí, třídění)	X	X	X
4.1.4.	Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace)	X	X	X
.	Výroba železa			
4.2.1.	Doprava a manipulace s vysokopeční vsázkou	X	X	X
4.2.1.	Doprava nebo manipulace s vysokopeční vsázkou	X	X	X
4.2.2.	Odlévání (vysoká pec)	X	X	X
4.2.3.	Ohříváče větru	X	.	X
.	Výroba oceli			
4.3.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.3.1.	Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.3.2.	Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem	X	X	X
4.3.3.	Kyslíkové konvertory	X	X	X
4.3.4.	Elektrické obloukové pece	X	X	X
4.3.5.	Pánvové pece	X	X	X
4.3.6.	Elektrické indukční pece s celkovou projektovanou kapacitou více než 2,5 t za hodinu	X		X
4.3.6.	Elektrické indukční pece s celkovou projektovanou kapacitou 2,5 t za hodinu a více	X		X
.	Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách			
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	X		
4.4.	Válcovny za tepla nebo za studena, včetně ohřívacích pecí nebo pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	X		
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě více než 10 t zpracované oceli za hodinu	X		X
4.4.	Válcovny za tepla nebo za studena, včetně ohřívacích pecí nebo pecí na tepelné zpracování o celkové projektované kapacitě více než 10 t zpracované oceli za hodinu	X		X
4.5.	Kovárny ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s celkovým projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně	X		
4.5.	Kovárny - ohřívací pece nebo pece na tepelné zpracování o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	X		
4.5.	Kovárny ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s celkovým projektovaným tepelným výkonem více než 5 MW	X		X

4.5.	Kovárny - ohřívací pece nebo pece na tepelné zpracování o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5 MW	X		X
.	Slévárny železných kovů (slitin železa)			
4.6.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.6.1.	Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem	X	X	X
4.6.2.	Žihací a sušicí pece	X	.	X
4.6.2.	Žihací nebo sušicí pece o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 0,3 MW a více	X		X
4.6.3.	Tavení v elektrické obloukové peci	X	X	X
4.6.4.	Tavení v elektrické indukční peci	X	.	X
4.6.5.	Kuplovný	X	X	X
4.6.6.	Tavení v ostatních pecích - kapalná paliva	X	.	X
4.6.7.	Tavení v ostatních pecích - plynná paliva	X	.	X
.	Metalurgie neželezných kovů			
4.7.	Úprava rud neželezných kovů	X	.	X
.	Výroba nebo tavení neželezných kovů, slévání slitin, přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků			
4.8.1.	Doprava a manipulace se surovinou nebo produktem	X	.	.
4.8.1.	Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem	X		
4.8.2.	Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů	X	.	X
4.9.	Elektrolytická výroba hliníku	X	.	X
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě větší než 50 kg za den	X		X
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě 50 kg za den a více	X		X
4.11.	Zpracování hliníku válcováním	X	.	X
.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování			
4.12.	Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně do 30 m ³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázní			
4.12.	Povrchová úprava kovů, plastů nebo jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně od 1 m ³ do 30 m ³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázní			
4.12.	Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně větší než 30 m ³ (vyjma oplachu)			X
4.12.	Povrchová úprava kovů, plastů nebo jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně větším než 30 m ³ (vyjma oplachu)			X
4.13.	Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW	X		
4.13.	Broušení kovů nebo plastů s celkovým elektrickým příkonem 100 kW a více	X		
4.14.	Svařování kovových materiálů s celkovým elektrickým příkonem 1000 kW nebo vyšším	X		
4.14.	Svařování kovových materiálů s celkovým elektrickým příkonem 1 000 kW a více	X		
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou 1 t pokovené oceli za hodinu nebo nižší	X		
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou do 1 t pokovené oceli za hodinu včetně	X		
4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s celkovou projektovanou kapacitou větší než 1 t pokovené oceli za hodinu	X		X
4.17.	Žárové pokovování zinkem	X	.	X

4.18.	Hydrometalurgické zpracování neželezných kovů o celkové kapacitě 10 tun za den a více			X
ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN				
.	Výroba cementářského slínku, vápna, úprava a zpracování produktů odsíření žáruvzdorných jílovců síření			
	Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žáruvzdorných jílovců, zpracování produktů nebo odsíření			
5.1.1.	Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice	X	X	X
5.1.1.	Manipulace se surovinou nebo výrobkem, včetně skladování nebo expedice	X	X	X
5.1.2.	Výroba cementářského slínku v rotačních pecích	X	X	X
5.1.3.	Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu	X	X	X
5.1.4.	Výroba vápna v rotačních pecích	X	X	X
5.1.5.	Výroba vápna v šachtových a jiných pecích	X	X	X
5.1.5.	Výroba vápna v šachtových nebo jiných pecích	X	X	X
5.1.6.	Pece pro zpracování produktů odsíření	X	X	X
5.1.7.	Úprava a zušlechťování žáruvzdorných jílovců a kaolínů v rotačních pecích	X	X	X
5.1.7.	Úprava nebo zušlechťování žáruvzdorných jílovců nebo kaolínů v rotačních pecích	X	X	X
.	Výroba materiálů obsahujících azbest			
5.2.	Výroba materiálů a produktů obsahujících azbest	X	.	X
5.2.	Výroba materiálů nebo produktů obsahujících azbest	X		X
.	Výroba skla, včetně skleněných vláken			
5.3.	Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování	X	.	X
5.3.	Výroba skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích nebo glazurovacích frit nebo skla pro bižuterní zpracování	X		X
5.4.	Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv	X	.	X
5.5.	Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie a jiné) o celkové projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně	X		X
5.5.	Zpracování nebo zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie a jiné) o celkové projektované kapacitě 5 t zpracované skleněné suroviny ročně a vyšší	X		X
5.6.	Chemické leštění skla	X	.	X
.	Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken			
5.7.	Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod.	X	.	X
5.7.	Zpracování magnezitu nebo výroba bazických žáruvzdorných materiálů nebo křemence	X		X
5.8.	Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích	X	.	X
5.9.	Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv	X	.	X
.	Výroba keramických výrobků			
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě od 5 t za den do 75 t za den včetně	X		
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním , zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě od 5 t do 75 t za den včetně	X		
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě větší než 75 t za den	X		X
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním , zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu	X		X

	o celkové projektované kapacitě větší než 75 t za den			
.	Výroba stavebních hmot, těžba a zpracování kamene, nerostů a paliv z povrchových dolů			
5.11.	Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m ³ za den.	X		X
5.11.	Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, výroba stavebních hmot nebo betonu nebo recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě 25 m³ za den a více	X		X
5.14.	Obalovny živichných směsí a mísirny živíc, recyklace živichných povrchů	X	.	X
5.14.	Obalovny živichných směsí, mísirny živíc, recyklace živichných povrchů anebo zpracování nebo nakládání s živici s výjimkou konečného nanášení na vozovku	X		X
CHEMICKÝ PRŮMYSL				
.	Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem			
6.1.	Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu	X	.	X
6.2.	Výroba epichlorhydrinu (1-chlor-2,3-epoxypropanu) a allylchloridu (1-chlor-2-propenu)	X	.	X
6.2.	Výroba epichlorhydrinu (1-chlor-2,3-epoxypropanu) nebo allylchloridu (1-chlor-2-propenu) nebo ostatních halogenovaných organických látek jinde neuvedených	X		X
6.3.	Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu	X	.	X
6.4.	Výroba polyvinylchloridu	X	.	X
6.5.	Výroba nebo zpracování syntetických polymerů a kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě vyšší než 100 t za rok nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší	X		X
6.5.	Výroba nebo zpracování syntetických polymerů nebo kompozitů , s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě 100 t za rok a více nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	X		X
6.5.	Řezání syntetických polymerů laserem nebo odporovým drátem o celkové projektované kapacitě vyšší než 10 tun za rok			X
6.5.	Řezání syntetických polymerů laserem nebo odporovým drátem o celkové projektované kapacitě 10 tun za rok a více			X
6.6.	Výroba a zpracování viskózy	X	.	X
6.6.	Výroba nebo zpracování viskózy	X		X
6.7.	Výroba gumárenských pomocných přípravků	X	.	X
6.8.	Zpracování dehtu	X	.	X
6.9.	Výroba expandovaného polystyrenu	.	.	.
6.10.	Výroba acetylenu mokrou metodou	X	.	.
.	Výroba anorganických látek			
6.11.	Výroba chloru	X	.	X
6.12.	Výroba kyseliny chlorovodíkové	X	.	X
6.13.	Výroba síry (Clausův proces)	X	.	X
6.14.	Výroba kapalného oxidu siřičitého	X	.	X
6.15.	Výroba kyseliny sírové	X	.	X

6.16.	Výroba amoniaku	X	.	X
6.17.	Výroba kyseliny dusičné a jejích solí	X	.	X
6.18.	Výroba hnojiv	X	.	X
6.19.	Výroba základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů	X	.	X
6.19.	Výroba základních prostředků na ochranu rostlin nebo biocidů	X		X
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce 10 t nebo menší	X		
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce do 10 t včetně	X		
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce větší než 10 t	X		X
6.20.	Výroba výbušnin s celkovou projektovanou kapacitou roční produkce 10 t a více	X		X
6.21.	Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého	X	.	X
6.22.	Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého	X	.	X
6.23.	Výroba ostatních pigmentů	X	.	X
	Ropná rafinerie, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek			
	Výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek			
6.24.	Ropná rafinerie, výroba a zpracování petrochemických výrobků	X	.	X
6.24.	Ropná rafinerie, výroba nebo zpracování petrochemických výrobků	X		X
6.25.	Skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek o objemu větším než 1 000 m³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče větším než 10 000 m³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny)			X
6.25.	Skladování petrochemických výrobků nebo kapalných těkavých organických látek o objemu 1 000 m ³ a více nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče 10 000 m³ a více nebo manipulace s ročním objemem 10 000 m³ a více (není určeno pro automobilové benziny)			X
POTRAVINÁŘSKÝ, DŘEVOZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL				
Další typy stacionárních zdrojů				
7.1.	Jatka o celkové projektované kapacitě porážky větší než 50 t denně			
7.1.	Jatka o celkové projektované kapacitě porážky 50 t denně a více			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.2.	Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin, krmiv nebo osiva z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a více			X
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 25 t hotových výrobků denně a více			X
7.4.	Zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)			
7.4.	Zařízení na úpravu nebo zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je 200 t denně a více (v průměru za rok)			
7.5.	Pražírny kávy o celkové projektované kapacitě větší než 1 t za den			
7.5.	Pražírny kávy o celkové projektované kapacitě 1 t za den a více			
7.6.	Udirny s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování více než 1 t	X		

	výrobků denně			
7.6.	Udírný s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování 1 t výrobků denně a více	X		X
7.7.	Zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené pod kódem 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m ³ nebo větší za rok	X		
7.7.	Zpracování dřeva, včetně truhlářské výroby a výroby dřevních štěpek a pelet, vyjma výroby uvedené pod kódem 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m³ a více za rok	X		
7.8.	Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek	X	X	X
7.8.	Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých nebo dřevoštěpkových (OSB) desek	X	X	X
7.9.	Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny	X	.	X
7.9.	Výroba buničiny ze dřeva nebo papíru z panenské buničiny	X		X
7.10.	Výroby papíru a lepenky, které nespádají pod bod 7.9.	X	.	X
7.10.	Výroby papíru nebo lepenky, které nespádají pod kód 7.9.	X		X
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je od 1 t za den do 10 t za den včetně			
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je větší než 10 t za den	X		X
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je 10 t za den a více	X		X
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je 12 t hotových výrobků denně nebo menší			
7.12.	Vydělávání a činění kůží nebo kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je do 12 t hotových výrobků denně včetně			
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně	X		X
7.12.	Vydělávání a činění kůží nebo kožešin; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je více než 12 t hotových výrobků denně	X		X
7.13.	Výroba dřevěného uhlí	X	.	X
7.14.	Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů	X	.	X
7.14.	Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitací, výroba nebo zpracování grafitu	X		X
7.15.	Krematoria a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat	X		X
7.15.	Krematoria nebo zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat	X		X
7.16.	Veterinární asanační zařízení	.	.	X
7.16.	Veterinární asanační zařízení			X
7.17.	Regenerace a aktivace katalysátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě	X	.	X
7.17.	Regenerace nebo aktivace katalyzátorů	X		X
7.18.	Výroba lihu, včetně biolihu, o celkové projektované kapacitě 10 000 hl bezvodého lihu za rok a více			X
CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT				
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně			X
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku 5 t a více			X
POUŽITÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL				

9.1.	Ofset s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.2.	Publikační hlubotisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.4.	Knihtisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.5.	Odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,01 t za rok a více; odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,1 t za rok a více			X
9.6.	Odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.7.	Chemické čištění			X
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.9.	Nátěry dřevěných povrchů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.10.	Přestříkávání vozidel - opravárenství s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,5 t za rok a více nebo nátěry při výrobě nových silničních nebo kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel do 15 t za rok včetně			X
9.11.	Nanášení práškových plastů			X
9.12.	Nátěry kůže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.13.	Nátěry pásů nebo svitků			X
9.14.	Nátěry při výrobě nových silničních nebo kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok a více			X
9.15.	Navalování navíjených drátů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.16.	Nanášení adhezivních materiálů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.17.	Impregnace dřeva s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.18.	Laminování dřeva nebo plastů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok a více			X
9.20.	Výroba konečných výrobků nebo meziproduktů nátěrových hmot, adhezivních materiálů nebo tiskařských barev včetně procesu dispergování a přípravných predispergačních aktivit, úprav viskozity nebo odstínu anebo operací plnění konečného výrobku do jeho obalů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok a více			X
9.21.	Výroba obuvi s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X

9.22.	Výroba farmaceutických směsí			X
9.23.	Zpracování kaučuku nebo výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok a více, nebo o zpracovatelské kapacitě 50 t za rok a více			X
9.24.	Extrakce nebo rafinace rostlinných olejů nebo živočišných tuků			X
10.1.	Terminály na skladování benzínu	.	.	X
10.2.	Čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu	τ	τ	X
10.2.	Čerpací stanice nebo zařízení na dopravu a skladování benzínu			
OSTATNÍ ZDROJE				
Stacionární zdroje nezařaditelné pod kódy 1.1. až 10.2.				
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise^{**)}tuhých znečišťujících látek překračuje 5 t	X	τ	X
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} tuhých znečišťujících látek překračuje 2,5 t	X		X
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise^{**)}oxidu siřičitého překračuje 8 t	X	τ	X
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} oxidu siřičitého překračuje 5,5 t	X		X
11.3.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} oxidů dusíku vyjádřených jako NO ₂ překračuje 5 t	X	.	X
11.4.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} těkavých organických látek překračuje 1 t	X	.	X
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise^{**)}amoniaku překračuje 5 tun	X	τ	X
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} amoniaku překračuje 5 t	X		X
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise^{**)}sulfanu překračuje 0,1 tuny	X	τ	X
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} sulfanu překračuje 0,1 t	X		X
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise^{**)}sírouhlíku překračuje 1 tunu	X	τ	X
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} sírouhlíku překračuje 1 t	X		X
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise^{**)}chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 tuny (vyjádřeno jako HCl)	X	τ	X
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 t (vyjádřeno jako HCl)	X		X
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise^{**)}fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 tuny (vyjádřeno jako HF)	X	τ	X
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 t (vyjádřeno jako HF)	X		X
12.1.	Manipulace se sytkými materiály včetně jejich skladování na otevřených plochách jinde neuvedené s celkovou projektovanou plochou deponií 3000 m ² a více s výjimkou stavenišť	X		X
13.	Stacionární zdroje neuvedené jinde v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pro které bylo vydáno povolení provozu	X***	X***	X***

*) nevztahuje se na spalování zemního plynu

**) roční emise odpovídající celkovému projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

***) vyžaduje se, je-li to na základě typu činnosti nebo typu stacionární technické jednotky relevantní

§ 13a Rozhodování o stacionárním zdroji v pochybnostech

(1) V pochybnostech, zda se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, rozhoduje krajský úřad na základě žádosti provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a tento stacionární zdroj je již provozován, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 90 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(2) V pochybnostech, zda se jedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, rozhoduje krajský úřad na základě žádosti provozovatele

stacionárního zdroje nebo z moci úřední. Rozhodne-li krajský úřad o tom, že se nejedná o stacionární zdroj používaný pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů, tento stacionární zdroj je již provozován a současně se bude jednat o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je provozovatel povinen podat žádost o vydání povolení provozu ve lhůtě 90 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

(3) K řízení podle odstavců 1 a 2 může inspekce vydat své vyjádření ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Rozhodnutí vydané v řízení podle odstavců 1 a 2 zasílá krajský úřad bez zbytečného odkladu ministerstvu.

(4) Účastníkem řízení podle odstavců 1 a 2 je pouze provozovatel stacionárního zdroje, o kterém je řízení podle odstavce 1 nebo 2 vedeno.

§ 4a Stacionární zdroje a jejich zařazování

(1) Stacionární zdroje se dělí na stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu a na stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu se zařazují pod příslušné kódy uvedené v této příloze na základě typu činnosti nebo typu stacionární technické jednotky s ohledem na celkové projektované parametry, jsou-li v příloze č. 2 k tomuto zákonu uvedeny. Pod kódy 11.1. až 11.9. a kód 12.1. lze stacionární zdroj zařadit pouze v případě, že jej nelze zařadit pod jiný kód uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu podle věty první. Pod kód 13. lze zařadit pouze stacionární zdroj neuvedený jinde v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pro který bylo požádáno o vydání povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c).

(3) Pro účely stanovení roční emise stacionárního zdroje při zařazování pod kódy 11.1. až 11.9. se vychází z projektovaného průtoku odpadního plynu, předpokládaného maximálního využití provozní doby a hmotnostní koncentrace znečišťující látky na úrovni **obecného emisního limitu**. Odlišně se postupuje u

a) spalovacích stacionárních zdrojů typově spadajících pod kódy 1.1. až 1.4.; tyto stacionární zdroje nelze zařadit pod kódy 11.1. až 11.9.,

b) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, pokud je z popisu výrobního procesu zřejmé, že hodnota ročních emisí těkavých organických látek nemůže být vyšší než projektovaná spotřeba organických rozpouštědel; v takovém případě se pro stanovení ročních emisí těkavých organických látek použije projektovaná spotřeba organických rozpouštědel, nebo

c) stacionárních zdrojů, u nichž nejsou znečišťující látky odváděny komínem nebo výduchem; v takovém případě se pro stanovení jejich roční emise použije projektovaná kapacita stacionárního zdroje a emisní faktor zveřejněný ve Věstníku Ministerstva životního prostředí, nebo, není-li zveřejněn, jiný odpovídající emisní faktor pro daný stacionární zdroj.

(4) Zařazování stacionárních zdrojů pod příslušné kódy uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu provádí krajský úřad v řízení o vydání povolení provozu nebo v řízení o změně povolení provozu.

§ 4b Sčítací pravidla

(1) Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu 2 a více spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů sčítají, není-li dále stanoveno jinak, pokud se jedná o stacionární zdroje

a) typově spadající pod stejný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b) umístěné ve stejné provozovně a

c) znečišťují společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů nebo by s ohledem na jejich uspořádání ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů mohlo docházet.

Znění odstavce 2 účinné ode dne nabytí účinnosti zákona (1. 3. 2025) do 31. 12. 2027:

(2) U spalovacích stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony nesčítají podle odstavce 1, pokud jde o

a) spalovací stacionární zdroje, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 1 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem v příloze č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, nebo

b) stávající spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; jmenovité tepelné příkony těchto stacionárních zdrojů se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu podle odstavce 1, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 1 dosáhl 50 MW a více.

Znění odstavce 2 účinné od 1. 1. 2028:

„(2) U spalovacích stacionárních zdrojů umístěných ve stejné provozovně uvedených pod kódy 1.1. až 1.4 v příloze č. 2 se jmenovité tepelné příkony sčítají bez ohledu na kód uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, pod kterým jsou zařazeny, pokud

a) jde o spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 15 MW a vyšším,

b) u nich bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987 a

c) ke znečišťování dochází společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů.

Znění odstavce 3 úvodní části ustanovení účinné ode dne nabytí účinnosti zákona (1. 3. 2025) do 31. 12. 2027:

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů umístěných ve stejné provozovně typově spadajících pod kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů podle odstavce 2, platí, že

a) jmenovité tepelné příkony se sčítají bez ohledu na kód, pod který spalovací stacionární zdroje typově spadají, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW a spalovacích stacionárních zdrojů uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, pokud by sečtením jejich jmenovitých tepelných příkonů nebyla dosažena nebo překročena hodnota 50 MW, jejichž jmenovité tepelné příkony se sčítají jen, pokud jsou označeny stejným kódem v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b) jmenovité tepelné příkony se sčítají, pokud ke znečišťování dochází nebo by s ohledem na uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů a s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům mohlo docházet společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, a

c) v případě, kdy je součtem jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 15 MW a vyšším dosažen součet 50 MW a vyšší, se k tomuto součtu dále nepřičítají jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů o

jmenovitým tepelným příkonu nižším než 15 MW; pokud však tímto součtem není hodnota 50 MW dosažena nebo překročena, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech spalovacích stacionárních zdrojů, přičemž po sečtení se při dosažení nebo překročení hodnoty 50 MW jejich celkový jmenovitý tepelný příkon považuje za 49 MW.

Znění odstavce 3 úvodní části ustanovení účinné od 1. 1. 2028:

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů umístěných ve stejné provozovně typově spadajících pod kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů podle odstavce 2, platí, že

a) jmenovité tepelné příkony se sčítají bez ohledu na kód, pod který spalovací stacionární zdroje typově spadají, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW a spalovacích stacionárních zdrojů uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, pokud by sečtením jejich jmenovitých tepelných příkonů nebyla dosažena nebo překročena hodnota 50 MW, jejichž jmenovité tepelné příkony se sčítají jen, pokud jsou označeny stejným kódem v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b) jmenovité tepelné příkony se sčítají, pokud ke znečišťování dochází nebo by s ohledem na uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů a s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům mohlo docházet společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, a

c) v případě, kdy je součtem jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 15 MW a vyšším dosažen součet 50 MW a vyšší, se k tomuto součtu dále nepřičítají jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; pokud však tímto součtem není hodnota 50 MW dosažena nebo překročena, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech spalovacích stacionárních zdrojů, přičemž po sečtení se při dosažení nebo překročení hodnoty 50 MW jejich celkový jmenovitý tepelný příkon považuje za 49 MW.

Text od účinnosti novely zákona č. 41/2025 Sb.:

(4) Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity se sčítají podle odstavce 1 bez ohledu na to, zda ke znečišťování dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů, u stacionárních zdrojů

a) typově spadajících pod kódy 2.1. až 2.3., 2.10., 7.1. až 7.8. a 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, nebo

b) používajících organická rozpouštědla, které spadají pod stejný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u nichž se projektované kapacity sčítají bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby organických rozpouštědel uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(5) Jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity 2 a více stacionárních zdrojů se nesčítají

a) u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě, nebo

b) vzájemně mezi stacionárními zdroji, jejichž jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity dosahují hodnoty pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu, a stacionárními zdroji, jejichž jmenovité tepelné příkony nebo projektované kapacity nedosahují hodnoty pro zařazení do přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

(6) Projektované kapacity vyjádřené pomocí množství vstupu nebo výstupu materiálu nebo výrobků za časovou jednotku se nesčítají vzájemně u 2 a více stacionárních zdrojů propojených návaznými materiálovými toky.

(7) V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jmenovitý tepelný příkon jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, popřípadě výpočtem z jiných dostupných parametrů.

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl vydán Metodický pokyn. Zatím jen pro technologické zdroje.

Klasifikace výpočtem:

Pokud zdroj není uveden v částech 1. až 10., je nutno ověřit, zda nespadá pod tzv. OSTATNÍ zdroje. Klasifikace se provádí podle přílohy č. 2, kde je pod tabulkou uvedeno:

Roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

Pro jednotlivé zdroje je tedy postup následující:

1. Za základ je vzat projektovaný výkon nebo kapacita zařízení (logicky vyplývá, že se jedná o maximálně možný výkon na projektovaných technologických parametrech zdroje.
2. Stanovíme předpokládané využití provozní doby. Hodnota může být dána provozovatelem, kolaudací, dodavatelem, případně stanovená jinak. Zákon č. 201/2012 Sb., ji nikterak nespecifikuje.
3. Stanovíme emisní limity pro relevantní škodliviny. Pravděpodobně půjde hlavně o obecné emisní limity, ale zákon uvádí pouze pojem „emisní limity“ a tedy nelze vyloučit jakýkoliv jiný emisní limit, daný např. Krajským úřadem apod.
4. Stanovíme odtah vzdušniny ze zdroje.
5. Provedeme výpočet maximální možné emise:

H) Výpočet:

Vybraní emisní limity:

TZL - AAA mg/m³

Průtok vzdušniny ze zdroje:

XXX m³/hod

Předpokládané využití provozní doby:

YYY hod/rok

Výpočet:

___ hod/rok x ___ m³/hod x ___ mg/m³ = ___ mg/rok, tj. ___ t fiktivní emise TZL ___/rok

Spočtené hodnoty porovnáme s hodnotami dle nové legislativy.

Příklady výpočtů pro klasifikaci výpočtem

	Průtok	Obecný emisní limity	Hodiny	Fiktivní emise	Hranice vyjm. zdroje
	m ³ /hod	mg/m ³	hod/rok	tuny/rok	tuny/rok
TZL	1000	100	8000	0,8	2,5

SO ₂	1000	1700	8000	13,6	5,5
NO _x	1000	500	8000	4	5
CO	1000	500	8000	4	Nest.
Org. C	1000	150	8000	1,2	1
amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak	1000	50	8000	0,4	5
Sulfan	1000	10	8000	0,08	0,1
Sírouhlík	1000	20	8000	0,16	1
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	1000	50	8000	0,4	0,4
fluor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HF	1000	10	8000	0,08	0,1

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. OBECNÉ EMISNÍ LIMITY		
Název znečišťující látky	Hmotnostní tok [g/h]	Hmotnostní koncentrace [mg/m ³]
tuhé znečišťující látky	≤2500	200
	>2500	150
oxidy síry vyjádřené jako oxid siřičitý	>20000	2500
oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý	>10000	500
oxid uhelnatý	>5000	500
organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	>3000	150
amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak	>500	50
Sulfan	>100	10
Sírouhlík	>100	20
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	>500	50
fluor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HF	>100	10

Problematické zdroje – nejasná klasifikace

Ze stanovisek a odpovědí MŽP:

a) Čistírny odpadních vod (ČOV) s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel jsou vyjmenováním zdrojem znečišťování ovzduší dle přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „zákon“). Kalové hospodářství čistírny odpadních vod, jehož součástí je plynové hospodářství, z kterého je produkován jako vedlejší produkt kalový plyn, je považováno za nedílnou součást čistírny odpadních vod, a je tedy řazeno taktéž pod kód 2.7. přílohy č. 2. zákona.

V žádném případě se nejedná o samostatnou bioplynovou stanici, jak by mohlo vyplývat z metodického pokynu MŽP k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu

vydaného k zákonu č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší. Metodický pokyn rozděluje bioplynové stanice na zemědělské, čistírenské a ostatní, avšak u čistírenských bioplynových stanic uvádí, že technologie anaerobní digesce je využívána za účelem stabilizace kalu vznikajících na ČOV, kde tyto technologie pracují v režimu čištění odpadních vod a slouží pouze jako součást kalového hospodářství ČOV.

Další komentáře a poznatky:

Je-li zemědělský zdroj zařazen podle bodu 8. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., nové hnojiště, jímka či silážní jáma je jeho integrální součástí, tj. následuje změna povolení a provozního řádu (příslušný je KÚ). Hnojiště u chovu s celkovou roční emisí amoniaku pod 5 t včetně je v kompetenci ORP. Nemá-li provozovatel žádný chov zvířat, zvažuje se zařazení podle bodu 11.5. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., **a jestliže nelze zařadit ani tam, jedná se o zdroj neuvedený v příloze č. 2 zákona a věc je v kompetenci ORP.**

Technologii výroby nábytku z dřevotřískových nebo dřevovláknitých desek lze podřadit pod průmyslové zpracování dřeva, pochopitelně v závislosti na roční spotřebě zpracovaného materiálu. I v případě zachytu pilin, prachu a třísek do mobilních filtračních zařízení bez výduchu do venkovního ovzduší se jedná o stacionární zdroj s fugitivními emisemi TZL (prašnost při vyprazdňování filtračních zařízení, skladování surovin atd.), který podléhá povolení, resp. závaznému stanovisku příslušného orgánu ochrany ovzduší.

Problematické zdroje – nejasná klasifikace:

Motory

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty a jejich zařazení podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění

Vzhledem k častým dotazům, které se týkají štěpkovacích zařízení dřeva, uvádí odbor ochrany ovzduší následující stanovisko z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší. Dle § 2 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, (dále jen zákon o ochraně ovzduší), je mobilním zdrojem „samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení“.

Mezi mobilní zdroje kromě dopravních prostředků patří také menší zařízení vybavená spalovacím motorem, který je zabudován jako nedílná součást jejich technologického vybavení, např. zahradní drtiče dřeva, pily, motorové sekačky a jiná obdobná zařízení. Mobilními zdroji jsou tedy i dotazovaná štěpkovací zařízení na zpracování dřeva (např. ke zkracování větví stromů nebo keřů kolem komunikací a k další údržbě vegetace). Naopak zařízení či technické jednotky, které je možné přemístit, ale kde hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení nebo jednotky, ale jiná činnost, pro kterou jsou tato zařízení určena, je třeba kategorizovat jako stacionární zdroje a takto s nimi nakládat. Pro kategorizaci na mobilní a stacionární zdroje je tedy rozhodná skutečnost, že u mobilních zdrojů je znečišťování ovzduší obvykle vyvoláno pohybem zdroje znečišťování, zatímco stacionární zdroj je sice možné přemístit (nebo se může přemístit sám svým vlastním pohybem), ale ke znečišťování ovzduší dochází na konkrétním místě a nikoliv vlivem přesouvání zdroje znečišťování.

Mezi stacionární zdroje tak patří např. přemístitelné (mobilní) drtičky kameniva, stavební suti a podobných materiálů, přemístitelné výroby atd. Do skupiny stacionárních zdrojů je proto třeba zařadit i větší štěpkovače či drtiče dřeva, pokud hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení, ale samotná činnost štěpkování či drcení dřeva.

Pokud se v případě štěpkovače či drtiče dřeva jedná o stacionární zdroj, musí jeho provozovatel plnit povinnosti stanovené v § 17 zákona o ochraně ovzduší. Pokud v těchto zařízeních dochází ke zpracování dřeva o roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně, lze jej zařadit pod

kód 7.7. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. V tomto případě platí povinnosti dané vyhláškou č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (kód 6.6. přílohy č. 8).

Způsob zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování je uveden v § 6 zákona o ochraně ovzduší. Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenou pouze technickou podmínku provozu.

Úroveň znečišťování se zjišťuje měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, rozhodne v souladu s § 6 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. V případě většiny štěpkovačů s nedefinovaným výduchem se bude jednat o tento případ, neboť jejich technické uspořádání obvykle nedovoluje provést měření emisí v souladu s příslušnými normami. Možné způsoby výpočtu stanovuje vyhláška č. 415/2012 Sb. v § 12. Konkrétní způsob výpočtu pro daný zdroj stanovuje krajský úřad v povolení provozu podle § 12 odst. 4 písm. b) zákona o ochraně ovzduší.

Ing. Jan Kužel, ředitel odboru ochrany ovzduší, v. r.

Vyjasnění kódu 1.4. (dopis MŽP)

Emisní limity pro spalovací stacionární zdroje kódu 1.4

Odpověď na dotaz ve věci stanovení hodnot specifických emisních limitů pro spalovací stacionární zdroje zařazené pod kód 1.4. přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“).

V souvislosti se stanovením hodnot specifických emisních limitů od 1. 1. 2030 pro jiné než teplovzdušné spalovací zdroje žádáte o konkrétní výčet zdrojů zařazených jako teplovzdušné spalovací zdroje a zdrojů zařazených jako jiné než teplovzdušné spalovací zdroje.

Při posuzování zdrojů zařazených pod kód 1.4. je nutné rozlišovat zařízení, v nichž dochází ke kontaktu ohřívaného vzduchu se spaliny, a zařízení, kde ke kontaktu spalin a ohřívaného vzduchu nedochází.

Termín „teplovzdušný spalovací stacionární zdroj“ označuje zařízení, které slouží k ohřevu vzduchu s tím, že jeho přesná definice není legislativou v oblasti ochrany ovzduší určena. Předcházející legislativa jej definovala jako **přímotopný teplovzdušný systém pro vytápění**, v jehož zařízení dochází k přímému styku plamene, resp. míchání horkých spalin s ohřívaným vzduchem, jehož část současně slouží jako zdroj kyslíku pro spalení paliva.

Současná legislativa již termín „přímotopný teplovzdušný zdroj“ nepoužívá a hovoří pouze o teplovzdušných zdrojích. Teplovzdušný spalovací stacionární zdroj je tedy nutno pokládat za zdroj, v němž dochází ke kontaktu ohřívaného vzduchu se spaliny (tedy například teplovzdušné jednotky Sahary, které zmiňujete ve Vašem dopise).

V příloze č. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), jsou pro teplovzdušné zdroje stanoveny specifické emisní limity v tabulce 2.1.2 vyjadřované při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

Spalovací stacionární zdroje, kde ke kontaktu spalin a ohřívaného vzduchu nedochází, je nutné považovat za jiné než teplovzdušné spalovací zdroje. Z pohledu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2193 ze dne 25. listopadu 2015 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení (dále jen „MCP směrnice“) se na zařízení, kde ke kontaktu spalin a ohřívaného vzduchu nedochází, uplatňují stejné specifické emisní limity, vztažné i referenční podmínky, jaké MCP směrnice stanoví pro kotle.

Tyto požadavky MCP směrnice transponuje příloha č. 2 část II vyhlášky, která v nadpisu bodu 2.1 a 3.1 uvádí odlišné znění od nadpisu bodu 1.1. Z úvodní části bodu 2. („Specifické emisní limity platné od 20. 12. 2018 do 31. 12. 2024), poslední věta, a bodu 3. („Specifické emisní limity platné od 1. 1. 2025), taktéž poslední věta, vyplývá, že zdroje, které jsou zařazené pod kód 1.4. o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 5 MW, mají ve vyhlášce explicitně stanoveny specifické emisní limity shodně s termíny stanovenými v MCP směrnici, tedy od 1. 1. 2030. Zdroje kódu 1.4 o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW mají specifické emisní limity explicitně stanovené od 1. 1. 2025. Do těchto termínů je stanovení specifických emisních limitů pro výše uvedené zdroje na zvažení příslušných krajských úřadů v rámci vydávaných povolení provozu v souladu s § 12 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší.

Dále se ptáte, zda sušárny obilovin, chmele a různé technologické spalovací zdroje s nepřímým otopem na zemní plyn, například nepřímý otop lakoven, technologické sušárny atd., které mají v platných povoleních provozu stacionárního zdroje podle § 11 zákona o ochraně ovzduší uvedeno, že jsou vyjmenovanými stacionárními zdroji podle kódu 1.4. „Spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od více než 0,3 do 5 MW včetně, které nejsou uvedeny pod jiným kódem“ přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší, jsou teplovzdušné spalovací zdroje.

Při posuzování užití ohřátého vzduchu u výše uvedených stacionárních zdrojů je nejdříve třeba rozhodnout, zda zdroj zařadit dle přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší pod kód 1 (energetika) nebo pod kód 7 (potravinářský, dřevozpracující a ostatní průmysl). Pokud například sušárna obilí s nepřímým ohřevem dosáhne celkové projektované kapacity 75 t hotových výrobků denně a vyšší, je nutné ji zařadit jako zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z převážně rostlinných surovin (viz kód 7.2 přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší). Pokud stanovené kapacity nedosahuje, je nutné sušárnu zařadit pod kód 1.4 (spalování paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích, které nejsou uvedeny pod jiným kódem).

Nátěry na volných plochách

Velmi častým dotazem je, zda nátěry silnic, letišť, parkovišť a dalších ploch jsou vyjmenovaným zdrojem znečišťování ovzduší.

4.8. Jednorázové aplikace nátěrových hmot, které se z důvodu nadměrných rozměrů natíraných povrchů uskutečňují mimo prostory lakoven, a jejichž celková spotřeba organických rozpouštědel je vyšší než 0,1 tun (stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 zákona)

Tyto činnosti zahrnují jednorázové aplikace nátěrových hmot, jako je natírání rozměrných dílů mimo prostory lakoven v areálu provozovny, nebo natírání na vnitřních nebo venkovních plochách, zejména na budovách, konstrukcích, stožárech atp.

Technická podmínka provozu:

Přijmout vhodná opatření k minimalizaci emisí těkavých organických látek, např. použitím nátěrových hmot se sníženým obsahem organických rozpouštědel, zvolením vhodné aplikační techniky (aplikace nátěrových hmot válečkováním či štětcem), omezením přestřiků.

Citace z dopisu MŽP:

činnost nanášení nátěrových hmot na silniční povrchy je typickým příkladem tzv. jednorázové činnosti nanášení nátěrových hmot, vykonávané mimo prostory lakoven. Nejedná se o zdroj tzv. vyjmenovaný dle přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, ale jsou to činnosti uvedené pod bodem 4.8. v příloze č. 5 vyhlášky č. 415/2012 Sb., jednorázové aplikace nátěrových hmot, které se z důvodu nadměrných rozměrů natíraných povrchů uskutečňují mimo prostory lakoven, a jejichž spotřeba organických rozpouštědel je vyšší než 0,1 tun.

Pro tyto činnosti je zde uvedena technická podmínka provozu.

Jelikož se jedná o jednorázové aplikace, tak nedochází ke sčítání spotřeb organických rozpouštědel v časovém rámci jednoho roku, ale posuzuje se „zakázka“. Pokud je například zakázka na označení určité plochy silnic, tak tato zakázka je jednorázovou činností s určitou spotřebou organických rozpouštědel.

Takže nevyjmenovaný zdroj.

Nanášení nátěrových hmot s procesním ohřevem

Velmi častá situace. Technologie je provozována současně s přímým procesním ohřevem.

Jak posuzovat lakovnu s přímým procesním ohřevem (3x325 kW):

- jako dva zdroje, tzn. kód 9.8. a 3.1 a stanovit tak emisní limity pro každý zdroj jednotlivě.
- Nebo jako jeden zdroj?
- A dále jaký je názor na situaci, kdy v odborném posudku autorizovaná osoba doporučuje vzhledem k nízkému jmenovitému výkonu nestanovovat žádné emisní limity.

Z odpovědi MŽP:

Jelikož se dle vyhlášky (bod 4. přílohy č. 5) aplikací nátěrových hmot rozumí rovněž proces vytěkání, sušení a vypalování, **měla by se lakovna s přímým procesním ohřevem posuzovat jako zdroj kódu 9.8. přílohy č. 2 zákona.** V rámci povolení provozu by se měly rovněž stanovit emisní limity pro technologii spalování - přímý procesní ohřev (CO, NO_x), zvláště pokud jmenovitý tepelný příkon překračuje 300 kW.

Sterilizace oxiranem

Jednou z atypických technologií je sterilizace oxiranem. Oxiran, neboli etylénoxid je těkavou organickou látkou. Není zde ale rozpouštědlem.

ETYLENOXID A JINÉ OXIRANY

Etylenoxid (oxiran), C₂H₄O, bezbarvý plyn zápachu podobného éteru, hořlavý, zcela mísitelný s vodou a organickými rozpouštědly, bývá smíšen s oxidem uhličitým či halogenovanými uhlovodíky za účelem zmenšení rizika výbuchu. Užívá se při výrobě etylenglykolu (nemrznoucí směsi, polyesterová vlákna, filmy, láhve), povrchově aktivních látek (domácí detergenty a mycí prostředky), glykoléterů (nátěry povrchů) a etanolaminů (výroba mýdel, detergentů, textilních chemikálií), jako pesticidní fumigant a sterilizační látka (ve zdravotnictví, ve výrobě léků, u dopravních prostředků aj.).

K profesionální expozici může dojít při sterilizacích ve zdravotnických zařízeních (otevírání dveří sterilizátorů, provětrávání sterilizovaného materiálu), v různých výrobcích jako meziprodukt (uzavřené systémy), tedy při opravách a údržbě zařízení, nakládce a vykládce transportních nádob, sběru plodin.

Klasifikace výpočtem, v drtivé většině jde o nevyjmenovaný zdroj.

Čerpací stanice CNG, LPG apod.

CHEMICKÝ PRŮMYSL				
	Výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek			
6.24.	Ropná rafinerie, výroba nebo zpracování petrochemických výrobků	X		X
6.25.	Skladování petrochemických výrobků nebo kapalných těkavých organických látek o objemu 1 000 m ³ a více nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče 10 000 m ³ a více nebo manipulace s ročním objemem 10 000 m ³ a více (není určeno pro automobilové benziny)			X

Většinou nevyjmenovaný zdroj.

Potisk triček a 3D tisk

Jde o klasickou polygrafii.

POUŽITÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL				
9.1.	Ofset s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.2.	Publikační hlubotisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X
9.4.	Knihtisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více			X

Klasifikace zdroje pro pájení pec

OSTATNÍ ZDROJE				
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise**) tuhých znečišťujících látek překračuje 2,5 t	X		X

**) roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

Teoretická emise pro klasifikaci:

	Průtok	EL	Hodiny	Fikt emise	Hranice zdroje
	m3/hod	mg/m3	hod/rok	tuny/rok	tuny/rok
TZL	6000	200	4000	4,8	5

Ve skutečnosti bude fond pracovní doby mnohem nižší.

Jde o nevyjmenovaný zdroj dle kódu 11.1 přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

KAPITOLA VI. POVOLOVACÍ AGENDA. ZÁVAZNÁ STANOVISKA, POVOLENÍ PROVOZU A ZMĚNY.

- Závazná stanoviska k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákona o ochraně ovzduší.
- Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona.
- Doplněné vzory žádostí. Nové zdroje nebo změny na stávajících zdrojích s dopadem na ovzduší, umístění zdrojů, změny surovin.
- Jednotné environmentální stanovisko.
- Nová povinnost vyhodnocování zkušebního provozu.
- Kompenzace.

ZÁVAZNÁ STANOVISKA K POVOLENÍ ZÁMĚRU OBSAHUJÍCÍHO STACIONÁRNÍ ZDROJ UVEDENÝ V PŘÍLOZE Č. 2 K ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ.

POVOLENÍ PROVOZU PODLE § 11 ODS. 2 PÍSM. C) ZÁKONA.

DOPLNĚNÉ VZORY ŽÁDOSTÍ. NOVÉ ZDROJE NEBO ZMĚNY NA STÁVAJÍCÍCH ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ, UMÍSTĚNÍ ZDROJŮ, ZMĚNY SUROVIN.

Stejně jako v předchozí legislativě je nově zanesena povinnost získat závazné stanovisko a/nebo povolení k celé řadě instalací či jejich změn. Tato povinnost je dána § 11 zákona o ovzduší, kde je toto blíže specifikováno.

Jako velmi důležité se ukazuje konzultovat předem záležitosti výstavby nových zdrojů či instalace nových technologií předem u kompetentních orgánů. Předchází se tak případným nedorozuměním. Při vývoji zákonů a obrovskému množství technologií se může stát, že to co platilo delší dobu (co mi to povídáte, já to dělám 20 let), může být považováno za porušení zákona.

Provozovatelé všech vyjmenovaných zdrojů již musí mít povolení provozu (nebo o něj požádáno, nebo se jejich povolení dle předchozího zákona shoduje s požadavky na nová povolení).

Zákon č. 201/2012 Sb., Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

§ 11

(1) Ministerstvo vydává stanovisko k návrhu územního rozvojového plánu nebo zásad územního rozvoje.

(2) Krajský úřad vydává

a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu,

b) závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾,

c) povolení provozu stacionárního zdroje (dále jen „povolení provozu“) a

d) závazné stanovisko k povolení záměru pozemní komunikace kategorie dálnice nebo silnice I. třídy v zastavěném území obce a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání (dále jen „pozemní komunikace nebo parkoviště“) k řízení podle jiného právního předpisu⁴⁷⁾.

(3) Zasahuje-li záměr pozemní komunikace nebo parkoviště na území více krajů, je k vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. d) příslušný krajský úřad kraje, v jehož správním obvodu se nachází větší část záměru v zastavěném území, nedohodnou-li se krajské úřady jinak. Krajský úřad příslušný k vydání závazného stanoviska si v takovém případě vždy vyžádá vyjádření krajského úřadu, v jehož správním obvodu se nachází část záměru v zastavěném území.

(4) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace nebo parkoviště podle odstavce 2 písm. d) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) pouze při současném uplatnění opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“). Souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) lze v odůvodněných případech vydat i bez uplatnění kompenzačních opatření, je-li zřejmé, že provoz stacionárního zdroje, pozemní komunikace nebo parkoviště by měly pouze zanedbatelný vliv na úroveň znečištění pro danou znečišťující látku.

(5) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 4, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 4 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(6) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Nenavrhne-li žadatel kompenzační opatření nebo nejsou-li navržená kompenzační opatření vhodná, uplatní kompenzační opatření krajský úřad v závazném stanovisku podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Jako kompenzační opatření mohou být uplatněna opatření ke snížení emisí u stávajících

stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změny povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního rozhodnutí podle jiného právního předpisu⁴⁷⁾ pro pozemní komunikaci nebo parkoviště dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

(7) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(8) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾, předloží žadatel rozptylovou studii k řízení o vydání povolení provozu. Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně, na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.2. a 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující plynné nebo kapalné palivo, pokud slouží jako záložní zdroje energie a jejich provozní hodiny nepřekročí 300 hodin v kalendářním roce, a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW; to neplatí, pokud si předložení rozptylové studie vyžádá krajský úřad s ohledem na místní podmínky. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

(9) K žádosti o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jehož předmětem je záměr obsahující spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je žadatel povinen přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

- a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,
- b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení a
- c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(10) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu. Žádost o vydání povolení provozu stacionárního zdroje, který vyžaduje povolení podle stavebního zákona, lze podat prostřednictvím portálu stavebníka podle stavebního zákona.

(11) Ministerstvo vyhláškou stanoví způsob uplatnění kompenzačních opatření.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska, povolení provozu a při změně povolení provozu vycházejí orgány ochrany ovzduší z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, a současně zohledňují rizika obtěžování zápachem. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit nebo národní cíl snížení expozice v bodech 4 a 5 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, orgány ochrany ovzduší přihlížejí k úrovním znečištění.

(2) Inspekce může vydat vyjádření k podkladům ve věci v řízení o povolení provozu nebo v řízení o změně povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení těchto podkladů, pokud se s krajským úřadem, který je příslušný vést dané řízení, nedohodne jinak. Vyjádření inspekce obsahuje posouzení podkladů ve věci z hlediska ochrany ovzduší a je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) může obsahovat podmínky umístění a provedení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 nebo záměru pozemní komunikace nebo parkoviště zajišťující ochranu ovzduší.

(4) Povolení provozu obsahuje zařazení stacionárního zdroje pod příslušný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu, povolenou celkovou kapacitu, povolený celkový výkon nebo povolený celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárního zdroje a závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, pokud již nejsou stanoveny tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování, včetně způsobu a podmínek nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4,

c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,

d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technicko-provozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),

f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,

g) zvláštní podmínky provozu pro smogovou situaci podle bodu 4.2 přílohy č. 6 k tomuto zákonu u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 5,

h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,

i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů,

j) podmínky umístění, provedení nebo užívání stacionárního zdroje zajišťující ochranu ovzduší, včetně minimálních vzdáleností podle § 12a, pokud řízení o povolení provozu nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾, nebo

k) podmínky pro zkušební provoz podle stavebního zákona; nejdéle na 6 měsíců od zahájení zkušebního provozu lze podmínky pro zkušební provoz stanovit odlišně od podmínek provozu stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(5) Jsou-li splněny podmínky podle § 11 odst. 9 písm. a) až c), krajský úřad stanoví v závazném stanovisku podmínku, na základě které bude v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro

umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾.

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) nebo d) nelze vydat rozhodnutí o povolení záměru, rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru a povolení hornické činnosti podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾. Bez povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat kolaudační rozhodnutí, rozhodnutí o předčasném užívání anebo rozhodnutí o povolení nebo nařízení zkušebního provozu podle stavebního zákona.

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází zejména z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

Zákon. č. 201/2012 Sb., § 11, Odst. 10) – Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu. Žádost o vydání povolení provozu stacionárního zdroje, který vyžaduje povolení podle stavebního zákona, lze podat prostřednictvím portálu stavebníka podle stavebního zákona.

Příloha č. 7 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu

1.1. Identifikační údaje osoby oprávněné jednat za žadatele. V případě, že je žadatel zastoupen, jsou součástí žádosti též listiny prokazující udělení oprávnění zastupovat žadatele.

1.2. Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně⁴⁾, včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

1.3. Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci řízení o povolení záměru podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,

b) technickou zprávu,

c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry, specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry), uvedení u konkrétních stacionárních zdrojů, že se jedná o zdroje, které mají sloužit jako záložní zdroj energie,

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.

1.4. Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.

1.5. Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.

1.6. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce, vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla a způsob využití vyrobeného tepla.

1.7. Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.

1.8. Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 5.

1.9. Hodnotu celkového projektovaného výkonu, celkové projektované kapacity nebo celkového jmenovitého tepelného příkonu stacionárního zdroje.

1.10. Návrh zařazení stacionárního zdroje pod příslušný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

1.11. Návrh provozního parametru, jež má být sledován a zaznamenáván, pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí, včetně návrhu způsobu jeho sledování, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterého tak stanoví prováděcí právní předpis.

Přechodná ustanovení:

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 42/2025 Sb. Čl. II

2. Řízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s výjimkou řízení podle bodu 3.

5. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jehož povolení provozu nesplňuje požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o změnu povolení provozu do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto, platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Krajský úřad může před uplynutím lhůty podle věty první po konzultaci s provozovatelem zahájit řízení o změně povolení provozu z moci úřední za účelem zajištění souladu povolení provozu s požadavky na obsah povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do dne, kdy bude v tomto řízení pravomocně rozhodnuto, platí povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, který byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stacionárním zdrojem neuvedeným v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele stacionárního zdroje nevztahuje povinnost mít povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Provozní řád vydaný pro stacionární zdroj uvedený pod kódem 10.2. v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud se na provozovatele tohoto stacionárního zdroje nevztahuje povinnost mít provozní řád jako součást povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Zákon č. 201/2012 Sb., Přechodná ustanovení § 41

(1) Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(4) Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.

(5) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

Zákon č. 201/2012 Sb.

§ 13 Změna a zrušení povolení provozu

(1) U stacionárního zdroje, u kterého byl v programu zlepšování kvality ovzduší identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu stanoveného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo národního cíle snížení expozice, prověří krajský úřad možnost zpřísnění nebo stanovení dalších závazných podmínek pro provoz stacionárního zdroje. Zjistí-li, že to umožní snížit úroveň znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů, rozhodne o změně povolení provozu.

(2) Krajský úřad, který povolení provozu vydal, může na žádost provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední povolení provozu změnit nebo zrušit, nastala-li změna podmínek rozhodných pro vydání povolení provozu nebo pro stanovení závazných podmínek pro provoz podle § 12 odst. 4, byly-li zjištěny skutečnosti, které jsou rozhodné pro stanovení závazných podmínek pro provoz podle § 12 odst. 4 nebo v případech podle § 38 odst. 1.

(3) Krajský úřad, který povolení provozu vydal, může na žádost provozovatele stacionárního zdroje nebo z moci úřední jím vydané povolení zrušit v případě, nevyužívá-li provozovatel vydané povolení provozu po dobu delší 4 let.

(4) Zároveň s rozhodnutím o změně povolení provozu vyhotoví krajský úřad úplné znění výrokové části povolení provozu, jak vyplývá z rozhodnutí o změně povolení provozu. Rozhodné je znění výrokových částí vydaného povolení a jednotlivých rozhodnutí o změně povolení provozu.

NOVÁ POVINNOST VYHODNOCOVÁNÍ ZKUŠEBNÍHO PROVOZU.

§ 12b Vyhodnocení zkušební provozu

V případě, že je povolen nebo nařízen zkušební provoz podle stavebního zákona u stacionárního zdroje, ohledně kterého platí povinnost předložení odborného posudku podle § 11 odst. 7, je provozovatel povinen předložit do 3 měsíců ode dne skončení stanovené doby trvání zkušební provozu krajskému úřadu závěrečnou zprávu o vyhodnocení zkušební provozu, nestanoví-li krajský úřad v povolení provozu, že předložení závěrečné zprávy nepožaduje. Zpráva o vyhodnocení zkušební provozu obsahuje zejména popis průběhu zkušební provozu a vyhodnocení způsobilosti stacionárního zdroje plnit požadavky stanovené tímto zákonem a prováděcími právními předpisy a plnit závazné podmínky pro provoz stanovené v povolení provozu podle § 12 odst. 4 písm. a) až j).

KOMPENZACE.**Zákon č. 201/2012 Sb., § 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje**

(1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

f) provést kompenzační opatření uplatněná krajským úřadem podle § 11 odst. 4 nebo obsažená v uzavřené veřejnoprávní smlouvě podle § 11 odst. 6,

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší**Zákon č. 201/2012 Sb. § 11**

(4) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace nebo parkoviště podle odstavce 2 písm. d) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) pouze při současném uplatnění opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“). Souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 2 písm. b) nebo d) lze v odůvodněných případech vydat i bez uplatnění kompenzačních opatření, je-li zřejmé, že provoz stacionárního zdroje, pozemní komunikace nebo parkoviště by měly pouze zanedbatelný vliv na úroveň znečištění pro danou znečišťující látku.

(5) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 4, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 4 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(6) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Nenavrhne-li žadatel kompenzační opatření nebo nejsou-li navržená kompenzační opatření vhodná, uplatní kompenzační opatření krajský úřad v závazném stanovisku podle odstavce 2 písm. b) nebo d). Jako kompenzační opatření mohou být uplatněna opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změny povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního rozhodnutí podle jiného právního předpisu⁴⁷⁾ pro pozemní komunikaci nebo parkoviště dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ**§ 27 Kompenzační opatření**

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění **o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.**

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umísťovaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

ČÁST DEVÁTÁ KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Způsob uplatnění kompenzačních opatření (K § 11 odst. 11 zákona)

(1) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(2) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umísťovaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(3) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

Příloha č. 15 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Obsahové náležitosti rozptylové studie

Obecně:

Rozptylová studie musí obsahovat všechny podklady, které umožní posoudit její správnost a provést kontrolní přepočty. Jedná se o parametry zdrojů vstupující do rozptylového modelu včetně popisu jejich odvození z podkladových materiálů. Tam, kde to z důvodu vysokého počtu zdrojů není možné (např. mobilní zdroje na dopravních komunikacích), musí být uveden podrobný postup výpočtu, který jej umožní zreprodukovat.

1. Zadání rozptylové studie

2. Použitá metodika výpočtu

3. Vstupní údaje

3.1. Umístění záměru

Popis řešeného území, popis a mapa umístění zdroje ve vztahu k obytné a jiné zástavbě a reliéfu území. Mapové podklady jsou opatřeny legendou, měřítkem, identifikací souřadného systému a použitého digitálního výškopisu.

3.2. Údaje o zdrojích

a) Popis technologického vybavení zdroje a souvisejících technologií s ohledem na emise znečišťujících látek do ovzduší a počtu provozních hodin za rok.

b) Podkladové údaje o emisích a výduších, a to jak u posuzovaného zdroje, tak u technologicky propojených či navazujících záměrů (i jiných provozovatelů), pokud jsou situovány

v bezprostředním sousedství posuzovaného záměru a dochází u nich z důvodu realizace posuzovaného záměru ke změně emisí, a to:

- i. emisní koncentrace nebo hmotnostní toky znečišťujících látek,
- ii. průtoky odpadních vzdušin, jejich teplota a rychlost ve vyústění, případně objemový tok
- iii. celkové roční emisní bilance látek; pro výpočet výchozího stavu se použijí emise vykázané v souhrnné provozní evidenci; pro roční emisní bilanci se použije pětiletý průměr vykázaných dat, pokud jsou tato data dostupná; pro výpočet emisí nového zdroje se použije příslušný emisní limit nebo emisní faktor; použít lze také nižší emisní koncentraci, pokud bude zajištěno plnění této emisní koncentrace technickými podmínkami provozu stacionárního zdroje uloženými v povolení provozu,
- iv. specifikace výdechů (konstrukce, výška, průměr).

Množství spalin nebo odpadních vzdušin je doloženo technickou dokumentací zdroje nebo přiloženým výpočtem včetně vysvětlení postupu výpočtu.

c) V případě emisí z mobilních zdrojů jsou uvedeny rovněž údaje o intenzitě dopravy (denní a maximální hodinová intenzita; údaje o pojezdech vozidel), složení dle kategorií a emisních tříd vozidel, rychlosti a plynulosti dopravy.

3.3. Meteorologické podklady

Meteorologická data musí být reprezentativní pro danou lokalitu a z důvodu postihnutí dlouhodobého charakteru meteorologických podmínek musí pokrývat nejméně 10 let z 15letého období předcházejícího zpracování rozptylové studie. Použitá meteorologická data jsou souhrnně prezentována ve formě stabilně a rychlostně členěné větrné růžice, a to jak v grafické podobě, tak v tabelární podobě, přičemž tabelárně jsou uvedeny četnosti všech kombinací tříd stability a rychlosti větru, se kterými použitý model pracuje. Je nezbytné uvést, jaké výšce nad zemí tato větrná růžice odpovídá a zdroj (zpracovatele) meteorologických dat.

3.4. Popis referenčních bodů

Krok sítě výpočtových bodů je volen tak, aby byly vyhodnoceny maximální úrovně znečištění v místě dotyku kouřové vlečky s terénem, resp. v místě dosažení výpočtové (respirační) výšky. Volba velikosti modelovaného území zohledňuje i umístění zdroje a výškový profil území.

Zohledněna musí být místa s nejvyšší koncentrací obyvatel v zájmovém území v podobě vybraných specifických referenčních bodů. Jedná se zejména o nejbližší obytnou zástavbu, vzdělávací a zdravotnická zařízení apod.

Výpočtová síť a vybrané specifické referenční body jsou zobrazeny v mapě tak, aby bylo zřejmé jejich rozložení s ohledem na obytnou zástavbu v okolí zdroje nebo v zájmovém území.

3.5. Znečišťující látky a příslušné imisní limity

Seznam relevantních znečišťujících látek včetně typu počítaných koncentrací (hodinové, denní koncentrace, roční průměrná koncentrace apod.) a příslušných imisních limitů látek uvedených v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 zákona.

3.6. Hodnocení úrovně znečištění v předmětné lokalitě

Při hodnocení stávající úrovně znečištění v předmětné lokalitě se vychází z map úrovně znečištění konstruovaných v síti 1x1 km. Tyto mapy zveřejňuje ministerstvo na internetových stránkách. Tyto mapy obsahují v každém čtverci hodnotu klouzavého průměru koncentrace pro všechny znečišťující látky za předchozích 5 kalendářních let, které mají stanoven imisní limit.

Dále jsou uvedeny koncentrace znečišťujících látek naměřených na nejbližších stanicích imisního monitoringu.

4. Výsledky rozptylové studie

Výsledky rozptylové studie jsou uvedeny

- a) ve stručném komentáři hodnotícím budoucí úroveň znečištění ovzduší a předpoklad plnění imisních limitů,
- b) v tabulkové formě pro vybrané specifické referenční body; pokud je výpočet prováděn v pravidelné síti referenčních bodů, lze výsledky dodat ve formě přílohy k rozptylové studii, přičemž v takovém případě je nutné číslo referenčního bodu doplnit jeho souřadnicemi,
- c) kartograficky (s uvedením umístění zástavby, mapy jsou v definovaném měřítku).

5. Návrh kompenzačních opatření

Přesná identifikace stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, pro které budou prováděna kompenzační opatření.

Podrobný popis kompenzačních opatření s termínem jejich realizace, v případě opakovaně uplatňovaných opatření s časovým plánem. Jsou popsána rizika realizace kompenzačních opatření a způsoby minimalizace těchto rizik.

Je proveden výpočet podle § 27 dokládající dostatečnost navržených kompenzačních opatření.

6. Závěrečné hodnocení

Kromě vyhodnocení vypočtených příspěvků k úrovni znečištění je komentováno také plnění imisních limitů při zohlednění stávající úrovně znečištění a příspěvku nového stacionárního zdroje. Zároveň jsou komentována navržená kompenzační opatření a jejich přínos ke kvalitě ovzduší v dané oblasti.

7. Seznam použitých podkladů

Příloha č. 16 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Koeficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Efektivní výška zdroje*) [m]	Koeficient významnosti	Efektivní výška zdroje*) [m]	Koeficient významnosti
0 - 1,5	50	> 28 - 31	23
> 1,5 - 2,5	48	> 31 - 35	22
> 2,5 - 3	46	> 35 - 38	21
> 3 - 3,5	44	> 38 - 43	20
> 3,5 - 4	42	> 43 - 47	19
> 4 - 4,5	41	> 47 - 53	18
> 4,5 - 5	40	> 53 - 58	17
> 5 - 6	39	> 58 - 65	16
> 6 - 6,5	38	> 65 - 72	15

> 6,5 - 7	37	> 72 - 80	14
> 7 - 8	36	> 80 - 89	13
> 8 - 9	35	> 89 - 99	12
> 9 - 10	34	> 99 - 110	11
> 10 - 11	33	> 110 - 122	10
> 11 - 12	32	> 122 - 135	9
> 12 - 13,5	31	> 135 - 150	8
> 13,5 - 15	30	> 150 - 167	7
> 15 - 16,5	29	> 167 - 185	6
> 16,5 - 18,5	28	> 185 - 206	5
> 18,5 - 20,5	27	> 206 - 229	4
> 20,5 - 23	26	> 229 - 254	3
> 23 - 25	25	> 254 - 282	2
> 25 - 28	24	> 282 a více	1

*) Pro výpočet efektivní výšky zdroje se použije II. třída stability a rychlost větru 5 m.s^{-1} .

Stručný postup při vydávání závazných stanovisek či povolení:

A. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., tj. posouzení vlivu na životní prostředí. Tzv. EIA se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

B. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 76/2002 Sb., tj. vydání integrovaného povolení. Tzv. IPPC se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

C. V rámci řízení podle jiného právního předpisu (Stavební zákon, Báňský zákon) je nutno na orgány ochrany ovzduší (Krajské úřady nebo Magistrát hl. m. Prahy) podat žádost o vydání **závazného stanoviska k povolení záměru, obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

§ 11, odst. 2, písm. b) zákona. KÚ vydává závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁴⁶⁾,

⁴⁶⁾ Zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

Je nutné znát kapacitu zařízení, tj. např. projektovanou spotřebu surovin či paliv, příkon či výkon zařízení. K této žádosti je nutno přiložit většinou Rozptylovou studii a prakticky vždy Odborný posudek. Bez nich nebudou závazná stanoviska vydána. Vypracovávají je oprávněné osoby dle zákona

Pokud se nevede řízení podle zvláštního právního předpisu, podává se až žádost o vydání povolení k provozu!!! Poté se až zde přikládá Odborný posudek (Rozptylová studie – většinou nikoliv, ale rozhodující je názor KU).

D. Po dokončení realizace je třeba požádat vydání povolení k uvedení do provozu (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno c) zákona o ovzduší). Většinou se dokládá, že stavba byla realizována podle

projektu, dále může být vyžadována Provozní evidence zdroje, Provozní řád se předkládá jako součást žádosti dle přílohy č. 7 zákona o ovzduší). Nutno počítat s povinností autorizovaného měření emisí do 4 měsíců či v termínu dle povolení.

E. Změna paliva nebo surovin a ostatní změny – jsou prováděny nikoliv samostatně, ale v rámci změn povolení provozu.

POZOR! Nové předpisy umožňují v případě absence povolení k provozu zastavit či omezit provoz zdroje. A to bez ohledu na to, zda Stavební úřad vydal stavební či jiné povolení.

Nejčastější problémy:

- V projektu nejsou všechny technologie (Lapoly, ČOV, záložní zdroje, odmašťování na mycích stolech a mnoho dalších).
- V projektech chybí garance emisních limitů. Nepostačí tvrzení, že je budou plnit, je nutno spočítat emise a limity např. bilancí nebo měřeními na srovnatelné technologii.
- Chybí mnoho z uvedených náležitostí.

JEDNOTNÉ ENVIRONMENTÁLNÍ STANOVISKO.

§ 40 Společná ustanovení

(1) Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny⁴¹⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.

(2) Jedná-li se o záměr vyžadující jednotné environmentální stanovisko⁴²⁾, závazná stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. b) a d) se nevydávají.

⁴²⁾ Zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku.

Jednotné environmentální stanovisko (JES), které zavádí zákon č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, je **nástrojem procesní integrace státní správy v oblasti ochrany životního prostředí**. Vydává se ve formě závazného stanoviska podle správního řádu, a to pro všechny záměry povolované podle stavebního zákona, ať už jde o záměry vyžadující EIA nebo záměry ostatní, a další záměry, které podléhají posouzení vlivů na životní prostředí a následně jsou povolovány podle jiného než stavebního zákona, např. zákona horního.

Jednotné environmentální stanovisko se vydává namísto až 26 správních úkonů obsažených v 9 různých zákonech z oblasti životního prostředí, které mají podle platné a účinné právní úpravy většinou podobu závazného stanoviska, v některých případech však i rozhodnutí či vyjádření.

Příslušným orgánem vydávajícím JES bude v definovaných případech **krajský úřad** (záměry v režimu EIA podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí; záměry, pro jejichž realizaci je vyžadována výjimka z tzv. druhové ochrany podle zákona o ochraně přírody a krajiny; je-li záměrem dotčen zemědělský půdní fond o rozloze pozemků větší než 1 ha nebo pozemky určené k plnění funkcí lesa o rozloze větší nebo rovné 1 ha; jsou-li záměrem dotčeny hraniční vody podle vodního zákona; **je-li součástí záměru stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší** nebo pozemní komunikace kategorie dálnice nebo silnice I. třídy v zastavěném území obce nebo parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání; je-li součástí záměru nový objekt nebo nová stavba, které jsou umístěné v dosahu havarijních projevů podle zákona o prevenci závažných havárií), v ostatních případech pak obecní úřad obce s rozšířenou působností.

U několika konkrétně typově stanovených záměrů (výslovně uvedených v příloze č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí) bude k vydání JES příslušné **Ministerstvo životního prostředí**.

Do JES nebudou integrovány správní úkony vydávané orgány ochrany přírody ve zvláště chráněných územích, v evropsky významných lokalitách a v ptačích oblastech. V těchto nejceněnějších

územích ochrany přírody (v nichž vykonávají státní správu i management speciální orgány ochrany přírody) bude pro účely povolení záměru nezbytné rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody, tj. Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (v CHKO, NPR a NPP), správ národních parků (v NP) a krajských úřadů (v PR a PP). V tomto rozhodnutí budou na území národních parků nově zahrnuty i otázky ochrany zemědělské půdy a lesa.

U záměrů v režimu EIA bude JES vydáván také, a to buď v rámci procesu EIA (v takovém případě bude jednotné environmentální stanovisko současně stanoviskem EIA) nebo až po vydání stanoviska EIA (volba je zde na žadateli). V každém případě však i zde bude JES nahrazovat správní úkony vydávané doposud dotčenými orgány samostatně.

JES bude podkladem pro rozhodnutí o povolení záměru podle stavebního zákona, resp. (v případě záměrů v režimu EIA) pro tzv. navazující řízení ve smyslu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, i pokud podléhají povolování podle jiného než stavebního zákona (např. horního zákona).

Zásadním pozitivem zavedení JES z pohledu stavebníka (žadatele) je **koncentrace správních úkonů potřebných pro povolení záměru z hlediska životního prostředí do úkonu jednoho**. Namísto několika správních úkonů vydávaných často více orgány působícími na úseku ochrany životního prostředí bude vydáván pouze jediný správní úkon. Bude přitom čistě na stavebníkovi, zda si o vydání JES požádá ještě před vedením řízení o povolení záměru podle stavebního zákona, nebo zda podá žádost ke stavebnímu úřadu bez JES – v takovém případě si jej u orgánu ochrany životního prostředí (tj. ve smyslu stavebního zákona u jednoho z dotčených orgánů) vyžádá stavební úřad (§ 184 odst. 3 stavebního zákona). Komunikace mezi stavebníkem, stavebním úřadem a příslušným správním orgánem pro vydání JES bude probíhat primárně elektronicky, prostřednictvím portálu stavebníka (§ 268 stavebního zákona).

Doprovodný změnový zákon (zákon č. 149/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o jednotném environmentálním stanovisku) obsahuje v jednotlivých částech související úpravy provedené v dalších zákonech (zákon o geologických pracích, zákon o ochraně přírody a krajiny, zákon o ochraně zemědělského půdního fondu, lesní zákon, zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, vodní zákon, zákon o pohřebnictví, zákon o ochraně ovzduší, zákon o prevenci závažných havárií – a v této souvislosti i zákon o správních poplatcích, zákon o odpadech).

Oba zákony nabyly účinnosti dne 1. ledna 2024, vztahuje se na ně však ustanovení § 334a stavebního zákona o tzv. přechodném období. Blíže viz společný metodický pokyn uveřejněný [zde](#).

[Odkaz na oba zákony uveřejněné ve Sbírce zákonů.](#)

Z důvodu provázanosti zákona o jednotném environmentálním stanovisku a stavebního zákona doporučujeme sledovat webové stránky Ministerstva pro místní rozvoj, na nichž budou zveřejňována metodická doporučení k aplikaci stavebního zákona: <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/stanoviska-a-metodiky/uzemni-rozhodovani-a-stavebni-rad>

MŽP vydalo ke dni 30. září 2023 [Metodický pokyn](#) (PDF, 887 kB) k zavedení jednotného environmentálního stanoviska do praxe správních orgánů. Jeho přílohou je mimo jiné grafické [schéma procesu](#) (PDF, 187 kB) vydávání JES, [vzor žádosti o JES](#) (DOCX, 14 kB), [vzor souhlasného JES](#) (DOCX, 18 kB) a [vzor nesouhlasného JES](#) (DOCX, 15 kB)

V případě zájmu o podrobnosti k jednotnému environmentálnímu stanovisku doporučujeme sledovat [Často kladené otázky](#) (PDF, 242 kB).

V případě dalších dotazů se můžete obrátit na Mgr. Pavla Chlíba z legislativního odboru MŽP, e-mail: pavel.chlibek@mzp.cz

- **Metodický pokyn k zavedení jednotného environmentálního stanoviska do praxe správních orgánů, K právnímu stavu ke dni 30. září 2023, Praha dne 30. září 2023, č. j. MZP/2023/280/769**

[OL-metodicky-pokyn-JES-20230930.pdf.pdf \(mzp.cz\)](#)

- **Společné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva zemědělství, Ministerstva dopravy, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva kultury, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva průmyslu a obchodu a Státní báňské správy k aplikaci § 334a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění zákona č. 152/2023 Sb.**

[Ministerstvo pro místní rozvoj ČR - Společné stanovisko ministerstev k § 334a zákona č. 283/2021 Sb. \(gov.cz\)](#)

KAPITOLA VII. ZAVEDENÍ MINIMÁLNÍCH VZDÁLENOSTÍ ZDROJŮ OD OBYTNÉ ZÁSTAVBY

Orgány ochrany ovzduší budou mít nově povinnost vycházet také z minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu

Zákon č. 201/2012 Sb.,

§ 12, odst. 1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska, povolení provozu a při změně povolení provozu vycházejí orgány ochrany ovzduší z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu a současně zohledňují rizika obtěžování zápachem. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit nebo národní cíl snížení expozice v bodech 4 a 5 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, orgány ochrany ovzduší přihlížejí k úrovním znečištění.

§ 12a Minimální vzdálenosti

(1) Orgány ochrany ovzduší za účelem ochrany ovzduší při vydávání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu též vycházejí z minimálních vzdáleností mezi stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a k tomuto zákonu, který znečišťuje nebo by mohl znečišťovat tuhými znečišťujícími látkami nebo látkami obtěžujícími zápachem a pro který je minimální vzdálenost stanovena prováděcím právním předpisem, a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu, s výjimkou

a) případů, kdy by uplatněním minimální vzdálenosti byla znemožněna modernizace ve stávajících průmyslových nebo zemědělských areálech,

b) realizace hornické činnosti ve stanovených dobývacích prostorech, nebo

c) realizace činnosti prováděné hornickým způsobem na ložiscích nevyhrazených nerostů.

(2) Modernizací podle odstavce 1 písm. a) se rozumí

a) náhrada stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu novým stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a k tomuto zákonu,

b) rekonstrukce a úprava stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu nebo

c) rozšiřování a rozvoj výroby, včetně povolení nového stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu, zvýšení kapacity a rozsahu nebo změny technologie, a to v rámci činnosti na úrovni oddílu podle Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE) v areálu provozované, a dále povolení jiného stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2a k tomuto zákonu s tím přímo technicky nebo funkčně spojeného.

(3) Pro účely odstavce 2 písm. c) se oddíly 01 a 10 podle Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE) považují za jeden oddíl.

(4) Na návrh žadatele o závazné stanovisko nebo povolení provozu, nebo při vydávání stanoviska může v odůvodněných případech orgán ochrany ovzduší stanovit, že se minimální vzdálenosti neuplatní.

(5) Minimální vzdálenosti se neuplatňují při změnách povolení provozu stacionárních zdrojů, pro které bylo povolení provozu již vydáno.

(6) Ministerstvo vyhláškou stanoví minimální vzdálenosti mezi stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu včetně způsobu jejich použití. Hodnota minimálních vzdáleností stanovených v prováděcím právním předpisu nepřesáhne 500 m.

Zákon č. 201/2012 Sb., Příloha č. 2a

Stacionární zdroje, pro které jsou stanoveny minimální vzdálenosti podle § 12a

2.2. Sklárky, které přijímají 10 t odpadu denně a více nebo mají celkovou projektovanou kapacitu 25000 t a více; nezahrnuje sklárky železného a ocelového šrotu^{*)}

2.3. Kompostárny, včetně komunitních kompostáren, nebo zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t a více na jednu zakládku nebo 150 t a více zpracovaného odpadu ročně

2.6. Čistírny odpadních vod, deemulgační a neutralizační stanice, které jsou primárně určeny k čištění vod nebo zpracování odpadů v celkovém množství 50 m³ odpadních vod nebo odpadů za den a více

2.7. Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10000 a více ekvivalentních obyvatel

2.8. Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla

3.6. Rafinace minerálních nebo pyrolýzních olejů, rafinace plynů, zplyňování nebo pyrolýza uhlí, biomasy, odpadů nebo jiných organických látek (nespadají-li tyto procesy pod kód 2.1.)

4.6.1. Slévárny železných kovů; pouze jádrovny a formovny

5.11. Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, výroba stavebních hmot nebo betonu nebo recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě 25 m³ za den a více

5.14. Obalovny živichných směsí a mísírny živic, recyklace živichných povrchů anebo zpracování nebo nakládání s živicemi s výjimkou konečného nanášení na vozovku

6.5. Výroba nebo zpracování syntetických polymerů nebo kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě 1001 za rok a více nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,61 za rok a více; pouze zdroje, v nichž vznikají emise styrenu

6.8. Zpracování dehtu

7.1. Játka o celkové projektované kapacitě porážky 50 t denně a více

7.2. Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin, krmiv nebo osiva z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a více

7.3. Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 25 t hotových výrobků denně a více

7.6. Udírny s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování 11 výrobků denně a více

7.16. Veterinární asanační zařízení

7.18. Výroba lihu, včetně biolihu, o celkové projektované kapacitě 10000 hl bezvodého lihu za rok a více

8. Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku 51 a více

9.8. Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,61 za rok a více

9.19. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok a více

9.23. Zpracování kaučuku nebo výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok a více, nebo o zpracovatelské kapacitě 50 t za rok a více

9.24. Extrakce nebo rafinace rostlinných olejů nebo živočišných tuků.

Poznámky:

*) Dle definice železného a ocelového šrotu uvedené v článku 2 písm. a) Nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., ČÁST JEDENÁCTÁ MINIMÁLNÍ VZDÁLENOSTI

§ 27d Minimální vzdálenosti a způsob jejich použití (K § 12a zákona)

(1) Minimální vzdálenosti mezi stacionárním zdrojem uvedeným v příloze č. 2a k zákonu a stanovenými plochami vymezenými v územním plánu jsou uvedeny v části I přílohy č. 20 k této vyhlášce.

(2) Plochy vymezené v územním plánu, u kterých se použijí minimální vzdálenosti podle odstavce 1, jsou stanoveny v části II přílohy č. 20 k této vyhlášce.

(3) Minimální vzdálenosti podle odstavce 1 se použijí na

a) vymezování zastavitelných ploch v územním plánu, které jsou plochou s rozdílným způsobem využití uvedenou v části II přílohy č. 20 k této vyhlášce, a

b) umísťování nových stacionárních zdrojů uvedených v části I přílohy č. 20 k této vyhlášce do území.

(4) Minimální vzdálenost se u stacionárního zdroje umístěného ve stavebním objektu určuje od hrany stavebního objektu, který má unikátní identifikátor v základní bázi geografických dat¹⁰⁾, nebo od hrany stavebního objektu, který je nově umísťován jako součást záměru. V ostatních případech se minimální vzdálenost určuje od geometrického středu stacionárního zdroje.

(5) Odchylně od odstavce 4 se v případě stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 2.2., 2.7. a 8. v příloze č. 2a k zákonu minimální vzdálenost určuje od hranice provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, tak, jak je zakreslená v základní bázi geografických dat, nebo v případě umísťování nových stacionárních zdrojů od parcelních pozemků, na kterých budou stacionární zdroje umístěny jako součást záměru. V případě, že hranice provozovny u stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 2.2., 2.7. a 8. v příloze č. 2a k zákonu nejsou zaneseny v základní bázi geografických dat, se minimální vzdálenost vždy určuje od parcelních pozemků se stacionárními zdroji.

(6) Odchylně od odstavce 4 se v případě stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 2.3. a 5.11. přílohy č. 2a zákona minimální vzdálenost vždy určuje od geometrického středu stacionárního zdroje.

(7) Minimální vzdálenost se určuje vůči hranici plochy, a to v místě nejkratší spojnice hranice plochy a hrany stavebního objektu, hranice provozovny, parcelního pozemku, nebo geometrického středu zdroje podle odstavců 4 až 6.

(8) V případě, že je pro stacionární zdroj aplikována výjimka podle § 12a odst. 1 písm. b) nebo c) nebo podle § 12a odst. 4 zákona, hodnoty minimálních vzdáleností se při vymezování ploch v územních plánech podle odstavce 2 neuplatní.

Příloha č. 20 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Minimální vzdálenosti a způsob jejich použití

Část I. Vymezení kódů a názvů stacionárních zdrojů podle přílohy č. 2a zákona o ochraně ovzduší a stanovení minimálních vzdáleností.

Kód stacionárního zdroje podle	Název stacionárního zdroje podle přílohy č. 2a k zákonu	Hodnota minimální vzdálenosti
--------------------------------	---	-------------------------------

přílohy č. 2a k zákonu		v m
2.2.	Skládky, které přijímají 10 t odpadu denně a více nebo mají celkovou projektovanou kapacitu 25 000 t a více; nezahrnuje skládky železného a ocelového šrotu	300
2.3.	Kompostárny, včetně komunitních kompostáren, nebo zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t a více na jednu zakládku nebo 150 t a více zpracovaného odpadu ročně	200
2.6.	Čistírny odpadních vod, deemulgační a neutralizační stanice, které jsou primárně určeny k čištění vod nebo zpracování odpadů v celkovém množství 50 m ³ odpadních vod nebo odpadů za den a více	200
2.7.	Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel	200
2.8.	Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla	100
3.6.	Rafinace minerálních nebo pyrolýzních olejů, rafinace plynů, zplyňování nebo pyrolýza uhlí, biomasy, odpadů nebo jiných organických látek (nespadají-li tyto procesy pod kód 2.1.)	300
4.6.1.	Slévárny železných kovů; pouze jádrovny a formovny	200
5.11.	Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, výroba stavebních hmot nebo betonu nebo recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě 25 m ³ za den a více	200
5.14.	Obalovny živichných směsí a mísírny živin	400
6.5.	Výroba nebo zpracování syntetických polymerů nebo kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě 100 t za rok a více nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více; pouze zdroje, v nichž vznikají emise styrenu	200
6. 8.	Zpracování dehtu	200
7.1.	Jatka o celkové projektované kapacitě porážky 50 t denně a více	150
7.2.	Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin, krmiv nebo osiva z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a více	200
7.3.	Zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 25 t hotových výrobků denně a více	300

7.6.	Udírnny s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování 1 t výrobků denně a více	150
7.16.	Veterinární asanační zařízení	500
7.18.	Výroba lihu, včetně biolihu, o celkové projektované kapacitě 10 000 hl bezvodého lihu za rok a více	200
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku 5 t a více	200
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok a více	100
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok a více	200
9.23.	Zpracování kaučuku nebo výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok a více, nebo o zpracovatelské kapacitě 50 t za rok a více	150
9.24.	Extrakce nebo rafinace rostlinných olejů nebo živočišných tuků	250

Část II. Plochy vymezené v územním plánu, u kterých se použijí minimální vzdálenosti uvedené v části I

Minimální vzdálenosti se použijí vůči následujícím plochám s rozdílným způsobem využití podle jednotného standardu územně plánovací dokumentace:

1. Plochy bydlení podle § 15 vyhlášky č. 157/2024 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a jednotném standardu.
2. Plochy občanského vybavení veřejného a lázeňského podle § 17 odst. 4 písm. b) a e) vyhlášky č. 157/2024 Sb.
3. Plochy smíšené obytné podle § 20 vyhlášky č. 157/2024 Sb.
4. Plochy městské obytné podle § 32 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 157/2024 Sb.

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU

9. V případě, kdy je snižován specifický emisní limit z důvodu obtěžování zápachem, zohledňuje se také, zda byl v území dříve stacionární zdroj daného kódu, případně stejný druh výroby nebo územním plánem bylo území vymezeno pro stejný druh výroby nebo zda byla v území dříve obytná zástavba. Dodatečný vznik obytné zástavby není důvodem pro snížení specifického emisního limitu.

Obecný princip výjimek

Výjimky mají za úkol zabránit zpětnému působení minimálních vzdáleností na již povolené záměry, stacionární zdroje apod.

Připravovaná úprava v prováděcím předpisu vyjme z působnosti také plochy určené k bydlení (obč. vybavenosti apod.), které jsou již zaneseny do stávajících územních plánů.

Při umisťování stacionárního zdroje do území:

Při nedodržení minimální vzdálenosti od plochy určené k bydlení, rekreaci nebo občanské vybavenosti je vydáno nesouhlasné závazné stanovisko (k povolení záměru).

Při pořizování územního plánu:

Při nedodržení minimální vzdálenosti plochy určené k bydlení, rekreaci nebo občanské vybavenosti od stacionárního zdroje je vydáno nesouhlasné závazné stanovisko.

Řešení stávajících problémů:

Stejný stav jako doposud. Ambicí nástroje není řešit současné problémy, ale předcházet problémům do budoucna.

Cílem je:

Omezit pachovou postižitelnost již existujících nevhodně umístěných zdrojů tím, že vznikne metodika pro stanovení dodatečných opatření ve vazbě na minimální vzdálenost uloženou v legislativě, která platí pro scénář s maximem možných opatření.

Předcházet vzniku nevhodných konstelací v území, které způsobují stížnosti na zápach (umístění obytné zástavby a průmyslových / zemědělských areálů v těsné blízkosti). Tedy účinná prevence.

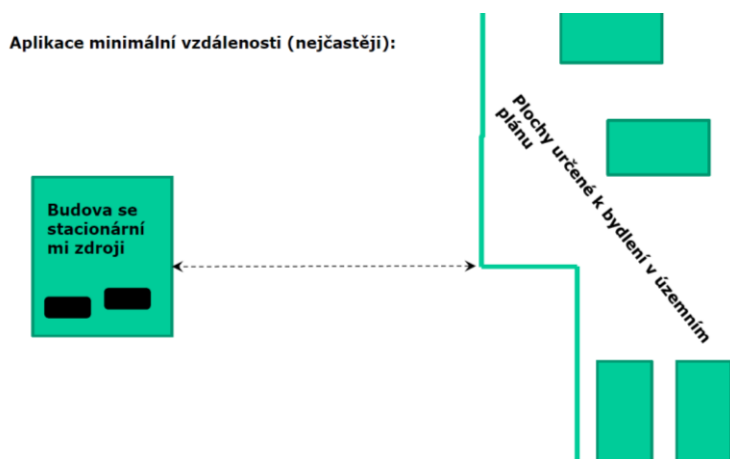
Zabránit nejzávažnějším chybám při umisťování obytné zástavby nebo průmyslových/zemědělských výrobních. Problém vzniká často na úrovni pořizovatelů územních plánů, kteří následně (když vznikne problém) požadují po MŽP „regulaci zápachu“.

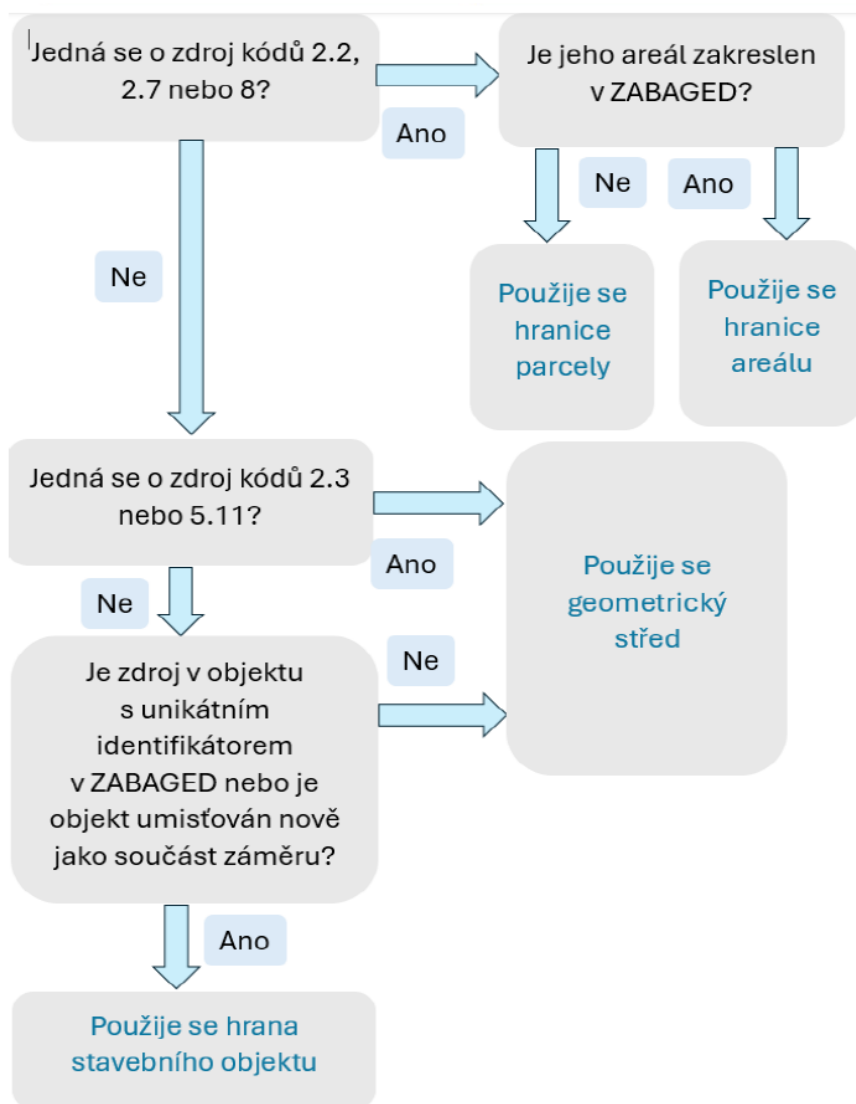
Cílem není:

Garance absence pachového vjemu v obytné zástavbě

Řešit ochranu zdraví před zápachem

Napravit historická nevhodná řešení využití území





Prevence obtěžování zápachem

Výsledky projektu s názvem "Technologické zdroje znečišťování ovzduší – stanovení ochranných zón a modelových nástrojů pro umístování nových staveb jako prevence obtěžování zápachem formulovaného poskytovatelem v rámci zadávacího řízení ", který proběhl pod záštitou Technologické agentury ČR s projektovým číslem TITOMZP903:

- [Závěrečná zpráva o průběhu projektu](#) (PDF, 8 MB)
- [Výsledek projektu – návrh metodiky pro stanovení odstupových vzdáleností](#) (PDF, 2 MB)

KAPITOLA VIII. KONTINUÁLNÍ SLEDOVÁNÍ A ZAZNAMENÁVÁNÍ PROVOZNÍHO PARAMETRU.

NEPŘETRŽITÉ SLEDOVÁNÍ A ZAZNAMENÁVÁNÍ PROVOZNÍHO PARAMETRU PRO KONTROLU SPRÁVNÉ FUNKCE TECHNOLOGIE KE SNIŽOVÁNÍ EMISÍ NEBO OPATŘENÍ KE SNIŽENÍ EMISÍ STANOVENÉHO V POVOLENÍ PROVOZU.

Shrnutí:

- Tato povinnost platí jen pro vyjmenované zdroje, jejichž kódy jsou uvedeny v bodě 2, 3 a 4 dle přílohy č. 19 vyhlášky č. 415/2012 Sb. a které jsou současně vybaveny některou z technologií snižování emisí uvedenou v tabulce v bodě 5 této přílohy.
- V případě odlučovače musí být tento uveden ve vyhlášce č. 415/2012 Sb.
- Tato povinnost musí být stanovena v povolení provozu. Povolení obsahuje způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování, včetně způsobu a podmínek nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4.
- Provozovatel musí zjišťovat úroveň znečišťování pravidelným jednorázovým měřením emisí.
- Jde o kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu.
- Provozovatel podává v tomto případě žádost o povolení provozu dle přílohy č. 7 zákona, bod 1.11. Návrh provozního parametru, jež má být sledován a zaznamenáván, pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí, včetně návrhu způsobu jeho sledování.
- Provozovatel je povinen zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru.
- Pokud není možné takový provozní parametr stanovit, krajský úřad namísto toho stanoví technickou podmínku provozu podle § 12 odst. 4 písm. e), která zajistí obdobnou kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí jako provozní parametr.
- Provozovatel uchovává záznamy 6 let zpět.
- Nezajištění nebo neprovozování řádným způsobem je přestupkem dle zákona o ochraně ovzduší.

Paragrafové znění této povinnosti (výťahy z předpisů):

§ 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

Odst. 4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. **V případech, kdy provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování pravidelným jednorázovým měřením emisí, provádí rovněž nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu, a to v případě stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých tak stanoví prováděcí právní předpis.**

Pokud není možné takový provozní parametr stanovit, krajský úřad namísto toho stanoví technickou podmínku provozu podle § 12 odst. 4 písm. e), která zajistí obdobnou kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí jako provozní parametr.

Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a).

Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu nebo stacionárního zdroje, u kterého tak stanoví krajský úřad v povolení provozu.

Zákon č. 201/2012 Sb.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Odst. 3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

Písm. k) zajistit a řádně **provozovat technické prostředky pro nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru** podle § 6 odst. 4, je-li sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoveno v povolení provozu; údaje zaznamenané při nepřetržitém sledování provozního parametru je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byly k dispozici pro kontrolu.

Zákon č. 201/2012 Sb.

§ 12 Odst. 4) Povolení provozu obsahuje zařazení stacionárního zdroje pod příslušný kód v příloze č. 2 k tomuto zákonu, povolenou celkovou kapacitu, povolený celkový výkon nebo povolený celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárního zdroje a závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, pokud již nejsou stanoveny tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem, kterými jsou

...

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování, včetně způsobu a podmínek nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4,

...

Zákon č. 201/2012 Sb.

Příloha č. 7 Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

1.11. Návrh provozního parametru, jež má být sledován a zaznamenáván, pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí, včetně návrhu způsobu jeho sledování, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterého tak stanoví prováděcí právní předpis.

Zákon č. 201/2012 Sb.

§ 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

Odst. 10) Ministerstvo vyhláškou stanoví

Písm. c) stacionární zdroje, pro které se vyžaduje stanovení nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru v povolení provozu, a rozsah, způsob a podmínky stanovení provozního parametru,

Zákon č. 201/2012 Sb.

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

§ 25, Odst. 3) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, se dopustí přestupku tím, že

q) nezajistí nebo řádně neprovozuje technické prostředky pro nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru nebo neuchovává záznamy provozního parametru po stanovenou dobu podle § 17 odst. 3 písm. k).

Návrh Novely vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Příloha č. 19 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. (doplněno o slovní specifikaci zdrojů)

1. Nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru se vyžaduje u stacionárních zdrojů, jejichž kódy jsou uvedeny v bodě 2, 3 a 4 a které jsou současně vybaveny některou z technologií snižování emisí uvedenou v tabulce v bodě 5.

2. U spalovacích stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 1.1. a 1.2. přílohy č. 2 k zákonu, které jsou vybaveny některou z technologií snižování emisí uvedenou v tabulce v bodě 5, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů, které zjišťují úroveň znečišťování výpočtem a spalovacích stacionárních zdrojů sloužících výhradně k pohonu požárních čerpadel.

1.1. Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně

1.1. Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu více než 5MW

3. U stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 k této vyhlášce se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru vyžaduje u činností uvedených pod body:

2.1. (kód 9.5.), Odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,011 za rok a více; odmašťování nebo čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,11 za rok a více

4.1. (kód 9.8.), Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené pod kódy 9.9. až 9.14., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,61 za rok a více

4.3. (kód 9.10.), Přestříkávání vozidel - opravárenství s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,5 t za rok a více nebo nátěry při výrobě nových silničních nebo kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel do 15 t za rok včetně

4.7. (kód 9.14.), Nátěry při výrobě nových silničních nebo kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok a více

8. (9.18.), Laminování dřeva nebo plastů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,61 za rok a více

9. (kód 9.19.), Výroba kompozitu za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,61 za rok a více

10. (kód 9.20.), Výroba konečných výrobků nebo mezivýrobků nátěrových hmot, adhezivních materiálů nebo tiskářských barev včetně procesu dispergování a přípravných predispergačních aktivit, úprav viskozity nebo odstínu anebo operací plnění konečného výrobku do jeho obalů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 101 za rok a více

13. (kód 9.23.), Zpracování kaučuku nebo výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok a více, nebo o zpracovatelské kapacitě 50 t za rok a více

14 (kód 9.24.), Extrakce nebo rafinace rostlinných olejů nebo živočišných tuků, **pokud je celková roční projektovaná spotřeba organických rozpouštědel 5 tun a více.**

4. U stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 k této vyhlášce se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru vyžaduje u činností uvedených pod body:

1.6. (kód 2.8.), Sušení čistírenských kalů, sušení znečištěného skla nebo opalování znečištěných kovů nebo znečištěného skla

2.2.1. (kód 3.3.), Třídění nebo jiná studená úprava uhlí

2.2.2. (kód 3.4.), Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace nebo sušení)

2.3.2. (kód 3.5.2.), Příprava uhelné vsázky

2.3.3. (kód 3.5.4.), Vytlačování koksu

2.4.1. (kód 3.6.), Rafinace minerálních nebo pyrolýzních olejů, rafinace plynů, zplyňování nebo pyrolýza uhlí, biomasy, odpadů nebo jiných organických látek (nespadají-li tyto procesy pod kód 2.1.)

3.1.3. (kód 4.1.3.), Manipulace se spečencem nebo jeho zpracování (chlazení, drcení, mletí, třídění)

3.1.4. (kód 4.1.4.), Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace)

3.2.1. (kód 4.2.1.), Doprava nebo manipulace s vysokopecní vsázkou

3.2.2. (kód 4.2.2.), Odlévání (vysoká pec)

3.3.1. (kód 4.3.1.), Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem

3.3.2. (kód 4.3.2.), Nistějové pece s intenzifikací kyslíkem

3.3.3. (kód 4.3.3.), Kyslíkové konvertory

3.3.4. (kód 4.3.4.), Elektrické obloukové pece

3.3.5. (kód 4.3.5.), Pánvové pece

3.3.6. (kód 4.3.6.), Elektrické indukční pece s celkovou projektovanou kapacitou 2,5 t za hodinu a více

3.5.1. (kód 4.6.1.), Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem

3.5.3. (kód 4.6.3.), Tavení v elektrické obloukové peci

3.5.4. (kód 4.6.4.), Tavení v elektrické indukční peci

3.5.5. (kód 4.6.5.), Kuplovný

3.5.6. (kód 4.6.6.), Tavení v ostatních pecích - kapalná paliva

3.5.7. (kód 4.6.7.), Tavení v ostatních pecích - plynná paliva

3.6.1. (kód 4.7.), Úprava rud neželezných kovů

3.7.1. (kód 4.8.1.), Doprava nebo manipulace se vsázkou nebo produktem

3.7.2. (kód 4.8.2.), Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů

3.7.4. (kód 4.10.), Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě 50 kg za den a více

3.8.2. (kód 4.12.),

Povrchová úprava kovů, plastů nebo jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně od 1 m³ do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázní

Povrchová úprava kovů, plastů nebo jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně větším než 30 m³ (vyjma oplachu)

3.8.3. (kód 4.13.), Broušení kovů nebo plastů s celkovým elektrickým příkonem 100 kW a více

3.8.6 (kód 4.16.), Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů - procesní vany s celkovou projektovanou kapacitou větší než 1 l pokovené oceli za hodinu

4.5 (kód 5.11), Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění, drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, výroba stavebních hmot nebo betonu nebo recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě 25 m³ za den a více

6.6. (kód 7.7) Zpracování dřeva včetně truhlářské výroby a výroby dřevních štěpek a pelet, vyjma výroby uvedené pod kódem 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m³ a více za rok, **o celkové projektované spotřebě materiálu 1500 m³ za rok a více,**

6.7 (kód 7.8), Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých nebo dřevoštěpkových (OSB) desek

6.14. (kód 7.16.), Veterinární asanační zařízení

V případě stacionárních zdrojů uvedených pod následujícími body se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru vyžaduje pouze u procesů zahrnujících přímý či nepřímý procesní ohřev, který je realizován záměrně dodanou energií nebo chemickou reakcí:

4.1.1. (kód 5.1.1.), Manipulace se surovinou nebo výrobkem, včetně skladování nebo expedice

4.1.2. (kód 5.1.2.), Výroba cementářského slínku v rotačních pecích

4.1.3. (kód 5.1.3.), Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu

4.1.4. (kód 5.1.4.), Výroba vápna v rotačních pecích

4.1.5. (kód 5.1.5.), Výroba vápna v šachtových nebo jiných pecích

4.1.6. (kód 5.1.6.), Pece pro zpracování produktů odsíření

4.1.7. (kód 5.1.7.), Úprava nebo zušlechťování žáruvzdorných jílovců nebo kaolínů v rotačních pecích

4.2.1. (kód 5.3.), Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích nebo glazurovacích frit nebo skla pro bižuterní zpracování o celkové projektované kapacitě tavení vyšší než 150 t/rok (kód 5.3. přílohy č. 2 k zákonu)

4.2.2. (kód 5.3.), Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích nebo glazurovacích frit nebo skla pro bižuterní zpracování o celkové projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. přílohy č. 2 k zákonu)

4.2.3. (kód 5.4.), Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv

4.3.1. (kód 5.7.), Zpracování magnezitu nebo výroba bazických žáruvzdorných materiálů nebo křemence

4.3.2. (kód 5.8.), Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích

4.3.3. (kód 5.9.), Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv

4.4.1. (kód 5.10.), Výroba keramických výrobků, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárníc, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o celkové projektované kapacitě od 5 t do 75 t za den včetně

4.6. (kód 5.14.), Obalovny živičných směsí, mísírny živic, recyklace živičných povrchů anebo zpracování nebo nakládání s živici s výjimkou konečného nanášení na vozovku

5.1.4. (kód 6.5.), Výroba nebo zpracování syntetických polymerů nebo kompozitu, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitu uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě 1001 za rok a více nebo s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,61 za rok a více

V případě stacionárních zdrojů uvedených v tomto bodě se povinnost nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru nevyžaduje na vedlejších výduších technologie, které odvádí emise z jejích dílčích obslužných částí a kterými je současně odváděna emise menší než 1 tuna za rok (jednotlivě) při projektovaných provozních parametrech a při koncentraci na úrovni specifického emisního limitu. Podmínky v tomto odstavci uvedené musí být splněny současně.

5. Seznam technologií ke snižování emisí a příslušných znečišťujících látek a provozních parametrů, které se u zařízení vybavených těmito technologiemi sledují a zaznamenávají

U stacionárních zdrojů, jejichž kódy jsou uvedeny v bodě 2, 3 a 4, které jsou vybaveny některou z následujících technologií ke snižování emisí, musí být v případě povinnosti periodického jednorázového měření uvedených znečišťujících látek současně stanovena povinnost sledování a nepřetržitého zaznamenávání stanoveného provozního parametru, který udává následující tabulka. V případech, kdy tabulka nabízí více možností, je aplikován a v povolení provozu v souladu s § 6 odst. 4 zákona určen vždy minimálně ten parametr, který lépe popisuje řádný provoz daného konkrétního zařízení ke snížení emisí. V případě odlučovací soustavy tvořené více různými zařízeními ke snižování emisí, je provozní parametr nepřetržitě sledován a zaznamenáván na každém z nich, přičemž tato tabulka platí pro každé jednotlivé zařízení ke snižování emisí, není-li v povolení provozu stanoveno jinak. V případě níže uvedených zařízení ke snižování emisí, jejichž řádný provoz a údržbu zajistí sledování a záznam jiného provozního parametru, než který je uveden v tabulce, může krajský úřad v souladu s § 12 odst. 4 písm. b) a § 6 odst. 4 zákona určit jiný provozní parametr.

Technologie a opatření ke snižování emisí	Znečišťující látka	Provozní parametr
Tkaninové a textilní filtry	TZL	Tlaková ztráta
Keramické filtry	TZL	Tlaková ztráta
Elektrostatický odlučovač	TZL	Napětí na elektrodách a protékající elektrický proud každé sekce. Pro posouzení provozní schopnosti je nutné sledovat oba parametry současně u každé sekce elektrostatického odlučovače.
Absorpce (Mokrý pračka)	TZL	Výška hladiny nebo nátok pracího média
	VOC	Teplota nebo výška hladiny
Hladinový odlučovač	TZL	Výška hladiny nebo nátok vody
SNCR	NO _x	Teplota odpadního plynu a spotřeba činidla za časovou jednotku (g/min, kg/hod apod.)
SCR	NO _x	Teplota odpadního plynu a spotřeba činidla za časovou jednotku (g/min, kg/hod apod.)
Tepelná, katalytická oxidace	TOC/VOC	Teplota oxidace
Biofiltr	TOC/VOC	Teplota nebo tlaková ztráta
Adsorpce (Aktivní uhlí, zeolity)	TOC/VOC	Hmotnost nebo odezva detektoru VOC
Ionizace (UV, plazma, ozonizace atd.)	TOC/VOC	Elektrický proud nebo napětí nebo spotřeba elektrické energie
Nastavení stechiometrie (u zdrojů kódu 1.2)	NO _x , CO, TZL	λ/koncentrace O ₂

Poznámka:

V případech nuceného odtahu je rovněž nepřetržitě sledován a zaznamenáván příkon ventilátoru či obdobného zařízení zajišťující odsávání technologie a odvod emisí definovaným výduchem nebo komínem s výjimkou případů s kontinuálním sledováním a zaznamenáváním průtoku vzdušiny nebo spalin v měřicím profilu a případů, kdy je nepřetržitě zaznamenávána tlaková ztráta, napětí a protékající proud na elektrodách elektrostatického odlučovače, výška hladiny hladinového odlučovače nebo teplota odpadního plynu u SCR a SNCR.

Tato povinnost bude dost náročná na přípravu:

- Parametr nutno ověřit a nastavit jednorázovým měřením emisí, otázka je, zda autorizovaným.
- Je třeba si uvědomit, že EL musí být dodržen při maximálním využití či zatížení zdroje.
- U najíždění na parametry může být hodnota jiná, než při provozu. Někdy při najíždění ze studeného stavu spaliny ani nejdou přes odlučovač.
- Problémy mohou nastat u vícestupňových odlučovačů.
- Uchovávání záznamů podobu 6 let, nutno instalovat počítač se záznamem.
- Bude systém sledování kalibrován a jak?
- Velká odpovědnost KÚ toto stanovit v povolení provozu.

KAPITOLA IX. ZNALOST VŠECH POUŽÍVANÝCH PALIV, SUROVIN A ODPADŮ, VSTUPUJÍCÍCH DO PROCESŮ

- Paliva.
- Suroviny.
- Odpady a TAP.
- Biopaliva

PALIVA

Je nutné, aby provozovatel znal suroviny a paliva, které jsou v provozu zdrojů používány. Je nutné obstarat si bezpečnostní listy a vědět, jaké škodliviny se uvolňují. Další informace jsou v materiálech od výrobce či dodavatele (přůvodních technických či katalogových listech apod.).

Co je palivo?

Základní požadavky na paliva a suroviny dává zákon o ovzduší a vyhláška č. 415/2012 Sb.

Zákon č. 201/2012 Sb.:

§ 2, písm. l) palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,

§ 17, odst. 5) Zákona Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky. Obec může obecně závaznou vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

Tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu; za tepelné zpracování odpadu se považuje také oxidace nebo zpracování jiným termickým procesem paliva vyrobeného z odpadu, který přestal být odpadem za podmínek stanovených zákonem o odpadech¹³⁾, pokud jednou ze stanovených podmínek je, že při jeho energetickém využití jsou stanoveny a plněny požadavky pro tepelné zpracování odpadu.

Vyhláška č. 169/2023 Sb., o stanovení podmínek, při jejichž splnění přestává být tuhé palivo z odpadu odpadem

§ 2 Tuhé palivo z odpadu (K § 9 odst. 7 zákona)**(1) Tuhé palivo z odpadu přestává být odpadem, pokud**

e) při energetickém využití ve stacionárních zdrojích podle písmene d) jsou pro spalování tuhého paliva z odpadu stanoveny a plněny stejné požadavky podle zákona o ochraně ovzduší⁵⁾ a zákona o integrované prevenci⁵⁾, včetně požadavků na nejlepší dostupné techniky⁶⁾, jako by docházelo k tepelnému zpracování odpadu, a

f) je konkrétně vymezeno jako materiál na vstupu v povolení provozu stacionárního zdroje podle písmene d), ve kterém bude používáno

Vyhláška č. 415/2012 Sb.**§ 2 Základní pojmy****Pro účely této vyhlášky se rozumí**

biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující **odpad použitý jako palivo**:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny **nebo těžké kovy** v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic.

a) biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující odpad použitý jako palivo:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic,

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Spalování dřevotřísky a dalších surovin

§ 15, odst. 5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

§ 15, odst. 5) **Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze v případě, že neobsahuje halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo v důsledku povrchových úprav, a pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.**

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Požadavky na kvalitu paliv

POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17 Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18 Ohlašování údajů o kvalitě paliv (K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, **pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

§ 17 Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění (K § 16 odst. 40 **11** zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva ~~provedených osobou akreditovanou~~, **které odebrala a analyzovala osoba akreditovaná** vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18 Ohlašování údajů o kvalitě paliv (K § 16 odst. 40 **11** zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, **pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.**

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.

SUROVINY

Těkavé organické látky (VOC)

Zákon o ovzduší – § 18 Povinnosti osob nakládajících s vybranými výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvami a laky

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s

výjimkou metanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby včetně adresy a identifikačního čísla provozovny přiděleného prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel, barvu nebo lak uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) Použití výrobků pro opravy nátěru silničních vozidel, barev nebo laků uvedených v prováděcím právním předpisu, ve kterých obsah organických sloučenin nebo směsí organických sloučenin přesahuje limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem, je zakázáno s výjimkou použití v rámci provozu stacionárního zdroje uvedeného pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop.

(5) Ministerstvo vyhláškou stanoví výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel, barvy a laky obsahující organické sloučeniny nebo směs organických sloučenin, pro které jsou stanoveny limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku, limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku a analytické metody pro stanovení jejich obsahu ve výrobku a dále seznam výrobků pro opravy nátěru vozidel, barev a laků, u kterých je nutné zajistit označení a způsob tohoto označení.

Vyhláška č. 415/2012 Sb.:

§ 23 **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek** (K § 18 odst. 4 zákona)

(1) **Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen "vybrané výrobky") je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.**

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsí organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen "netěkavé látky") v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

(§ 16, odst. 3) zákona o ovzduší: Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedený v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.).

§ 23

Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek

(K § 18 odst. 4 **5** zákona)

(1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen „vybrané výrobky“) je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen „těkavá organická látka ve vybraném výrobku“), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen „netěkavé látky“) v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. VYBRANÉ VÝROBKY, LIMITNÍ HODNOTY OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH A ANALYTICKÉ METODY PRO STANOVENÍ OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH

ČÁST I DĚLENÍ VYBRANÝCH VÝROBKŮ

Kategorie A

Nátěrové hmoty určené pro budovy, jejich vybavení a příslušenství a s nimi spojené konstrukce, a sloužící k dekorativním, funkčním a ochranným účelům, s výjimkou aerosolů.

Subkategorie:

matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $\leq 25@60^\circ$,

lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $> 25@60^\circ$,

nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnější zdivo a cihlové, betonové nebo sádrové stěny,

vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov jsou nátěrové hmoty vytvářející neprůhledný film a jsou určené pro dřevěné, kovové nebo plastové podklady. Tato podkategorie též zahrnuje podkladové nátěrové hmoty a nátěrové hmoty pro mezivrstvy,

vnitřní/venkovní laky a mořidla jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na budovy a jejich vybavení a vytvářející transparentní nebo polotransparentní film pro účely dekorace nebo ochrany dřeva, kovu a plastů. Tato podkategorie zahrnuje též lazurovací hmoty na dřevo, kterými se rozumějí nátěrové hmoty vytvářející silnovrstvý film a sloužící k dekoraci nebo k ochraně dřeva před povětrnostními vlivy podle normy EN 927-1 (kategorie polostabilní),

nefilmotvorná mořidla jsou mořidla, která v souladu s normou EN 927-1:1996 tvoří vrstvu průměrné tloušťky menší než 5 μm , měřeno metodou 5A podle normy ISO 2808:1997,

základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty s těsnicím a/nebo izolačním účinkem určené k použití na dřevu nebo stěnách a stropích,

penetrační nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené ke stabilizaci volných částic podkladu nebo k dosažení hydrofobních vlastností a/nebo k ochraně dřeva proti zmodrání,

jednosložkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty se speciální funkcí na bázi filmotvorných látek. Jsou určeny pro aplikace se zvláštními požadavky, jako jsou základní a vrchní nátěry na plasty, základní nátěry na železné podklady, základní nátěry na lehké kovy jako je zinek a hliník, antikoroziční nátěry, nátěrové hmoty na podlahy, včetně dřevěných a betonových podlah, ochrana proti graffiti, protipožární nátěry a nátěry odpovídající hygienickým normám v potravinářském průmyslu a ve zdravotnických zařízeních,

vícenosložkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty ke stejnému použití jako jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí, avšak s druhou složkou (např. terciálními aminy) přidávanou před použitím,

vícebarevné nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty, které přímo při prvním nanesení vytvářejí dvoubarevné nebo vícebarevné efekty,

nátěrové hmoty s dekorativními efekty jsou nátěrové hmoty určené k vytváření zvláštních estetických efektů na speciálně upravených, předem natřených podkladech nebo podkladových nátěrech, s následným opracováním různými nástroji během fáze zasychání.

Kategorie B

Výrobky určené pro opravy a přestříkávání silničních vozidel podle směrnice 70/156/EHS nebo jejich částí při jejich opravě, údržbě nebo za účely dekorace prováděné vně výrobních zařízení.

Subkategorie:

výrobky pro přípravné a čisticí operace jsou výrobky určené k mechanickému nebo chemickému odstraňování starých nátěrů a rzi nebo k přípravě na nanášení nových nátěrů:

přípravné prostředky zahrnují čisticí prostředky na nástroje (výrobky určené k čištění stříkacích pistolí a dalších zařízení), odstraňovače nátěrů, odmašťovadla (včetně antistatických činidel pro plasty) a odstraňovače silikonu,

ii) čisticí prostředek je výrobek určený k odstranění povrchových nečistot během příprav na nanášení nátěrových hmot a před jejich nanesením,

karosářské plniče a tmely jsou viskózní látky určené k vyplnění hlubokých nerovností povrchu před nanesením vyrovnávacího nátěru,

základní nátěrové hmoty jsou veškeré nátěrové hmoty určené k nanášení na holý povrch kovu nebo na existující nátěry jako ochrana proti korozi před nanesením vyrovnávacího nátěrové hmoty

vyrovnávací nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení bezprostředně před nanesením vrchního nátěru ke zvýšení odolnosti proti korozi a přilnavosti vrchního nátěru a k dosažení rovnoměrné jakosti povrchu vyplněním drobných povrchových nerovností,

ii) základní nátěrové hmoty na kov jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako základní nátěr, jako jsou promotory přilnavosti, plniče, vyrovnávací nátěrové hmoty, podkladové nátěrové hmoty, základní nátěrové hmoty na plasty, nátěrové hmoty pro nanášení způsobem mokrá do mokrého, plniče určené k broušení a stříkací plniče,

iii) reaktivní základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty obsahující nejméně 0,5 % hmotn. kyseliny fosforečné, určené k přímému nanášení na holý povrch kovu k zajištění odolnosti proti korozi a přilnavosti, nátěrové hmoty používané jako svařitelné základní nátěrové hmoty a mořicí roztoky pro galvanizované a pozinkované povrchy,

vrchní nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k nanášení v jedné nebo několika vrstvách k dosažení lesku a trvanlivosti; zahrnují veškeré výrobky užívané k těmto účelům, jako jsou podkladové nátěrové hmoty a laky

podkladové nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k dosažení požadovaných barevných odstínů a optických efektů, avšak nikoli lesku nebo odolnosti povrchu nátěrového systému,

laky jsou transparentní nátěrové hmoty určené k vytváření konečného lesku a odolnosti nátěrového systému,

speciální vrchní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako vrchní nátěry se zvláštními vlastnostmi v jediné vrstvě, jako je metalíza a perleťové efekty, dále to jsou vysoce odolné barevné nebo transparentní nátěry (např. nátěry odolné proti poškrábání a fluorované transparentní nátěry), reflexní podkladové nátěry, vrchní nátěry se strukturními efekty (např. tepané efekty), protiskluzové nátěry, plniče na spodky karoserií, ochranné nátěry proti nárazům, nátěry interiérů a aerosoly.

ČÁST II LIMITNÍ HODNOTY OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK VE VYBRANÝCH VÝROBCÍCH

Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A

	Subkategorie výrobků	druh	VOC g/l [*])
a	matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku ≤ 25@60°)	VŘNH	30
		RNH	30
b	lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku > 25@60°)	VŘNH	100

		RNH	100
c	nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu	VŘNH	40
		RNH	430
d	vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov	VŘNH	130
		RNH	300
e	vnitřní/venkovní laky a mořidla včetně silnovrstvých lazurovacích hmot na dřevo	VŘNH	130
		RNH	400
f	vnitřní/venkovní nefilmotvorná mořidla	VŘNH	130
		RNH	700
g	základní nátěrové hmoty	VŘNH	30
		RNH	350
h	penetrační nátěrové hmoty	VŘNH	30
		RNH	750
i	jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí	VŘNH	140
		RNH	500
j	vícesložkové reaktivní nátěrové hmoty se speciální funkcí pro specifické účely	VŘNH	140
		RNH	500
k	vícebarevné nátěrové hmoty	VŘNH	100
		RNH	100
l	nátěrové hmoty s dekorativními efekty	VŘNH	200
		RNH	200

Vysvětlivky:

*) obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití.

VŘNH - vodou ředitelné nátěrové hmoty

RNH - rozpouštědlové nátěrové hmoty

Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Subkategorie výrobků	Výrobky	VOC g/l ^{*)}
a výrobky pro přípravné a čisticí operace	přípravné prostředky	850
	čisticí prostředky	200
b karosářské plniče a tmely	všechny druhy	250
c základní nátěrové hmoty	vyrovňovací nátěrové hmoty a základní nátěrové hmoty (na kov)	540
	reaktivní základní nátěrové hmoty	780
d vrchní nátěrové hmoty	všechny druhy	420
e speciální vrchní nátěrové hmoty	všechny druhy	840

Vysvětlivka:

*) obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití. Případný obsah vody ve výrobku připraveném k použití se odečte, s výjimkou výrobků v subkategorii a.

ČÁST III

ANALYTICKÉ METODY PRO STANOVENÍ OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK VE VYBRANÝCH VÝROBCÍCH

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC nižším než 15 % hmotnostních bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC 15 % hmotnostních a více bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-1	2007
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky obsahující VOC za přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ASTMD 2369	2003

ODPADY a TAP

o) tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu; za tepelné zpracování odpadu se považuje také oxidace nebo zpracování jiným termickým procesem paliva vyrobeného z odpadu, který přestal být odpadem za podmínek stanovených zákonem o odpadech¹³), pokud jednou ze stanovených podmínek je, že při jeho energetickém využití jsou stanoveny a plněny požadavky pro tepelné zpracování odpadu,

p) spalovnou odpadu stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad,

BIOPALIVA

Zákon o ovzduší – § 19f – 19h

POHONNÉ HMOTY A SKLENÍKOVÉ PLYNY

Zákon o ovzduší – § 20

KRITÉRIA UDRŽITELNOSTI BIOPALIV

Zákon o ovzduší – § 21 Kritéria udržitelnosti biopaliv

KAPITOLA X. EMISNÍ LIMITY A PODMÍNKY PROVOZU ZDROJŮ. EMISNÍ STROPY A TMAVOST KOUŘE.

- Znalost škodlivin unikajících ze zdroje a provozovny.
- Přípustná úroveň znečišťování
 - o Emisní limity a Technické podmínky provozu
 - o Emisní stropy.
 - o Tmavost kouře.
- Obecné emisní limity
- Postupy a přístupy ke stanovování emisních limitů, termíny jejich dosažení.
- Zpřísňování emisních limitů a podmínek provozu. BAT, BREF, Prováděcí rozhodnutí. NonBREFy.
- Zavedení sledování provozního parametru – nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu.
- Přejížděcí režimy pro spalovací stacionární zdroje
- Výpočet - specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

ZNALOST ŠKODLIVIN UNIKAJÍCÍCH ZE ZDROJE A PROVOZOVNY.

Provozovatel je povinen znát škodliviny, unikající z jeho provozovny a zdrojů.

PŘÍPUSTNÁ ÚROVEŇ ZNEČIŠŤOVÁNÍ

EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU

Zákon č. 201/2012 Sb., § 4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a

b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení provozu stacionárního zdroje (dále jen „povolení provozu“).

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj. Specifický emisní limit stanovený podle věty druhé v povolení provozu nebo pro znečišťující látku, pro kterou není stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu, musí být stanoven zejména s ohledem na nejlepší dostupné techniky⁴⁴⁾ a úroveň znečištění v místě provozu zdroje.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

(7) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení provozu, technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností nebo technologií souvisejících s provozem stacionárního zdroje, způsob stanovení emisních stropů a emisních limitů, podmínky, za kterých jsou považovány za plněné, a přípustnou tmavost kouře, způsob jejího zjišťování a podmínky, za kterých je považována za plněnou.

EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU

Specifické emisní limity jsou uvedeny ve vyhlášce č. 415/2012 Sb. Drtivá většina zdrojů má stanoveny specifické emisní limity, problémem je, že provozovatel je často nezná a neví, které má plnit.

Obecně je velkým nedostatkem na zdrojích právě neznalost aktuálně platných povinností. Existují podniky, které mají složitou výrobu a v jedné hale je mnoho technologií, často spojených do jednoho komína. Výrobek jde do dalších hal, ale někdy ne. Jedna hala obsahuje i několik desítek pracovišť, které by samy byly zdrojem. Je nutné postupovat individuálně s dobrou znalostí zdroje (viz. blokové schéma).

Platí, že pokud je současně s koncentračním limitem stanoven i hmotnostní tok, hmotnostní tok škodliviny se počítá pro všechny výduchy, ale koncentrace se posuzuje pro každý výdech či komín zvlášť.

Otázky a odpovědi MŽP:

Dotaz k § 4 odst. 3

Je stanoveno, že pokud je pro zdroj stanoven specifický emisní limit či emisní strop, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Znamená to, že například u lakovny s přímým procesním ohřevem nebude možné stanovit obecné emisní limity pro znečišťující látky vznikající v rámci spalovacího procesu? Stejná situace nastane i u dopalovacích jednotek tiskařských strojů. Přitom emise NOx z dopalovacích jednotek při špatném seřízení mohou být problém a takhle úplně vypadnou z dohledu.

Odpověď:

Z cit. ustanovení zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že zdroje, které nemají stanoven specifický emisní limit (v povolení provozu nebo závazném právním předpisu), mají povinnost dodržovat obecné emisní limity (a naopak zdroje, které mají stanoven k plnění, byť jediný specifický limit, nemají povinnost dodržovat obecné emisní limity). Stanovení obecných emisních limitů k plnění tedy není nutné, protože povinnost dodržovat obecné emisní limity vyplývá přímo ze zákona (je to obecná povinnost, která není spojena s povinností provádět měření, nicméně kontrola dodržování ze strany státního orgánu je možná). Pokud zdroj má povolení provozu a je vhodné jej regulovat z hlediska vybraných emisí znečišťujících látek, měl by povolující orgán takové látky stanovit k plnění přímo v povolení formou specifického emisního limitu pro relevantní znečišťující látku/látky.

Dotaz k § 4 odst. 3

Specifický emisní limit nemusí krajský úřad stanovovat v rozhodnutí, stačí, že je pro zdroj uveden v emisní vyhlášce. Pak se na zdroj nevztahují obecné emisní limity. Pokud by u lokovny s dopalovací jednotkou nebyly uvedeny obecné emisní limity pro CO a NO_x v rozhodnutí, tak je plnit nemusí?

Odpověď:

Ano, pokud bude mít vyhláškou vyjmenovaný stacionární zdroj specifický emisní limit ve vyhlášce, vztahuje se na něj rovnou jak tento specifický emisní limit, tak četnost měření dle vyhlášky. A nevztahuje se na něj žádný z obecných emisních limitů. Pokud máte stacionární zdroj zařazený jako aplikace náterových hmot (kód 9.8 přílohy č. 2 k zákonu) a jako nedílná součást tohoto zdroje je v povolení provozu uvedena dopalovačka, tak pro stacionární zdroj, což je aplikace náterových hmot, bude platit jen emisní limit na TOC resp. VOC dle vyhlášky. Pokud byste chtěli s ohledem na složení spalín regulovat i NO_x a CO, musíte stanovit pro tyto látky specifické emisní limity v povolení. Pokud máte dopalovačku vedenou jako samostatný nevyjmenovaný stacionární zdroj, vedle aplikace náterových hmot, tak pokud nebude mít v povolení provozu specifický emisní limit, tak pro ni platí obecné emisní limity, kde jsou rovněž emisní limity pro CO a NO_x i TOC. Oba případy jsou teoreticky možné – záleží na tom, jak je to povolené.

Dotaz k § 11 odst. 2 písm. d) - zpřísnování specifických emisních limitů – lze v rámci povolení provozu zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) zpřísnit specifické emisní limity stanovené v prováděcím právním předpisu? V ustanovení § 4 odst. 3 je uvedeno, že specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem, domníváme se tedy, že by to mělo být možné.

_ Odpověď:

Ano, zpřísnování emisních limitů v rámci individuálních povolení provozu zákon předpokládá a umožňuje.

Specifické emisní limity a podmínky provozu jsou stanoveny Vyhláškou č. 415/2012 Sb.:

- příloha č. 2 pro stacionární spalovací zdroje,
- příloha č. 4 pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,
- příloha č. 5, část II pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel,
- příloha č. 6 pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem,
- příloha č. 8 pro ostatní stacionární zdroje.

Emisní limity – Stacionární spalovací zdroje

Vyhláška č. 415/2012 Sb. § 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o

první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. **Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.**

Odst. 3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v **části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.**

Odst. 4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavování z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

Odst. 2) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 3) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 4) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Odst. 6) **Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovena v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.**

VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB.,

ČÁST TŘETÍ SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13 Obecná ustanovení ke spalování paliv

Tato část vyhlášky se vztahuje na spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou spalována paliva, s výjimkou

- a) stacionárních zdrojů, v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, pro sušení, pro vypalování nebo pro jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů,
- b) stacionárních zdrojů pro dodatečné spalování, určené k čištění odpadních plynů spalováním, nejsou-li provozovány jako nezávislé spalovací stacionární zdroje,
- c) stacionárních zdrojů pro regeneraci katalyzátorů katalytického štěpení,
- d) stacionárních zdrojů pro zpracování sulfanu na síru,
- e) reaktorů užívaných v chemickém průmyslu,
- f) koksárenských baterií,
- g) stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, který není biomasou podle § 2 písm. a),
- h) ohřívačů větru vysokých pecí,
- i) plynových turbín a plynových motorů umístěných na těžebních plošinách,
- j) krematorií a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat,
- k) stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně.

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

(1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.

(3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

(1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavování z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

(2) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(3) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(5) **Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze v případě, že neobsahuje halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo v důsledku povrchových úprav, a pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším.** V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

(6) **Biomasu, která může obsahovat polycyklické aromatické uhlovodíky v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a vyšším a pouze, pokud jsou dodrženy minimální podmínky spalování, kterými jsou**

a) v případě fluidních topenišť teplota spalování nejméně 600 °C a

b) v případě ostatních topenišť teplota spalin nejméně 850 °C s dobou setrvání spalin nejméně 2 sekundy.

(7) Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je dodržena doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovená podle rozhodnutí Evropské komise vydaného podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

§ 16 vyhlášky Způsob stanovení počtu provozních hodin (K § 6 odst. 9 zákona)

Odst. (1) U spalovacího stacionárního zdroje se provozní hodiny stanoví jako doba vyjádřená v hodinách, během níž je stacionární zdroj ve stabilizovaném provozu. Do této doby se nezapočítává doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu a doba jeho odstavování z provozu, které se stanoví v provozním řádu.

Odst. 2) U spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším se doba jejich uvádění do provozu a doba jejich odstavování z provozu stanovují postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

K těmto zásadám je vydáno Stanovisko MŽP (www.mzp.cz)

Článek 41 Prováděcí pravidla

Stanoví se prováděcí pravidla

a) pro stanovení období zahajování a ukončování provozu uvedených v čl. 3 bodě 27 a v části 4 bodě 1 přílohy V a

Článek 3: 27) „provozními hodinami“ doba vyjádřená v hodinách, během níž je celé spalovací zařízení nebo jeho část v provozu a vypouští emise do ovzduší, s výjimkou doby uvádění zařízení do provozu a ukončování jeho provozu;

1. V případě kontinuálního měření se mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2 považují za splněné, pokud vyhodnocení výsledků měření z hodin provozu v příslušném kalendářním roce ukáže, že byly dodrženy všechny tyto podmínky:
 - a) žádná platná měsíční průměrná hodnota nepřekračuje odpovídající mezní hodnoty emisí stanovené v částech 1 a 2;
 - b) žádná platná denní průměrná hodnota nepřekračuje 110 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2;
 - c) v případě spalovacích zařízení složených pouze z kotlů na černé uhlí o celkovém jmenovitém tepelném příkonu menším než 50 MW žádná platná denní průměrná hodnota nepřekračuje 150 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2;
 - d) 95 % všech platných hodinových průměrných hodnot za rok nepřekračuje 200 % odpovídajících mezních hodnot emisí stanovených v částech 1 a 2.

Platné průměrné hodnoty se stanoví podle části 3 bodu 10.

Pro účely výpočtu průměrných hodnot emisí se nepřihlíží k hodnotám naměřeným během období uvedených v čl. 30 odst. 5 a 6 a v článku 37 ani během období uvádění zařízení do provozu a odstavování z provozu.

PŘÍLOHA Č. 2 K VYHLÁŠCE Č. 415/2012 SB. – EMISNÍ LIMITY A PODMÍNKY PROVOZU PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Přechodná ustanovení § 29

(1) Specifické emisní limity stanovené v § 14 odst. 1 se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifické emisní limity stanovené v tabulce 3 části I přílohy č. 2 a pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, specifické emisní limity stanovené v tabulce 4 části I přílohy č. 2.

(2) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 4 části IV přílohy č. 2.

(3) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 5 části IV přílohy č. 2.

(4) Specifické emisní limity uvedené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.3.2 části II přílohy č. 2 se u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva uplatní od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.2, 1.2.2 a 1.3.2 části II přílohy č. 2.

Čl. II Přechodná ustanovení

(1) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 3.1.2, 3.2.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, které dodávají alespoň 50 % užitého tepla, stanoveno jako klouzavý průměr za období 5 let, v podobě páry či teplé nebo horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění, uplatní od 1. ledna 2030. **Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.2.3 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou emisního limitu pro SO₂, který nesmí být vyšší než 1100 mg·m⁻³.**

(2) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.3.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u plynových turbín o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018 a u plynových turbín, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používaných k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(3) Specifické emisní limity VOC_E pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodech 1.1., 1.2., 4.7. a 7., dále specifické emisní limity VOC_F pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodě 4.2., 6. a 7. a specifický emisní limit TOC pro činnost s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedený v bodě 6. přílohy č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se uplatní od 1. ledna 2019. Do té doby se pro tyto činnosti použijí emisní limity podle dosavadní právní úpravy.

(4) Zjišťování úrovně znečišťování výpočtem stanovené v bodu 4.5. části II přílohy č. 8 k vyhlášce 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, provádí provozovatel poprvé za rok 2019. Toto přechodné ustanovení se nevztahuje na provozovatele kamenolomu.

5) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.2.2 a 3.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, pro pístové spalovací motory o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším spalující skládkový plyn se uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity stanovené v tabulce 1.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

Příloha č. 2 vyhlášky 415/2012 Sb. – text s emisními limity a podmínkami provozu je v textu vyhlášky a není zde zcela uveden.

3. Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2025

Specifické emisní limity jsou vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plynných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn (pokud není stanoveno jinak), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž provozní hodiny nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v tabulkách

1.1.1, 1.2.1 a 1.3.1.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně a v případě oxidů dusíku při nižším zatížení než 70 %.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším jsou do 31. 12. 2029 specifické emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %. V případě tabulek 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1 a 3.3.2 jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému příkonu a v případě tabulek 3.1.2 a 3.2.2 jsou vztaženy k jmenovitému tepelnému příkonu jednotlivých spalovacích stacionárních zdrojů; to neplatí v případě, že by emisní limit stanovený s ohledem na celkový jmenovitý tepelný příkon z části 1.1.1, 1.2.1 nebo 1.3.1 byl přísnější, v tom případě se uplatní limit uvedený tam.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.2.1. a 3.2.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.2.2.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.3.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.3.2.

Emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 se pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 5 MW zařazené do kódu 1.4 [přílohy č. 2 zákona](#) jiné než teplovzdušné spalovací zdroje uplatní až od 1. 1.2030.

3.1. Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín

Tabulka 3.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	400	500	50	500	400	300	20 ⁵⁾	300
Pevné palivo - biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	333	33	500	133 ²⁾	200	13 ⁶⁾	300 ¹⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200	50	80	350	200	20	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50	35 ⁴⁾	100 ³⁾	-	50
Zemní plyn	-	100 ³⁾	-	50	-	100	-	50	-	100	-	50

Vysvětlivky:

1) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.

2) Emisní limit neplatí pro spalování výlučně dřevní biomasy

3) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.

4) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 100 mg.m⁻³.

5) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 30 mg.m⁻³.

6) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³.

Tabulka 3.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW				> 5-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂ ⁹⁾	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo s výjimkou biomasy	-	600	100	400	1100	500	50	500	400 ¹⁾	500	30	300
Biomasa	-	600	100	400	133 ²⁾	433	33	500	133 ²⁾	433	20 ⁸⁾	300 ³⁾
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	200	-	80	350	200 450 ⁴⁾	50	80	350 ⁶⁾	200 450 ⁴⁾	30	80
Plynový olej	-	200	-	80	-	200	-	80	-	200	-	80
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	100 ⁵⁾	-	50	200	100 ⁵⁾	-	50	35 ⁷⁾	100 ⁵⁾	-	50
Zemní plyn	-	100 ⁵⁾	-	50	-	100 ⁵⁾	-	50	-	100 ⁵⁾	-	50

Vysvětlivky:

1) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 1100 mg.m⁻³.

2) Neplatí pro výlučné spalování dřevní biomasy. Pro spalování slámy platí emisní limit 200 mg.m⁻³.

3) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.

4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

5) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.

6) Do 1. ledna 2030 pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 850 mg.m⁻³ při spalování těžkého topného oleje.

7) Pro spalování bioplynu platí emisní limit 170 mg.m⁻³.

8) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 33 mg.m⁻³.

9) Emisní limity pro SO₂ se u zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším uplatní od

1. ledna 2030.

Emisní limity – Zdroje tepelně zpracovávající odpad (Spalovny odpadu)

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., ČÁST PÁTÁ TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19 Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

Tato část vyhlášky se vztahuje na stacionární zdroje, v nichž je tepelně zpracováván odpad, s výjimkou stacionárních zdrojů, v nichž je tepelně zpracováván pouze odpad spadající pod definici biomasy podle § 2 písm. a), radioaktivní odpad, těla uhynulých zvířat nebo odpad vznikající při průzkumu a těžbě ložisek ropy a zemního plynu z námořních zařízení a spalovaný na palubě těchto zařízení.

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. ~~části II~~ **části I** přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Příloha č. 4 vyhlášky 415/2012 Sb. – text s emisními limity a podmínkami provozu je v textu vyhlášky a není zde opakován.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k používání organických rozpouštědel (kódy 9.1. až 9.24. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

ČÁST ŠESTÁ NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

Pro účely této vyhlášky se těkavé organické látky dělí na

- a) těkavé organické látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, nebo které musí být těmito větami označovány,
- b) halogenované těkavé organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, nebo které musí být těmito větami označovány,
- c) těkavé organické látky, které nespádají pod písmeno a) nebo b).

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

- (1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.
- (2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 23 Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (K § 18 odst. 4 zákona)

- (1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen "vybrané výrobky") je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.
- (2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.
- (3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.
- (4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením
 - a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,
 - b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a
 - c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.
- (5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.
- (6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny
 - a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a
 - b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen "netěkavé látky") v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., ČÁST ŠESTÁ – NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

Pro účely této vyhlášky se těkavé organické látky dělí na

- a) těkavé organické látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, nebo které musí být těmito větami označovány,
- b) halogenované těkavé organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, nebo které musí být těmito větami označovány,
- c) těkavé organické látky, které nespádají pod písmeno a) nebo b).

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

- (1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.
- (2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 23 Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (K § 18 odst. 4 **5** zákona)

- (1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen „vybrané výrobky“) je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.
- (2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen „těkavá organická látka ve vybraném výrobku“), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.
- (3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.
- (4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením
 - a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,
 - b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a
 - c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.
- (5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.
- (6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny
 - a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a
 - b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen „netěkavé látky“) v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

Příloha č. 5 vyhlášky 415/2012 Sb. – text s emisními limity a podmínkami provozu je v textu vyhlášky a není zde opakován.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k nakládání s benzinem (kódy 10.1. a 10.2. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

Vyhláška č. 415/2012 Sb.,

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

Příloha č. 6 vyhlášky 415/2012 Sb. – text s emisními limity a podmínkami provozu je v textu vyhlášky a není zde opakován.

Emisní limity – Ostatní zdroje

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen "ostatní stacionární zdroje") jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., ČÁST SEDMÁ OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

(1) Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen „ostatní stacionární zdroje“) jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů ~~pro látky obtěžující zápachem~~ v povolení provozu podle § 4 odst. 2 písm. b) zákona je uveden v příloze č. 17 k této vyhlášce.

PŘÍLOHA Č. 8 VYHLÁŠKY 415/2012 SB. – TEXT S EMISNÍMI LIMITY A PODMÍNKAMI PROVOZU JE V TEXTU VYHLÁŠKY A NENÍ ZDE OPAKOVÁN.

Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW příkonu

Nově jsou v zákoně o ovzduší stanoveny Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW:

- Povinnosti osob uvádějících spalovací stacionární zdroj 300 kW a nižší (§16, odst. 2 a příloha č. 10 zákona),

- Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje (§ 17, odst. 1, písmeno g) - zdroj na pevná paliva, jmenovitý tepelný příkon od 10 do 300 kW včetně, zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,

- Provoz v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 zákona do 10 let (§ 41, odst. 16)

- Provozovatel takového zdroje musí provádět jednou za tři roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci,

provozu a údržbě ("odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu, poprvé do nejpozději do 31. prosince 2016.

- Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

Zákon č. 201/2012 Sb., § 16 Povinnosti osob,

Odst. 1) Osoba uvádějící na trh v České republice paliva smí na trh uvést pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem. Doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, je povinna předat odběrateli vždy při první dodávce paliva a následně při změně kvality paliva. Osoba uvádějící v České republice paliva na trh, odběratel a každý, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení paliva na trh, je povinen na vyžádání kontrolního orgánu předložit doklad, který prokazuje splnění požadavků na kvalitu paliv způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Osoby uvádějící na trh paliva stanovená prováděcím právním předpisem mají povinnost ohlásit údaje stanovené prováděcím právním předpisem ministerstvu do 31. března následujícího roku.

Odst. 2) Na trh v České republice lze uvést pouze spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁵²⁾, pokud jsou stanoveny. Splnění této povinnosti je osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾.

Zákon č. 201/2012 Sb., § 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

h) provést pravidelně nejméně jednou za tři roky prostřednictvím fyzické osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě a je uvedena v databázi odborně způsobilých osob podle § 17a (dále jen „odborně způsobilá osoba“), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií³³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností prokázat, že výrobce o vyjádření požádal prostřednictvím databáze odborně způsobilých osob,

i) dodržovat zákaz spalování vybraných druhů pevných paliv stanovený obecně závaznou vyhláškou obce podle odstavce 5 a poskytnout obecnímu úřadu obce, která obecně závaznou vyhlášku podle odstavce 5 vydala, na vyžádání informace o spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně provozovaném na území této obce, o jeho provozu, příslušenství, používaných palivech a jeho emisích.

Odst. 2) Vznikne-li důvodné podezření, že provozovatel spalovacího stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost, porušil některou z povinností podle odstavce 1, avšak toto porušení nelze prokázat bez provedení kontroly spalovacího stacionárního zdroje, jeho příslušenství nebo používaných paliv, obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele na tuto skutečnost písemně upozorní a poučí jej o povinnostech provozovatele spalovacího stacionárního zdroje stanovených v odstavci 1 a o následcích opakovaného důvodného podezření na jejich porušení v podobě provedení kontroly. Pokud opakovaně vznikne důvodné podezření, že tento provozovatel nadále nebo opětovně porušuje některou z povinností podle odstavce 1, je kontrolující oprávněn vstoupit do jeho obydlí za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona. Vlastník nebo uživatel těchto prostor je povinen umožnit kontrolujícímu přístup ke spalovacímu stacionárnímu zdroji, jeho příslušenství a používaným palivům.

Odst. 5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky. Obec může obecně závaznou vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

Přechodná ustanovení § 41

Odst. 15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.

Odst. 16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud je spalovací stacionární zdroj podle věty první provozován v rodinném domě, bytovém domě nebo stavbě pro rodinnou rekreaci, je provozovatel povinen jej provozovat v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 31. srpna 2024.

EMISNÍ STROPY.

Zákon. č. 201/2012 Sb.,

§ 2 Pro účely tohoto zákona se rozumí

j) emisním stropem nejvýše přípustné množství znečišťující látky vnesené do ovzduší za kalendářní rok,

§ 4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj. Specifický emisní limit stanovený podle

věty druhé v povolení provozu nebo pro znečišťující látku, pro kterou není stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu, musí být stanoven zejména s ohledem na nejlepší dostupné techniky⁴⁴⁾ a úroveň znečištění v místě provozu zdroje.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

Příloha č. 5 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Část III Emisní strop a způsob jeho výpočtu

1) Emisní strop nepřesáhne maximální množství emisí těkavých organických látek za období jednoho roku, jaké by byly zdrojem vyprodukovány v případě uplatnění emisních limitů uvedených v části II této přílohy.

2) Odchylně od odstavce 1 se postupuje v případě stacionárního zdroje uvedeného v části II této přílohy bodu 4.1. jehož emise těkavých organických látek nelze shromažďovat a kontrolovaným způsobem odvádět prostřednictvím výduchu, komínu nebo výpusti ze zařízení pro snižování emisí těkavých organických látek, a jehož emise jsou tudíž zcela fugitivní (např. nátěry lodí nebo letadel), a u kterého splnění požadavku na plnění emisního stropu dle odst. 1 není technicky a ekonomicky dosažitelné. V takovém případě se považuje emisní strop za plněný, jestliže je vzhledem k emisím těkavých organických látek používána nejlepší dostupná technika.

3) Emisní strop nemůže nahrazovat emisní limit stanovený v části I bodu 2 písm. a) a b).

4) V případě aplikace nátěrových hmot, adhezivních materiálů nebo tiskařských barev lze využít následujícího způsobu stanovení emisního stropu.

Emisní strop = celková hmotnost netěkavých látek ve spotřebovaných materiálech x K_1 x K_2

Činnost	faktor K_1
publikační hlubotisk	4
rotační válcový sítotisk	1,5
ostatní polygrafické činnosti (s výjimkou publikačního hlubotisku a rotačního válcového sítotisku)	2,5
aplikace nátěrových hmot na dřevo, textil, tkaniny, filmy, fólie a papír	4
nanášení adhezivních materiálů	3
nátěry a lakování pásových a svitkových materiálů	2,5
přestříkávání vozidel - opravárenství	2,5
nátěry pro styk s potravinami; nátěry v leteckém průmyslu	2,33
aplikace nátěrových hmot na ostatní materiály	1,5

V případě, že je při provozu zdroje dosahováno vyšší účinnosti využití netěkavých látek obsažených v nátěrových hmotách, adhezivních materiálech a tiskařských barvách, může být velikost faktoru K_1 pro jednotlivé zdroje upravena.

Hodnota faktoru K_2 se určuje z hodnoty emisního limitu pro fugitivní emise uvedeného pro jednotlivé činnosti v části II této přílohy takto:

$$K_2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 15] / 100$$

pro činnosti uvedené v bodu 4.3. části II této přílohy, dále pro činnosti uvedené v bodu 4.1. části II této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 15 t/rok a pro činnosti uvedené v bodu 4.2. části II této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 25 t/rok

nebo

$$K_2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 5] / 100 \text{ pro všechny ostatní činnosti.}$$

EMISNÍ LIMITY TMAVOSTI KOUŘE

Zákon. č. 201/2012 Sb., § 4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., § 10 Způsob zjišťování tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze 6 čtvercových polí tvořených pravoúhlou sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

- a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře z 30 odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

§ 11 Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženou, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice nebo jiné barvy.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., § 10 Způsob zjišťování tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 7 zákona)

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze 6 čtvercových polí tvořených pravoúhlou sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

- a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejich optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře z 30 odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

§ 11 Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

Přípustná tmavost kouře je považována za dodržanou, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice nebo jiné barvy.

POSTUPY A PŘÍSTUPY KE STANOVOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ, TERMÍNY JEJICH DOSAŽENÍ.

Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny. Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu).

§ 4, odst. (7) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení provozu, technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností nebo technologií souvisejících s provozem stacionárního zdroje, způsob stanovení emisních stropů a emisních limitů, podmínky, za kterých jsou považovány za plněné, a přípustnou tmavost kouře, způsob jejího zjišťování a podmínky, za kterých je považována za plněnou.

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ ZÁPACHEM

Specifický emisní limit pro znečišťující látku nebo skupinu látek obtěžující zápachem se stanoví následujícím postupem:

- a) zjistí se množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem,
- b) identifikují se vhodná primární i sekundární opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a jejich účinnost,
- c) v návaznosti na stanovené výchozí množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, vybraná opatření a jejich účinnost se stanoví výstupní množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu,
- d) specifický emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem se stanoví tak, aby s ohledem na způsob vyhodnocování plnění specifického emisního limitu a proměnlivost provozních podmínek zajišťoval provoz stacionárního zdroje na úrovni odpovídající stanovenému výstupnímu množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, a aby současně zajišťoval správnou funkci nebo provádění opatření ke snižování emisí.

Výše uvedený postup je možné využít, pouze pokud lze znečišťující látky obtěžující zápachem u stacionárního zdroje odvádět definovaným výduchem.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., ČÁST SEDMÁ OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 **7** zákona)

- (2) Způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení provozu podle § 4 odst. 2 písm. b) **zákona** je uveden v příloze č. 17 k této vyhlášce.

Příloha č. 17 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Způsob stanovení specifického emisního limitu

1. Specifický emisní limit se stanovuje tak, aby zajišťoval řádnou funkci zařízení ke snižování emisí nebo řádné plnění jiného opatření ke snížení emisí znečišťujících látek, které jsou ze stacionárního zdroje emitovány definovaným komínem, průduchem nebo jiným obdobným místem, kde lze provést reprodukovatelné a opakovatelné měření emisí.
2. Specifický emisní limit se stanovuje jako koncentrační specifický emisní limit znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek jako jsou VOC, TOC nebo PAH.
3. V případech, kdy nelze zajistit, aby specifický emisní limit stanovený jako koncentrace plnil regulační funkci, lze jej odchýlně od bodu 2 stanovit jako měrnou výrobní emisi, tedy jako hmotnost znečišťující látky vztaženou na jednotku produkce, případně jej nahradit emisním stropem.
4. Znečišťující látka nebo skupina znečišťujících látek, pro kterou je specifický emisní limit stanovován, musí být ze stacionárního zdroje skutečně emitována nebo musí existovat předpoklad, že z něho bude emitována. Množství znečišťující látky (nebo skupiny znečišťujících látek), pro kterou je specifický emisní limit stanovován, musí mít souvislost s řádným provozem zařízení ke snižování emisí nebo s prováděním opatření, resp. se stanovenými podmínkami provozu.
5. V případě, že je pro danou znečišťující látku stanoven příspěvek k imisní koncentraci pomocí rozptylové studie, je zvolena taková hodnota specifického emisního limitu, která zajistí, že hodnoty emisního toku použitého jako emisní vstup do rozptylové studie, nebudou nikdy překročeny.
6. V případě, že je v rozptylové studii nebo v odborném posudku vysloven předpoklad, že stacionární zdroj nebude mít významný příspěvek k imisní koncentraci nebo nebude obtěžovat prachem či zápachem, musí být specifický emisní limit stanoven v takové výši, která zajistí, že předpoklady, na nichž jsou založena tato tvrzení, budou splněny, tedy budou prováděna opatření, o něž se tato tvrzení opírají.
7. Specifický emisní limit musí být stanoven tak, aby byl splnitelný při řádném provozu zařízení k omezování emisí, při jeho řádné a pravidelné údržbě, případně při provádění jiných opatření ke snižování emisí.

8. Specifický emisní limit nesmí být stanoven v takové výši, aby byl splnitelný bez jakýchkoliv opatření nebo bez provozu zařízení ke snižování emisí.

9. V případě, kdy je snižován specifický emisní limit z důvodu obtěžování zápachem, zohledňuje se také, zda byl v území dříve stacionární zdroj daného kódu, případně stejný druh výroby nebo územním plánem bylo území vymezeno pro stejný druh výroby nebo zda byla v území dříve obytná zástavba. Dodatečný vznik obytné zástavby není důvodem pro snížení specifického emisního limitu.

10. Pro stanovení specifického emisního limitu není určující absence pachového vjemu v obytné zástavbě.

11. Specifický emisní limit musí být stanoven včetně nezbytných stavových a vztažných veličin.

12. Je-li specifický emisní limit pouze zpřísnován oproti této vyhlášce, jsou uloženy vztažné podmínky stejné jako v této vyhlášce.

13. V případě stanovení specifického emisního limitu nad rámec této vyhlášky jsou přednostně aplikovány vztažné podmínky, které pro daný emisní limit stanovují Závěry o BAT, pakliže jsou pro daný typ stacionárního zdroje aplikovatelné.

14. V ostatních případech se vztažné podmínky stanovují podle charakteru procesu. Probíhá-li proces za vyšší než běžné teploty (40 stupňů Celsia a výše), aplikují se vztažné podmínky B. Je-li součástí procesu spalování paliv, aplikují se vztažné podmínky A. Probíhá-li proces za běžné teploty, aplikují se vztažné podmínky C.

OBECNÉ EMISNÍ LIMITY

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. OBECNÉ EMISNÍ LIMITY

Název znečišťující látky	Hmotnostní tok [g/h]	Hmotnostní koncentrace [mg/m ³]
tuhé znečišťující látky	≤2500	200
	>2500	150
oxidy síry vyjádřené jako oxid siřičitý	>20000	2500
oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý	>10000	500
oxid uhelnatý	>5000	500
organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	>3000	150
amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak	>500	50
Sulfan	>100	10
Sirouhlík	>100	20
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	>500	50

fluor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HF	>100	10
---	------	----

Vyhláška č. 415/2012 Sb., § 25 Obecné emisní limity (K § 4 odst. 7 zákona)

Obecné emisní limity pro koncentrace znečišťujících látek při tlaku 101,325 kPa a teplotě 273,15 K ve vlhkém plynu jsou stanoveny v příloze č. 9 k této vyhlášce.

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Obecné emisní limity

Název znečišťující látky	Hmotnostní tok [g/h]	Hmotnostní koncentrace [mg/m ³]
tuhé znečišťující látky	>1250	100
oxidy síry vyjádřené jako oxid siřičitý	>2750	1700
oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý	>2500	500
oxid uhelnatý	>5000	500
organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	>500	150
amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak	>500	50
sulfan	>50	10
sirouhlík	>100	20
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	>200	50
fluor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HF	>50	10

ZPŘÍŠŇOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ A PODMÍNEK PROVOZU. BAT, BREF, PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ, NONBREFY.

Zákon č. 201/2012 Sb., § 4 Přípustná úroveň znečišťování

Odst. 3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj. **Specifický emisní limit stanovený podle věty druhé v povolení provozu nebo pro znečišťující látku, pro kterou není stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu, musí být stanoven zejména s ohledem na nejlepší dostupné techniky⁴⁴⁾ a úroveň znečištění v místě provozu zdroje.**

Krajský úřad může tedy při stanovování emisních limitů vycházet nejen z vyhlášky č. 415/2012 Sb., ale i z dalších materiálů:

- Z garancí emisní koncentrace od výrobce technologie či odlučovače.
- Z BAT, uvedených v příslušném BREF.
- Z BAT, uvedených v příslušném Prováděcím rozhodnutí.
- Z BAT, uvedených v tzv. NON BREF (BAT pro zdroje nespádající pod IPPC).
- Může vycházet z obdobných technologií, provozovaných na území ČR a EU.

Dotaz k § 11 odst. 2 písm. d) - zpřísňování specifických emisních limitů – lze v rámci povolení provozu zdroje dle § 11 odst. 2 písm. c) zpřísnit specifické emisní limity stanovené v prováděcím právním předpisu? V ustanovení § 4 odst. 3 je uvedeno, že specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem, domníváme se tedy, že by to mělo být možné.

Odpověď MŽP:

Ano, zpřísňování emisních limitů v rámci individuálních povolení provozu zákon předpokládá a umožňuje.

KAPITOLA XI. ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BALANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BALANCE, EMISNÍ FAKTORY).

Zákon 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a jeho prováděcí předpisy změny praxi v ochraně ovzduší.

Zákon č. 201/2012 Sb., § 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

(1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel u

- a) znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop,
- b) znečišťující látky, pro niž má stanovenou technickou podmínku provozu, pokud je tak stanoveno v prováděcím právním předpise nebo v povolení provozu, a
- c) stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování měřením nebo výpočtem. Výpočet se použije, pokud tak stanoví krajský úřad na základě žádosti provozovatele v povolení provozu, pokud nelze s ohledem na dostupné technické prostředky měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování nebo jde-li o stacionární zdroje, ze kterých jsou vnášeny do ovzduší těkavé organické látky, stanovené v prováděcím právním předpisu. V případě stacionárního zdroje, u kterého nelze s ohledem na dostupné technické prostředky odvádět znečišťující látky komínem nebo výduchem, může krajský úřad rozhodnout podle věty druhé, pouze pokud je současně v povolení provozu povolena výjimka z povinnosti uvedené v § 17 odst. 3 písm. d). Výpočet se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výduchů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. c) stanoveno jinak.

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. V případech, kdy provozovatel zjišťuje úroveň znečišťování pravidelným jednorázovým měřením emisí, provádí rovněž nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru pro kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí stanoveného v povolení provozu, a to v případě stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých tak stanoví prováděcí právní předpis. Pokud není možné takový provozní parametr stanovit, krajský úřad namísto toho stanoví technickou podmínku provozu podle § 12 odst. 4 písm. e), která zajistí obdobnou kontrolu správné funkce technologie ke snižování emisí nebo opatření ke snížení emisí jako provozní parametr. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu nebo stacionárního zdroje, u kterého tak stanoví krajský úřad v povolení provozu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. **Provozovatel ohlašuje výsledky kontinuálního měření emisí prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem, s výjimkou výsledků kontinuálního měření emisí prováděného na spalovacím stacionárním zdroji spalujícím výhradně zemní plyn uvedeném pod kódem 1.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Provozovatel je oprávněn nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne ohlášení výsledků ohlásit prostřednictvím informačního systému kvality ovzduší opravené výsledky kontinuálního měření emisí, pokud vznikl rozpor mezi skutečnými a ohlášenými údaji způsobený zejména poruchou nebo technickou chybou. Po dobu podle věty třetí se ohlášené výsledky považují za nevyhodnocené údaje podle zákona o právu na informace o životním prostředí⁴⁵⁾.** Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí. Povinnost provést ověření správnosti výsledků kontinuálního měření je považována za splněnou provedením kalibrace kontinuálního měření emisí v souladu s určenými technickými normami.

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“) při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. **Údaje z měření podle věty první, obsažené v protokolu o měření, ohlásí inspekce bez zbytečného odkladu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí¹¹⁾**

Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu.

Tímto měřením emisí prováděným inspekci není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází ohlášení termínu měření prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel „inspekci oznámit“ **ohlásit stejným způsobem** nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, nejde-li o stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, zjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje výpočtem, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, nepřekročí 500

hodin ročně vyjádřeno jako klouzavý průměr za období 3 kalendářních let. Skutečnost, že zdroj slouží jako záložní zdroj energie, musí být uvedena v povolení provozu.

(9) Nelze-li úroveň znečišťování zjišťovat měřením a zároveň pro danou znečišťující látku nejsou k dispozici údaje pro stanovení způsobu zjišťování úrovně znečišťování výpočtem, krajský úřad na základě žádosti provozovatele stanoví v povolení provozu, že provozovatel není povinen pro danou znečišťující látku zjišťovat úroveň znečišťování.

(10) Ministerstvo vyhláškou stanoví

a) stacionární zdroje, u kterých lze s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použít výpočet namísto měření,

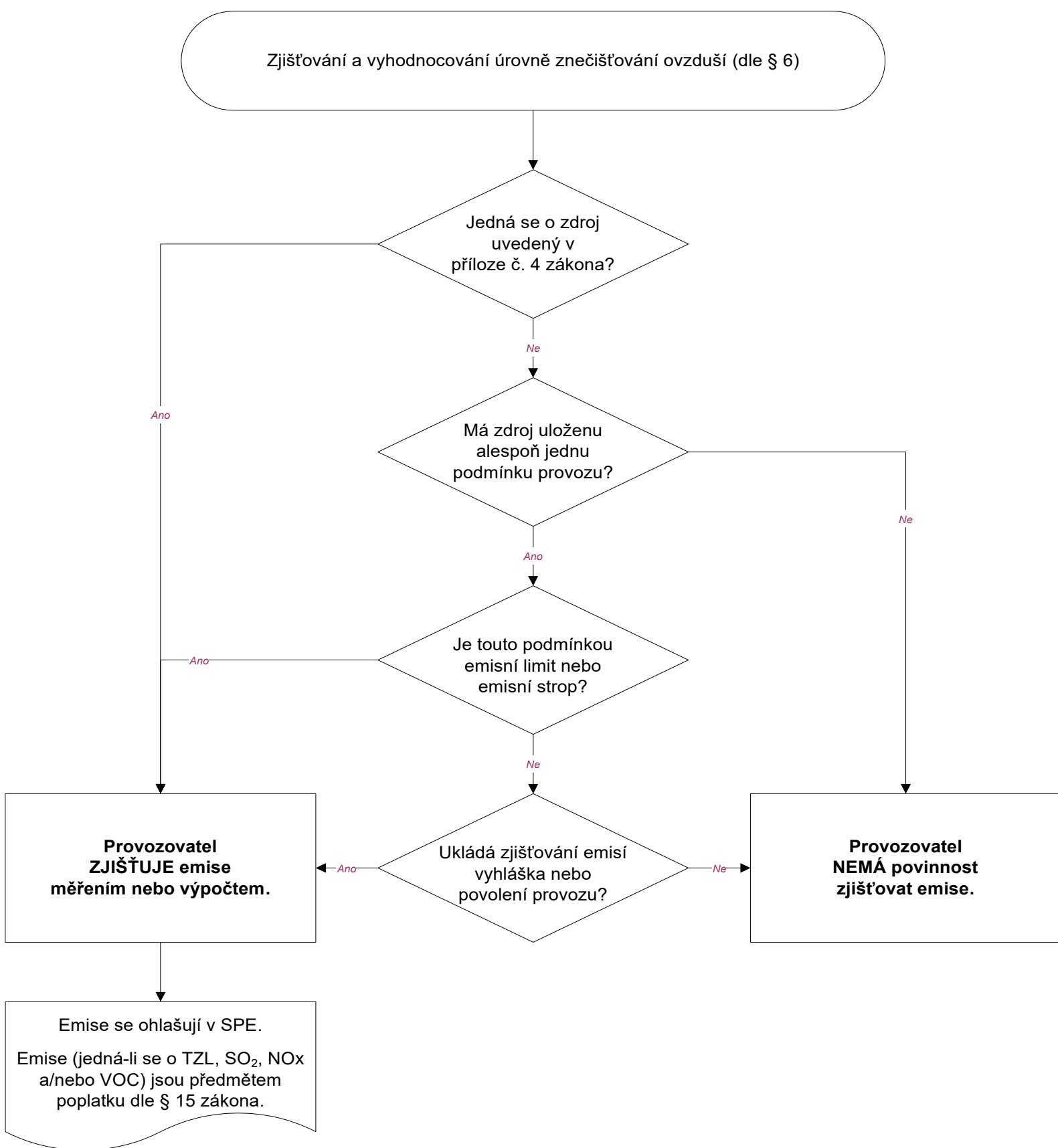
b) stacionární zdroje, ze kterých jsou vnášeny do ovzduší těkavé organické látky, a u kterých se zjišťování úrovně znečišťování provádí namísto měřením výpočtem,

c) stacionární zdroje, pro které se vyžaduje stanovení nepřetržitého sledování a zaznamenávání provozního parametru v povolení provozu, a rozsah, způsob a podmínky stanovení provozního parametru,

d) rozsah, způsob, podmínky, intervaly a vyhodnocení zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením emisí a výpočtem a náležitosti ohlášení termínu provedení jednorázového měření emisí,

e) rozsah, způsob a podmínky provádění, zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení, ohlašování a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením emisí a

f) způsob stanovení počtu provozních hodin.

Zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování ovzduší (podle § 6)

vyhláška č. 415/2012 Sb., ze dne 21. listopadu 2012, o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

§ 1 Předmět úpravy

Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí se provádí **nejpozději do 4 měsíců** po

- a) prvním uvedením stacionárního zdroje do provozu,
- b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo
- c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

(2) V případě tepelného zpracování odpadu činí lhůta podle odstavce 1 pouze 3 měsíce.

Odst. 3) Kromě měření **podle odstavců 1 a 2** se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních **zdrojů podle § 13** o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–15 t/rok,

(POZN. KZ – polygrafické zdroje uvedeného rozmezí)

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–5 t/rok,

(POZN. KZ – aplikace nátěrových hmot, nátěry dřevěných povrchů a impregnace dřeva - uvedeného rozmezí)

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5–2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–20 t/rok a bodu 4.4.,

(POZN. KZ – 4.3. přestříkávání vozidel v rozmezí 0,5–2 t/rok, 4.4. nanášení práškových NH a 9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic 0,6-20 t)

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,

POZN. KZ:

- 2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí,
- 3.8.1. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), **procesy bez použití lázní**,
- kapitola 4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (z části Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření),
- 6.6. Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně
- 6.13. Krematoria

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3. a 5.2.1., pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravářská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravářských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,

POZN. KZ:

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

3.5.2. Žihací a sušicí pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,

POZN. KZ:

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,

POZN. KZ:

4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie, aj.) (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)

10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků,

POZN. KZ:

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Nebo

11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad pokud jde o měření těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“), polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“) a dále o měření plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,

Odst. 4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených

a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce.

Odst. 5) Jednorázové měření podle odstavce 3 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

Odst. 6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 3 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

a) u spalovacích stacionárních zdrojů **podle § 13** spalujících plyná a/nebo kapalná paliva do **celkového** jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,

b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,

POZN. KZ: 3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,

POZN. KZ:

1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně(kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)

2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

3.8.3. Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je vyšší než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

3.8.4. Svařování kovových materiálů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je roven nebo vyšší 1000 kVA (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)

6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

5.2.1. Výroba chloru

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

(7) Pokud nemá stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 2, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(9) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 2 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),

b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku

Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo

c) jako součin měrné výrobní emise **stanovené jednorázovým autorizovaným měřením** a příslušné vztažné veličiny, pokud ~~a~~ je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

Vyhláška č. 415/2012 Sb., § 1 Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

ČÁST DRUHÁ ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3

Intervaly jednorázového měření

(K § 6 odst. 9 10 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí se provádí nejpozději do 4 měsíců po

- a) prvním uvedením stacionárního zdroje do provozu,
- b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo
- c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

(2) V případě tepelného zpracování odpadu činí lhůta podle odstavce 1 pouze 3 měsíce.

(3) Kromě měření podle odstavců 1 a 2 se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

- a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),
- b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW včetně spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t/rok a více a současně do 15 t/rok včetně,

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t/rok a více a současně do 5 t/rok včetně,

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,5 t/rok a více a současně do 2 t/rok včetně, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t/rok a více a současně do 20 t/rok včetně a bodu 4.4.,

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1. ~~5.6. a 6.13.~~ a 6.6.,

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech ~~3.5.1.,~~ 3.7.1., 3.8.3. a 5.2.1., ~~pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,~~
7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,
8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,
9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,
10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků, ~~nebo~~
11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovena úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad, **nebo**
- 12. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad při plánovaném uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho plánovaném odstavení, při kterých nedochází ke spalování žádného odpadu, pokud jde o měření těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD), polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF) a dále o měření plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona,**

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, pokud jde o měření těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD), polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF) a dále o měření plyných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plyných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,
 2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším.
- (4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených
- a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
 - b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
 - c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců **a současně nejdříve po uplynutí 3 měsíců od data předchozího provedení jednorázového měření,** s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce.
- (5) Jednorázové měření podle odstavce 3 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.
- (6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 3 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet
- a) u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 spalujících plyná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,
 - b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,
 - c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.4. a 6.15.,

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3., 5.2.1., ~~pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí~~, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

(7) Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlídně k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 3, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(9) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 3 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 4 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením (K § 6 odst. 9 **10** zákona)

(1) Jednorázové měření emisí musí být reprezentativní a průkazné a použitá metoda měření a odběru vzorků musí co nejpřesněji odrážet skutečnost o úrovni znečišťování. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾. Metody a postupy odběrů a stanovení znečišťujících látek a doplňkových veličin, pro něž je vyžadováno osvědčení o akreditaci, jsou uvedeny v části I přílohy č. 1 k této vyhlášce.

(2) Jednorázové měření emisí se provádí manuálními metodami se samostatnými odběry jednotlivých na sebe navazujících vzorků nebo přístroji pro kontinuální měření emisí. V rámci jednorázového měření emisí se za jednotlivé měření považuje odběr jednotlivého vzorku a jeho vyhodnocení. Pro jednorázové měření emisí lze použít pouze těch měřících metod, které umožní stanovit koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 200 % specifického emisního limitu.

(3) Při jednorázovém měření manuálními metodami se provádí

- a) nejméně 3 jednotlivá měření u stacionárních zdrojů s neměnnými provozními podmínkami,
- b) nejméně 6 jednotlivých měření u stacionárních zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami,
- c) technickými podmínkami provozu a emisními koncentracemi znečišťujících látek určený počet jednotlivých na sebe navazujících měření u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným, šaržovitým způsobem výroby tak, aby měření postihlo celý časový interval cyklu nebo šarže; doba odběru jednotlivých na sebe navazujících měření se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s technickými postupy pro jednorázové měření a požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu,
- d) jednotlivé měření po dobu nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin v případě těžkých kovů a nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin v případě PCDD a PCDF,
- e) odlišně od ustanovení v písmenech a) a b) pouze jedno jednotlivé měření PCDD, PCDF a těžkých kovů u

1. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 1 tuny odpadu za hodinu,
2. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad se jmenovitou kapacitou do 3 tun odpadu za hodinu,

3. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících jiný než nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 50 tun odpadu za den,

4. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, pokud nemůže při jeho tepelném zpracování docházet ke znečišťování danou znečišťující látkou,

5. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad v případě jednorázového měření emisí podle § 3 odst. 3 písm. b) bodu 12, kdy se současně v nezbytně nutné míře lze odchýlit i od doby stanovené v písmeni d).

(4) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 1, s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

a) 6 hodin u stacionárních zdrojů při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje, nebo

b) u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu nebo šarže.

Pokud nelze u stacionárního zdroje dosáhnout z technických důvodů jmenovitého výkonu, provede se jednorázové měření při maximálním dosažitelném výkonu stacionárního zdroje.

(5) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 3, s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

a) 6 hodin při obvyklém provozním výkonu stacionárního zdroje, nebo

b) u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při obvyklém provozním výkonu zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu nebo šarže.

(6) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalujících výhradně lehký topný olej, naftu, zemní plyn, degazační plyn, zkapalněný zemní plyn, vodík nebo zkapalněné ropné plyny a jejich směsi lze jednorázové měření oxidu uhelnatého a oxidů dusíku provádět potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými články nebo jinými přístroji pro kontinuální měření emisí. V takovém případě se provádí nejméně

a) 3 jednotlivá měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s neměnnými provozními podmínkami, provedená v časovém intervalu minimálně 45 minut, nebo

b) 6 jednotlivých měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s proměnnými provozními podmínkami, provedených v časovém intervalu minimálně 90 minut.

(7) U stacionárního zdroje vybaveného technologií ke snižování emisí tuhých znečišťujících látek s výstupní koncentrací nižší než 50 mg.m^{-3} za provozních stavových podmínek a s emisním limitem stanoveným pro tuhé znečišťující látky se provádí 3 jednotlivá měření koncentrace tuhých znečišťujících látek. Doba odběru dílčích na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu, minimálně však v trvání nepřetržitě 30 minut pro každé dílčí měření.

(8) Jednorázové měření emisí se u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW provádí při stabilních provozních podmínkách a při reprezentativní a rovnoměrné zátěži, přičemž do výsledků jednorázového měření emisí se nezapočítávají hodnoty získané v době uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavování z provozu. V případě, že tyto zdroje používají více druhů paliv, se měření emisí provádí při spalování paliva nebo palivové směsi s pravděpodobně nejvyšší hodnotou emisí a v době, která je s ohledem na běžné provozní podmínky reprezentativní.

(9) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad se do výsledků jednorázového měření emisí nezapočítávají hodnoty získané v době plánovaného uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho plánovaném odstavování z provozu prováděném podle § 3 odst. 3 písm. b) bodu 12.

KAPITOLA XII. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)

KAPITOLA XII.1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY OHLAŠOVÁNÍ, ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A POVINNOSTI

Existuje několik hlavních agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE) – formulář F_OVZ_SPE
- Poplatky za znečišťování ovzduší (Poplatkové přiznání) – formulář F_OVZ_POPL
- Bilance VOC
- Hlášení do IRZ (E-PRTR) – formulář F_IRZ
- Ostatní (PO, halony apod.) – formulář F_OVZ_PO a formulář F_OVZ_RL
- Hlášení o kvalitě paliv

- F_OVZ_KTSP - Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podl § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.

Zásadní změny byly provedeny zákonem č. 25/2008 Sb. V ochraně ovzduší již neplatí přechodná ustanovení a všichni, pokud jim vzniká ohlašovací povinnost, podávají hlášení prostřednictvím ISPOP.

Doporučujeme sledovat :

WWW.CHMI.CZ

WWW.MZP.CZ

WWW.IRZ.CZ

WWW.CIZP.CZ

WWW.ISPOP.CZ

WWW.CENIA.CZ

NESPOLÉHEJTE NA LOŇSKOU ZNALOST POSTUPU!!!

Termín splnění povinností v oblasti ovzduší je 31.3.každoročně.

Bilance VOC se již na úřady nezasílají, ale musí být vypracovány a musí být na zdroji k dispozici, termín nejpozději k 31.3.každoročně.

Všechny vyjmenované zdroje:

Jste povinni předat SPE a Poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) v elektronické podobě.

Materiály podáváte ČIŽP, Krajským úřadům nebo Magistrátu hl.m.Prahy, a to **povinně elektronicky prostřednictvím ISPOP.**

Doplnění a opravy zasíláte stejnou cestou do ISPOP!

- Závazné číselníky SPE jsou uvedeny ve **Věstníku MŽP č. 11/2020 (listopad) - SDĚLENÍ odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.**

- Vlastní vzory pro podání SPE listinnou formou již nikdo nevydává. Pokud Vám je někdo zašle, je třeba postupovat velmi obezřetně.

Kategorie zdroje	Orgán ochrany ovzduší	Dokument či materiál
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčené prostřednictvím ISPOP 31.3.2026	Pouze prostřednictvím ISPOP. - SPE - Souhrn provozní evidence. Formulář F_OVZ_SPE. Doporučené přílohy: - Blokové schéma zdroje - Výpočet emise a poplatku – způsob výpočtu - Protokol z autorizovaného měření (část, odkaz, výtah..., nikoliv celý protokol) - Výpis z rejstříku (nový provozovatel či změna) - Další podstatné údaje (rozhodnutí, povolení, apod.) - Další materiály rozhodné pro ochranu ovzduší např. na požádání ČIŽP (výsledky kontinuálních měření apod.)
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Na všechny dotčené prostřednictvím ISPOP 31.3.2026	Pouze prostřednictvím ISPOP. Poplatkové přiznání – jen část zdrojů. Formulář F_OVZ_POPL.
Nevyjmenované zdroje	Obec	Už za ovzduší nic nepodávají (ale pozor na IRZ).
Vyjmenované zdroje emitující VOC (kódy 9.1. až 9.24, mimo práškové lakovny)	Uložit na zdroji.	Bilance organických rozpouštědel.
Provozovatelé všech zdrojů, pokud překračují prahové hodnoty	Na všechny dotčené prostřednictvím ISPOP IRZ – Integrovaný registr znečišťování E-PRTR – evropský IRZ	Prostřednictvím formuláře - F_IRZ

	31.3.2026	
Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2026	Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, množství v nich obsažených halonů § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 2 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_PO.
Všichni relevantní	MŽP, prostřednictvím ISPOP 31.3.2026	Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění, znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 3 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_RL. Hlášení F_OVZ_RL a F_OVZ_PO
Všichni relevantní	MŽP pomocí formuláře, nikoliv prostřednictvím ISPOP 31.3.2026	Ohlašování údajů o kvalitě paliv (K § 16 odst. 8 zákona) § 18 vyhlášky č. 415/2012 Sb., Odst. 1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně. Odst. 2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.
Osoby s certifikátem výrobce kotlů	Na všechny dotčeně prostřednictvím ISPOP Do 60 dnů od provedení kontroly technického stavu.	Formulář F_OVZ_KTSP. Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.

Níže uvedené ohlašovací povinnosti lze zpracovat v interaktivních PDF formulářích – jejich použití zaručuje dodržení platného datového standardu. PDF formuláře jsou ke stažení pro registrované uživatele po přihlášení do ISPOP v sekci "MŮJ ÚČET" -> záložka "Stažení formuláře".

Název formuláře	Ohlašovací povinnost	Termín podání/Ověřovatel
OVZDUŠÍ	F_OVZ_SPE Ohlášení souhrnné provozní evidence <i>§ 17 odst. 3 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb.</i>	31. 3. 2026 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_POPL Podání poplatkového přiznání <i>podle § 15 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb.</i>	31. 3. 2026 KÚ (MHMP)
OVZDUŠÍ	F_OVZ_PO Zpráva o halonech, systémech požární ochrany a hasicích přístrojích s halony <i>§ 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / Příloha č. 2 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.</i>	31. 3. 2026 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_RL Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění) a regulovaných látek (znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) <i>§ 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / Příloha č. 3 k vyhlášce č. 257/2012 Sb.</i>	31. 3. 2026 MŽP
OVZDUŠÍ	F_OVZ_KTSP Hlášení o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle <i>§ 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb.</i>	do 60 dnů od vystavení dokladu MŽP

KAPITOLA XII.2. POSTUPY A NÁVODY K AGENDĚ OVZDUŠÍ

Před vlastním ohlašováním je dobré si přečíst návody a informační materiály:

- [Informace k formulářům F_OVZ_RL a F_OVZ_PO](#)
- [Postup při stažení formulářů F_OVZ_POPL a F_OVZ_SPE](#)
- [Postup při registraci nové provozovny](#)
- [Návod pro ohlašování SPE](#)
- [Příklady vyplněných hlášení včetně příkladu zjednodušeného ohlášení SPE](#)
- [Předpisy a datový standard pro list 5. Údaje o měření emisí](#)

Pomůcky

- [Převod GPS](#)
- [Výpočet tepla](#)
- [EF čerpací stanice](#)
- [Dieselagregáty](#)
- [Stanování účinnosti odlučovačů](#)

KAPITOLA XII.3. SPE– ZPRACOVÁNÍ A OHLÁŠENÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost vedení provozní evidence o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz, a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a povinnost každoročního ohlašování údajů SPE prostřednictvím ISPOP je stanovena § 17, odst. (3), písm. c) zákona. V souladu s § 17, odst. (7) zákona jsou prováděcím předpisem, tj. vyhláškou č. 415/2012 Sb. (dále vyhláškou), stanoveny náležitosti SPE (§ 26, odst. (2) vyhlášky a příloha č. 11 k vyhlášce). Povinnost vedení provozní evidence a ohlášení SPE se vztahuje výhradně na zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu, **vyjma chovů hospodářských zvířat (a zdroje pod MV)**. Zdroje **neuvedené** v příloze č. 2 nevedou provozní evidenci a údaje souhrnné provozní evidence **neohlašují**.

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence (hlášení F_OVZ_SPE) dle § 17, odst. 3, písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší **má provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 tohoto zákona („Vyjmenované zdroje“).**

HLÁŠENÍ F_OVZ_SPE – ZJEDNODUŠENÉ OHLÁŠENÍ (PRO VYBRANÉ ZDROJE)

Podle náležitostí uvedených v Obecných pokynech k vyplňování souhrnné provozní evidence v příloze č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. lze pro ohlašování využít rovněž tzv. **Zjednodušené hlášení**. Tato možnost se týká pouze provozoven s jedním nebo oběma zdroji podle následujících bodů, na kterých nejsou žádné další vyjmenované zdroje:

V souladu s textem úvodního ustanovení v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb. (viz příklad) se u vybraných provozoven použije pro ohlášení souhrnné provozní evidence F_OVZ_SPE - **zjednodušený formulář**.

1. Pokud je v rámci provozovny provozován pouze zdroj kategorie 1.1., tj. **spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně** a jsou v něm spalována jen **plynná** nebo **kapalná** paliva a/nebo záložní zdroj energie, tj. zdroj zařazený pod kód 1.1., 1.2. nebo 1.3. na nějž se vztahuje ustanovení § 6 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb., vyplňuje se formulář F_OVZ_SPE jako „Zjednodušené ohlášení“, tedy pouze část 1 (identifikace provozovatele a provozovny) a část 2, kde se uvede pouze druh paliva (položka 17) a jeho spotřebované množství (položka 19) v **tis.m3/rok** pro plynné palivo a v **t/rok** pro kapalná paliva.

2. Zjednodušené hlášení lze použít rovněž v případě, kdy je provozována **čerpací stanice na benzín** (samostatně, nebo v kombinaci s výše uvedeným spalovacím zdrojem). V tomto případě jde o zdroj kategorie 10.2., tj. **čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu**, pro který se ve formuláři F_OVZ_SPE - „Zjednodušené ohlášení“ vyplňuje část 1 a část 3, kde se uvádí pouze vydané množství benzínu (položka 13) v **m3/rok**.

UPOZORNĚNÍ: Toto zjednodušené podání nelze použít, jsou-li výše uvedené zdroje provozovány v kombinaci s jinými kategoriemi zdrojů.

HLÁŠENÍ F_OVZ_SPE – OHLÁŠENÍ ÚDAJŮ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence (hlášení F_OVZ_SPE) má dle § 17, odst. 3, písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 tohoto zákona („Vyjmenované zdroje“), s výjimkou kategorie označené kódem 8. Chovy hospodářských zvířat (viz § 17, odst. 4 zákona č. 201/2012 Sb.).

Obsah souhrnné provozní evidence je dle § 17, odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. stanoven v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Ohlášení souhrnné provozní evidence za provozovny s přemístitelnými zdroji (mobilní recyklační linky, štěpkovače, přenosné zdroje el. energie apod.)

V návaznosti na Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP uvedené ve Věstníku MŽP sděluje provozovatel ISPOP pokyny k ohlášení souhrnné provozní evidence za zařízení, provozovaná v průběhu kalendářního roku na několika místech (přemístitelné stacionární zdroje, např. recyklační linky stavebních hmot zařazené pod kódem 5.11. v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb.).

Pro ohlášení údajů o provozu uvedeného zařízení je ohlašovatel povinen použít zástupnou adresu provozovny, situovanou do sídla povolovacího orgánu (krajského úřadu nebo Magistrátu hlavního města Prahy). Zároveň se taková provozovna označí na listu č. 1 jako Provozovna s přemístitelnými zdroji. Pokud byly za rok 2017 a/nebo předchozí roky ohlášeny společně pod jedním Identifikačním číslem provozovny (IČP) přemístitelné zdroje a „klasické“ stacionární zdroje, musí být hlášení rozděleno na dvě samostatné provozovny.

Další pokyny pro ohlášení jsou uvedeny na webu [ČHMÚ](http://chmu.cz).

UPOZORNĚNÍ: Údaje souhrnné provozní evidence neohlašuje provozovatel stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 tohoto zákona („Nevyjmenovaný zdroj“); např. za čerpací stanici NAFTY se NEOHLAŠUJE (ani SPE ani poplatek).

List 1. zahrnuje mj. administrativní položky, které jsou ve většině případů povinnými, aby bylo možno splnit náležitosti podání podle Správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Obsahuje údaje pro identifikaci provozovatele a provozovny a člení se na tyto části:

- 1.1 Údaje o provozovateli – IČO (název subjektu a jeho sídlo jsou přebírány z Registru osob nebo Registru obyvatel),
- 1.2 Údaje o provozovně – IČP, název a sídlo provozovny (možnost propojení na RÚIAN),
- 1.3 Kontaktní údaje zpracovatele formuláře.

List 2. Údaje souhrnné provozní evidence spalovacích zdrojů a spaloven odpadů

Na listu musí být vyplněny všechny červeně orámované údaje o spalovacích zdrojích nebo spalovnách i množství emisí u relevantních škodlivin. V případě zařízení spalujících plynná paliva o příkonu do 1 MW je možné údaje vyplňovat **souhrnně**, tzn., že se do jednotlivých položek uvede součet výkonů a příkonů, součet množství paliv, vyrobeného tepla a emisí, průměrná účinnost, průměrný počet provozních hodin a využití výkonu zdroje.

List 3. Údaje souhrnné provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

Na listu musí být vyplněny údaje položek 1 až 4 a dále relevantní údaje, např. spotřeba paliva, VOC nebo množství výrobku. Pravidla pro vyplnění množství emisí platí stejně, jako na listu 2 (zpravidla jde o emise zjišťované měřením, popř. výpočtem - např. fugitivní emise VOC z lakoven). Rovněž se doporučuje využít vložení zatržítka v položce „Souhrnné vyplnění údajů“, kterým je možné naznačit vyplnění údajů za více zdrojů v souladu s možností uvedenou ve Věstníku MŽP u číselníku k položce Název stacionárního zdroje. Nevyužití zatržítka naopak naznačuje, že údaje za každý provozovaný zdroj jsou vyplněny zvlášť, tj. např. pro několik lakovacích boxů zdroje „APL. NH - Aplikace nátěrových hmot“ je použito několik samostatných listů 3, označených např. pořadovými čísly 101 až 105.

List 4. Údaje o komínech a výduších

Vyplní se údaje pro všechny zdroje, které vykázaly **nenulovou emisi**. Vyplní se i pro zdroje, u nichž dochází výhradně k fugitivním emisím. U těchto zdrojů se v sekci parametrů výduchu zpravidla vyplňuje kromě souřadnice pouze přibližná průměrná výška a odhadovaná teplota (např. u skladování pohonných hmot nebo u zdrojů bez použití paliva lze vyplnit teplotu 10 nebo 20°C a výšku výduchu odpovídající průměrné výšce, v níž dochází k vypouštění emisí – u skladů PH např. 1 m, u truhlárny výšku oken nebo vyústění klimatizace, apod.).

Pro vyplnění množství emisí je stanovena podmínka, která vyžaduje vložení údajů pouze v případě, že je zdroj zaústěn do několika výduchů, skutečných nebo fiktivních (viz poznámka k vyplnění listu 4 k položce „Emise znečišťujících látek“): „*V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.*“

List 5. Údaje o měření emisí

Vyplnění je povinné pro všechny zdroje, u nichž bylo v předešlém období (zpravidla předchozí kalendářní rok, ale i delší období) provedeno jednorázové nebo i kontinuální měření. U každého zdroje musí být vyplněno poslední platné měření. Znamená to tedy, že např. u zdrojů s delším intervalem měření se může jednat o měření provedené v letech 2013 až 2015. Pokud je prováděno u zdroje několik měření v průběhu roku, postačí uvedení posledního z nich. U kontinuálního měření se neuvádí datum měření a v položkách koncentrace, hmotnostního toku, apod. se uvede podíl součtu vypočtených denních průměrných hodnot a počtu dní, ve kterých byly získány.

Detaily:

NÁVOD PRO VYPLNĚNÍ ÚDAJŮ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

ČESKÝ HYDROMETEOROLOGICKÝ ÚSTAV, INFORMAČNÍ SYSTÉM KVALITY OVZDUŠÍ, REGISTR EMISÍ A STACIONÁRNÍCH ZDROJŮ, NÁVOD PRO OHLAŠOVÁNÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE za rok 2019, © ČHMÚ PRAHA, Leden 2020, Verze 1.0

www.chmi.cz

Pokyny uvedené v tomto návodu v žádném případě nenahrazují závazné poznámky k vyplnění jednotlivých položek SPE, uvedené pod tabulkami v příloze č. 11 k vyhl. č. 415/2012 Sb. ve znění novely, vyhl. č. 452/2017 Sb., a další povinnosti dané platnou legislativou. Právní předpisy a obecná ustanovení jsou v druhé části tohoto dokumentu.

KAPITOLA XII.4. POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ

Nová verze Poplatkového přiznání – platí od 1.1.2026 – paragrafové znění

§ 15 Poplatek za znečišťování

(1) Poplatníkem poplatku za znečišťování je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1.

(3) Od poplatku za znečišťování se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než 50000 Kč.

(4) Základem poplatku za znečišťování je množství emisí ze stacionárního zdroje nebo zdrojů v tunách.

(5) Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle nejvyšší dosažené denní průměrné hodnoty koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období, zjištěné na základě kontinuálního měření emisí. Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny⁴⁾ se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru. Sazby

uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k tomuto zákonu pro rok 2025 a dále se k počátku poplatkového období zvyšují o procentuální nárůst spotřebitelských cen za domácnosti celkem, pokud dojde k nárůstu úhrnného indexu spotřebitelských cen za domácnosti celkem, zjištěného z údajů Českého statistického úřadu za období od posledního zvýšení o více než 5 %, a zaokrouhluje se na celé koruny nahoru; dojde-li k tomuto zvýšení sazeb, ministerstvo vyhlásí aktuální výši sazeb ve Věstníku Ministerstva životního prostředí do 31. ledna poplatkového období.

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem stanoví, ale nepředepíše, a výsledek stanovení se poplatníkovi neoznamuje, jestliže o to poplatník nepožádá, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010 nebo prvním kalendářním rokem, kdy byl stacionární zdroj provozován po celý rok, nebyl-li v roce 2010 provozován nebo nebyl-li provozován po celý rok 2010, nebo

b) stacionární zdroj dosahuje podle údajů z kontinuálního měření emisí v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

Splnění podmínky uvedené v písmenu b) se prokazuje prostřednictvím denních průměrných hodnot koncentrací dané znečišťující látky, zjištěných postupem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu řádné poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Řádné poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 50000 Kč bez využití koeficientů úrovně emisí uvedených v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu nebo před uplatněním postupu podle odstavce 6. Formát a strukturu řádného a dodatečného poplatkového přiznání stanoví ministerstvo vyhláškou.

(9) Krajský úřad vydá platební výměr do 4 měsíců od uplynutí lhůty podle odstavce 8 věty první. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 1000000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 1000000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, z 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a z 25 % příjmem státního rozpočtu, kapitoly Ministerstva životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

Příloha č. 9 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2019	2020	2021 až 2024	2025 a dále
TZL	10500	12600	14700	19500
SO₂	3500	4200	4900	6500
NO_x	2800	3300	3900	5200
VOC	7000	8400	9800	13000

2. Koeficienty úrovně emisí vztažené k dosahovanému procentu specifického emisního limitu

<50 %	50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0	0,2	0,4	0,6	0,8	1

KAPITOLA XIII. BALANCE ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL**Způsob provedení roční hmotnostní balance těkavých organických látek****Fugitivní emise:**

Dříve:

Fugitivní emise se rozumí vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise znečišťujících látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a dále veškeré emise vznikající při činnostech uvedených v § 1 písm. c).

Nyní – fugitivní emise:

Fugitivními emisemi - jakékoli emise těkavých organických látek do ovzduší, půdy a vody, které nejsou součástí odpadních plynů,

U zdrojů VOC fugitivní emise nelze měřit. Zásadně jsou dopočítávány.

Celkovými emisemi - součet fugitivních emisí a emisí těkavých organických látek v odpadních plynech,

Roční hmotnostní balance organických rozpouštědel**1. Technické údaje**

K provedení balance jsou podle § 7 odst. 5 uvedeny na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci používaných výrobků následující data:

- celkový obsah VOC ve výrobku v kg/kg nebo v hmotnostních %,
- v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev je navíc uveden obsah netěkavých látek (sušiny) ve výrobku v hmotnostních nebo objemových % a hustota výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových %.

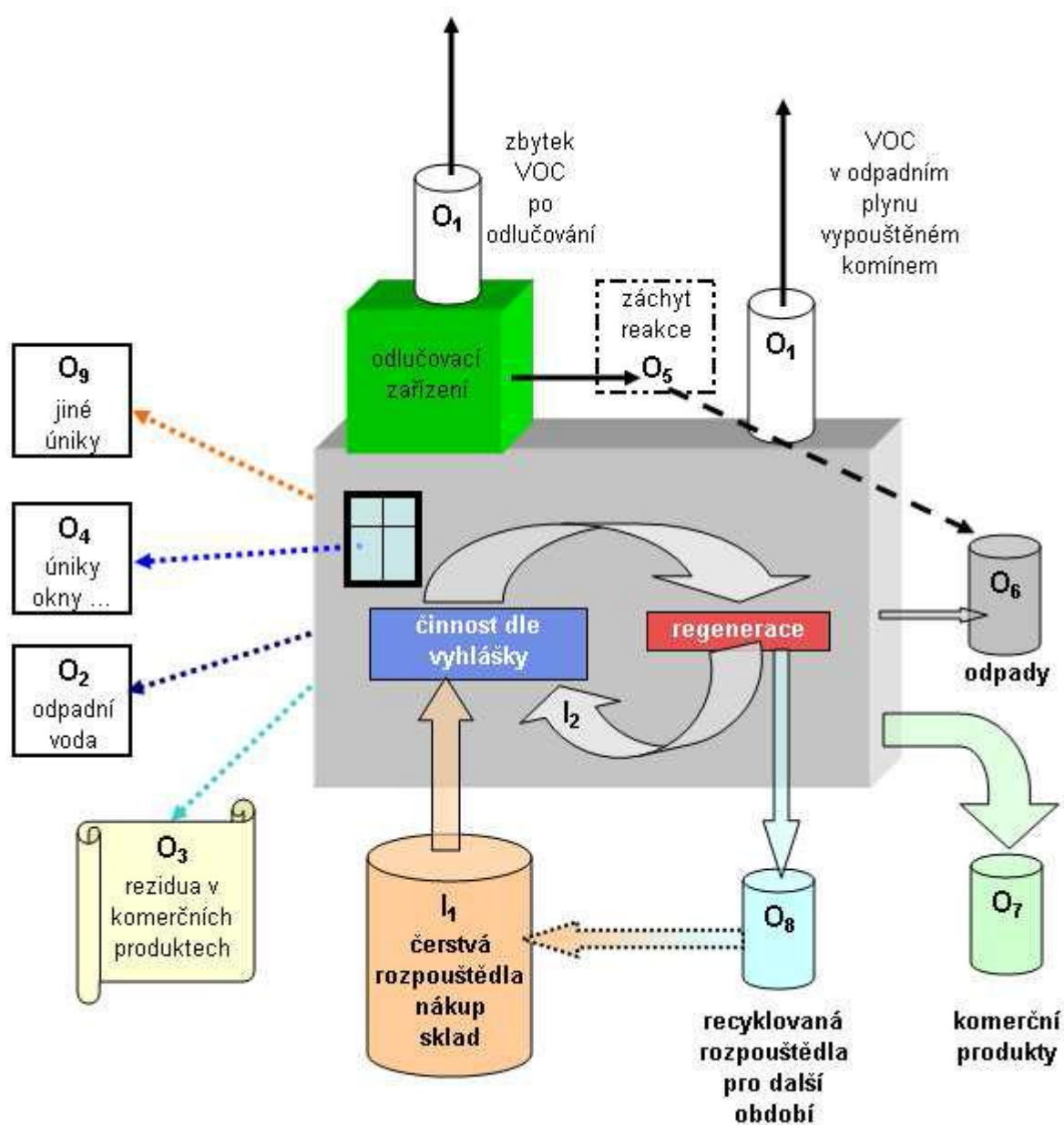
2. Veličiny roční hmotnostní balance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O_1 změřené jako TOC se provede přepočet na VOC. Přepočet se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známo, provede se přepočet na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)

I1 celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance

I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklováně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)



výstupy (O)

O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem

O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; ~~v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O5 brát~~ **při výpočtu veličiny O5 se bere** v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích

O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.

O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin ~~O6, O7 a O8~~ **O6, O7 nebo O8**

O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek

O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla **interně** regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, **avšak** nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 **ani nebyla započtena do veličiny O7**

O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$$C = I1 - O8 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)}$$

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 \text{ nebo } F = O2 + O3 + O4 + O9$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

$$E = F + O1 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)}$$

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskařských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

VÝPOČET JEDNOTLIVÝCH POLOŽEK – PŘÍKLADY

I₁ (celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance):

Používaná surovina či chemikálie	Roční spotřeba	Obsah VOC	VOC celkem	Obsah TOC ve VOC	TOC celkem
	(kg)	(kg/kg)	(kg)	(kg/kg)	(kg)
Isopropanol	5 181,00	1,00	5 181,00	0,60	3 108,60
Barvy ofset	30 324,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Botcherin 6004	1 303,00	1,00	1 303,00	0,84	1 099,08
Čistič válců a gum C-40 S	2 718,00	1,00	2 718,00	0,89	2 419,02
Super čistič	1 998,00	1,00	1 998,00	0,79	1 578,42
IN 60 S	1 106,00	1,00	1 106,00	0,86	951,16
Celkem surovin(kg/rok)	42 630,00	Celkem VOC za rok: 12 306,00		Celkem TOC za rok 9 156,28	
Celkem vstup organických látek, vyjádřených jako org. C v kg za rok					9 156,28
VOC z bezpečnostních listů, TOC z bezpečnostních listů, případně výpočtem					

O₁ hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích):

Použije se většinou protokol z autorizovaného měření.

Org. C	Hodiny za rok	Emise	Celkové emise
	hod/rok	(kg/hod)	(kg/rok)
Výdech č. 1	8 100	0,068	550,8
Výdech č. 2	8 100	0,046	372,6
Výdech č. 3	8 100	0,057	461,7
celkem			1 385,1

O₂ hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O₅ brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

Hodnotu nutno zjistit měřením. Jde o poměrně náročná a nesnadná stanovení. Vhodná konzultace s orgány ochrany vod.

O₃ hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako rezidua v expedovaných produktech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O_5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O_6 , O_7 nebo O_8

Hodnotu nutno zjistit měřením, případně zjištěním (měřením) účinnosti zachytu (odlučovače), případně vážením přírůstku na filtru (aktivní uhlí) apod.

O_6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O_7 hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravných expedovaných jako komerční produkt

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O_8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, a která avšak nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 ani nebyla započtena do veličiny O_7

Hodnotu nutno zjistit bilancí.

ROČNÍ HMOTNOSTNÍ BILANCE ROZPOUŠTĚDEL – PŘEHLEDNÁ TABULKA PRO BILANCI

Celková spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:		$C = I_1 - O_8$
I_1	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravných, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla regenerována z produktů k opětovnému využití, a která nebyla použita jako vstupy do procesů, pokud již nebyla započtena do položky O_7	_____ kg
Celková spotřeba (VOC) $C =$		_____ kg
Fugitivní emise F se vypočtou ze vztahu		$F = I_1 - O_1 - O_5 - O_6 - O_7 - O_8$
		$I_1 =$ _____ kg
		mínus
O_1	hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích)	_____ kg
O_5	hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O_6 , O_7 nebo O_8	_____ kg
O_6	hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech	_____ kg
O_7	hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravných expedovaných jako komerční produkt	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, avšak nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 ani nebyla započtena do veličiny O_7	_____ kg

Celkem fugitivní emise F		kg
I_2	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou regenerovány a znovu (recyklované) použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklované rozpouštědlo se započítává pokaždé, kdy je využito pro danou činnost)	_____ kg
Měrná výrobní emise fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel I , kde $I = I_1 + I_2$ (uvádí se v %).		$F/(I_1 + I_2) \times 100 =$ _____ : (_____ + _____) x 100 = = _____ , _____ %

KAPITOLA XIV. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Všichni provozovatelé vyjmenovaných zdrojů jsou povinni vypracovat a vést tzv. Provozní evidenci zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. c)

Vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu; povinnost ohlašování souhrnné provozní evidence se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného ve vojenských objektech provozovaných Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací,

Blokové schéma je vlastně grafické znázornění provozní evidence podle nové vyhlášky. Evidence zachovává uvedenou posloupnost a podle schématu může být velmi dobře zavedena.

Provozní evidence je povinná pro všechny vyjmenované zdroje znečištění ovzduší, výjimku tvoří pouze zemědělské zdroje (chovy hospodářských zvířat). Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zdroj znečišťování.

Rozsah přináší nová vyhláška.

Povinnosti lze shrnout zhruba následovně:

Denně - vhodné zavést stručné a přehledné tabulky, do kterých obsluha či mistr zaznamená proměnné údaje. Lze využít existující provozní záznamy. Z praxe víme, že telefonování ekologovi jednou za den či za směnu může selhat. Je-li nemocen nebo nepřítomen, evidence se nevede, což je porušení předpisů. A když závod nemá ekologa, není komu volat. Tabulky pak denně, týdně či nejvýše jednou měsíčně zaslat tomu, kdo zpracovává evidenci (ekolog, mistr, vedoucí apod.). Důraz však musí být kladen na pracovníky přímo ve výrobě. Ideální je rovněž, při větších zdrojích, počítačové zpracování.

Měsíčně – doporučuji vypracovat souhrny proměnných údajů

Ročně - do 31.3. vypracovat roční souhrny (SPE) a zaslat na příslušný orgán.

Při změnách stálých údajů - zaregistrovat tyto do provozní evidence

Uchovávat jak měsíční souhrny, tak i roční přehledy a to po dobu 6 let.

Nejčastější omyly, chyby a zanedbání povinností provozovateli.

- Evidenci využít jako přílohu pro výpočet poplatků, avšak nezapomínejte na výpočet částky a způsob, jakým jste k němu dospěli. Přiložte měření či cituji literaturu.
- Je-li za jedním plotem v areálu více subjektů, vedou evidenci zvlášť.
- Velcí provozovatelé samozřejmě mohou vést několik knih evidence, např. po divizích, ale vždy by měla existovat kniha či složka, které zajistí jejich provázanost.
- Zdroj v pronájmu – rozhodující je, kdo zdroj fakticky provozuje. Nájemce se nesmí vymlouvat na majitele a majitel na nájemce a oba na Ferdu z Kotěhůlek. Předpisy jasně hovoří o provozovateli a tedy většinou jde o nájemce. Může být smluvně určeno jinak.
- Provozovatelé nedokáží stanovit, co je havárie. Předpisy ji nedefinují moc jasně, a v praxi je to dost nejasné.
- Ne každá porucha je havárie a měla by být nahlášena, ale závady by měly být vždy zaznamenány a to i kvůli případným stížnostem a kontrolám.
- Dojde ke změně stálých údajů, majitele apod., ale evidence se nemění. Nový majitel se o ni nezajímá, vymění se obsluha. Evidence je zavedena, ale časem se přestane vést. Zejména při fluktuaci zaměstnanců je toto častým jevem.
- Po odchodu ekologa se na to zapomene. Případně při snižování stavů je ekolog první "na ráně".
- Provozovatelé podceňují stížnosti a havárie, převládá názor nic nehlásit a nějak to dopadne.
- Provozovatelé vycházejí z předpokladu, že "zatím o nás neví", tak to radši nebudeme ani dělat ani zasílat. Jde o dočasnou výhodu. Poplatky i pokuty lze napočítat za více let nazpátek a pokuty jsou dost citelné. Pokud se ukáže úmysl, například pokud byl některým z orgánů upozorněn při povolovacím řízení, takovému "serioznímu" provozovateli bude kontrolní orgán věnovat jistě adekvátní pozornost.
- Vedoucí nekontrolují obsluhu, pouze tak měsíc až dva po kontrole a dále nic.
- Častý "argument" zní "Ekolog tady není a já to nemám" evidence musí být kdykoliv dostupná na zdroji.

Často jsou nabízeny počítačové programy, který slouží evidenci. Je nutné však je aplikovat na daný zdroj a **přemýšlet u toho!** Při vhodném použití považují počítač za vynikající nástroj evidence.

Postup při hlášení závady na zdroji:**Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. f)**

Nejpozději do 24 hodin podat zprávu **krajskému úřadu a inspekci** o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

e) bezodkladně odstranit technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; po tuto dobu není provozovatel povinen plnit poruchou dotčené závazné podmínky provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů.

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍ EVIDENCE

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČ), bylo-li přiděleno, obchodní firma, sídlo a statutární zástupce nebo jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu.

Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP), bylo-li přiděleno, název, počet stacionárních zdrojů v provozovně, adresa provozovny^{*)}, kód územně technické jednotky^{*)}, odpovědná osoba, aktuální znění povolení provozu.

1.2. Údaje o stacionárním zdroji

Stálé údaje

Pořadové (příp. také evidenční) číslo každého stacionárního zdroje v rámci provozovny, název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace, typ stacionárního zdroje, zařazení stacionárního zdroje podle zákona, výrobce, datum uvedení do provozu, směnnost, denní, týdenní a roční rytmus, jmenovitý tepelný výkon a příkon, projektovaná kapacita spalovny odpadu nebo výroby, tepelná účinnost spalovacího stacionárního zdroje podle výrobce, druh topeniště, instalovaný elektrický výkon, druh výrobku, měrná jednotka množství výrobku, pořadová příp. evidenční čísla technologií ke snižování emisí a komínů nebo výdechů do nichž je stacionární zdroj zaústěn.

Proměnné údaje

Provozní hodiny (rok, měsíc, den), využití kapacity v %, množství vyrobené elektrické energie a množství vyrobeného tepla, včetně podílu množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, množství výrobku, adresy lokalit, pokud by se jednalo o zdroj, u něž byla kalendářním roce provozována činnost na několika místech. **U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, dosahované teploty a doby setrvání.**

1.3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

Proměnné údaje

Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu (den^{**)***}), měsíc^{***} rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2. **U spaloven odpadu, u nichž byly v povolení provozu stanoveny odlišné podmínky podle odstavce 3 části II přílohy č. 4, hodnoty parametrů uvedených v odstavci 2 písm. a) části II přílohy č. 4.**

1.4. Údaje o technologiích ke snižování emisí

Stálé údaje

Evidenční čísla a druh a počet technologií ke snižování emisí, výrobce, datum uvedení do provozu, odlučované znečišťující látky, garantovaná účinnost technologie ke snižování emisí případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

Proměnné údaje

Provozní doba (pokud je odlišná od provozních hodin stacionárního zdroje), provozní účinnost, údaje o špatném fungování a o poruchách, objemový tok odpadního plynu, provozní parametr stanovený v provozním řádu dokladující plnění emisního limitu.

1.5. Údaje o komínech a výduších

Stálé údaje

Pořadové, případně také evidenční číslo komínu nebo jiného výduchu, výška komínu od paty komínu, výška výduchu, převýšení ústí komínu nebo jiného výduchu nad okolním terénem, průřez v koruně komínu, zeměpisné souřadnice paty komínu nebo výduchu^{*)}, materiál a tepelně-izolační vlastnosti komínu, vypouštěné znečišťující látky.

Proměnné údaje

Průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem nebo výduchem z technologie ke snižování emisí v místě měření emisí, v případě vypouštění emisí chladicí věží obsah vodní páry v odpadním plynu v %, časový režim vypouštění emisí z komína, výduchu nebo výpusti a provozní hodiny komína (výduchu nebo výpusti, pokud jsou odlišné od provozních hodin stacionárního zdroje).

1.6. Údaje o emisích

Stálé údaje

Seznam znečišťujících látek, které má stacionární zdroj povinnost zjišťovat, na které látky se vztahuje jednorázové a na které kontinuální měření emisí **a na které povinnost zjišťovat úroveň znečišťování výpočtem.**

Proměnné údaje

Naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, hmotnostní tok znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, datum jednorázového měření emisí, datum ověření správnosti údajů kontinuálního měření, datum kalibrace systému kontinuálního měření, záznamy o překročení emisních limitů a přijatých opatřeních, roční hmotnostní bilance těkavých organických látek u stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, s výjimkou činnosti nanášení práškových plastů uvedené v části II bodu 4.4. přílohy č. 5, **emisní faktory použité pro výpočet.**

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů **a postup stanovení úrovně znečišťování výpočtem.**

^{*)} V případě zdroje, u nějž je v povolení provozu stanovena činnost na několika místech, zástupná adresa sídlo krajského úřadu, který vydal povolení provozu zdroje.

^{**) Neplatí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším, spalující výhradně zemní plyn}

^{***)} Neplatí pro záložní zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. s dobou provozu do 300 h ročně.

KAPITOLA XV. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.

Důležitou povinností je vypracování Provozního řádu. **Povinnost je uložena zákonem a prováděcí předpisy ji rozvíjejí a přesně vymezují.**

Příloha č. 2 Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou (kromě ostatních):

- provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

e) bezodkladně odstranit technické závady, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování a současně nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, a nejpozději do 48 hodin od vzniku takové závady podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o jejím výskytu; mezi tyto závady patří především špatná funkce nebo porucha na technologii ke snižování emisí,

f) omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě technické závady na zdroji s následkem nedodržení podmínky pro provoz stacionárního zdroje stanovené tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem nebo povolením provozu, nedojde-li do 24 hodin k obnovení provozu, který je v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcím právním předpisem a povolením provozu; po tuto dobu není provozovatel povinen plnit poruchou dotčené závazné podmínky provozu; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

g) odstavit spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pokud během uplynulých 12 měsíců překročila délka jeho provozu bez technologie ke snižování emisí 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro spalovací stacionární zdroj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jehož odstavení by vedlo k vyšším emisím, než jsou emise při jeho dalším provozu, nebo pokud je potřeba zachovat dodávku energie,

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU

1. Identifikace stacionárního zdroje (stacionárních zdrojů) a provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele stacionárního zdroje.

2. Podrobný popis stacionárního zdroje a dále popis technologií ke snižování emisí a jejich funkce. Číslování stacionárního zdroje je shodné s provozní evidencí stacionárního zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.

3. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie.

4. Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady tepelně zpracovávané ve stacionárním zdroji. **V případě tepelného zpracování odpadu členění odpadu podle katalogu odpadů, uvedení minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a maximální obsahy PCB, pentachlorfenolu, chloru, fluoru, síry a těžkých kovů, případně jiných látek.**

5. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí nebo dalších operací sloužících ke snižování emisí).*)

6. Výstupy z technologie - znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší.

7. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.

8. Popis měřicího místa pro jednorázové měření emisí.

9. Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.

10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování.

11. Aktuální spojení**) na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.

12. Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje.***) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

13. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

14. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.

15. Termíny kontrol, revizí a údržby technologických zařízení sloužících ke snižování emisí. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.*)

16. Definice poruch a havárií s dopadem na vnější ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje a podmínky odstavení stacionárního zdroje z provozu.*)

17. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

18. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavování stacionárního zdroje.*)

19. Provozovatel chovu hospodářských zvířat dále uvede

- a) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,
- b) způsob odvádění amoniaku do ovzduší,
- c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí „Stanovení kategorie a uplatnění snižujících technologií u zemědělských zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do ovzduší, a které budou v rámci plánu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,
- d) další související technickoorganizační opatření.

20. Provozovatel stacionárního zdroje vypouštějící fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo provozovatel stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu.

21. Provozovatel stacionárního zdroje emitujícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kategorie 2.3, 2.4, 2.6, 7.8, 7.9, 7.10, 7.11, 7.12, 7.16 a 8 přílohy č. 2 k zákonu, uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení emisí těchto látek.

Jde tedy o zdroje:

TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI

2.3. Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně

2.4. Biodegradační a solidifikační zařízení

2.6. Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m³/den

7.8. Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek

7.9. Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny

7.10. Výroby papíru a lepenky, které nespádají pod bod 7.9.

7.11. Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně

7.12. Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně

7.16. Veterinární asanační zařízení

CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

8. Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně

22. Podpis provozovatele nebo v případě právnické osoby jejího statutárního zástupce nebo jím pověřené osoby.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

**) Takto označené údaje mohou být zpracovány společné pro všechny stacionární zdroje jedině provozovny.

Příloha č. 12 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Náležitosti provozního řádu

1. Identifikace stacionárních zdrojů a provozovny, ve které jsou stacionární zdroje provozovány. Identifikace provozovatele (podle § 2 písm. h) zákona). U kódů, pro které příloha č. 20 stanovuje minimální vzdálenosti také GPS souřadnice stacionárního zdroje (geometrický střed).

2. Údaje o projektované kapacitě. Číslování stacionárního zdroje (případně číslo ISPOP, je-li evidováno) v jednoznačné návaznosti na platné vnitřní provozní a technologické předpisy provozovatele a blokové schéma s uvedením jednotlivých stacionárních zdrojů v provozovně, komínů, výduchů a příslušných zařízení ke snižování emisí, pokud jsou instalovány.

3. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích a u souvisejících činností, mechanismus chemických reakcí (včetně známých vedlejších reakcí), způsoby řízení a kontroly prováděných operací. Vzniká-li provozem zdroje odpadní teplo, popis jeho využití. Podrobný popis stacionárního zdroje a souvisejících činností, dále popis technologií a opatření ke snižování emisí, jejich funkce a účinnosti.

Primární opatření ve výrobní nebo zpracovatelské části technologie, zejména podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí. *)

4. Identifikace materiálových vstupů do technologie – suroviny a paliva (případně odpady nebo paliva vyrobená z odpadu) zpracovávané ve stacionárním zdroji. Podrobnosti provádění primárních opatření ke snížení emisí, které spočívají např. v úpravě, kontrole, dodržení fyzikálních, nebo chemicko-fyzikálních parametrů a chemického složení a správném dávkování materiálového vstupu, a to dle typu zdroje a procesu. V případě tepelného zpracování odpadu dále identifikace odpadu podle katalogových čísel katalogu odpadů, uvedení minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální výhřevnost a maximální obsahy PCB, pentachlorfenolu, chloru, fluoru, síry a těžkých kovů, případně jiných látek.

5. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie nebo požární čerpadlo.

6. Emisní výstupy z technologie a souvisejících činností – znečišťující látky, způsob jejich odsávání, opatření ke zvýšení účinnosti tohoto odsávání (je-li využíváno), včetně souvisejících technicko-organizačních opatření (kontrola uzavírání vrat apod.) a specifikace a lokalizace místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší. V případě řízení vypouštění odpadního plynu výkonem ventilátoru nebo obdobného zařízení se uvedou limitní hodnoty průtoku odpadního plynu v definovaném měřicím profilu za provozních podmínek.

7. Popis, umístění a přesná specifikace (zejména tvar a rozměry, soulad s normou) měřicího místa pro jednorázové měření emisí.

8. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis, umístění a přesná specifikace (zejména tvar a rozměry, soulad s normou) měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledování teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot. Podrobnosti sledování a nepřetržitého záznamu provozního parametru podle § 6 odst. 4 zákona (je-li uloženo), případně podrobnosti realizace technické podmínky provozu, která toto sledování nahrazuje, včetně okrajových hodnot signalizujících nutnost údržby nebo závady a poruchy podle bodu č. 11.

9. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než 3 průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.

11. Definice technických závad, poruch a havárií, které mají za následek vyšší úroveň znečišťování, způsob předcházení těmto závadám, poruchám a haváriím, způsob jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje. *) Druh, a je-li to možné určit, tak i množství, znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě technické závady, poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu. Určení rizikových částí technologie. Hodnoty nepřetržitě sledovaného a zaznamenávaného provozního parametru, které indikují závadu, případně obdobné hodnoty a podmínky spojené s výjimkou podle § 6 odst. 4 zákona. Postupy pro případy poruch nebo nedodržení primárních opatření na materiálovém vstupu, na technologii a postupy pro poruchy u sekundárních opatření, především odlučovací soustavy, odsávání technologie apod., včetně určení případných záložních systémů a pravidel pro jejich spuštění. Opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků technických závad, poruch a havárií včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje podle § 17 odst. 3 písm. f) zákona. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

12. Výjimečné situace – odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavování stacionárního zdroje. *)

13. Způsob podávání hlášení **) o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.

14. Druh, odhadované množství znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě technické závady, poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.

15. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

16. U chovu hospodářských zvířat se dále uvede

a) způsob ustájení hospodářských zvířat,

b) způsob odvádění emisí amoniaku do ovzduší,

c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí odboru ochrany ovzduší „k zařazování chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok emisí amoniaku do ovzduší, a které budou podle provozního řádu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,

d) další technicko-organizační opatření, které mohou ovlivnit emise do ovzduší.

17. U stacionárního zdroje vypouštějícího fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo u stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů, se uvedou rizikové technologické uzly z hlediska prašnosti a technicko-organizační opatření k předcházení a omezování tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu. Tato opatření musí být specifikována u všech stacionárních zdrojů kódů 2.2., 2.3., 2.9., 3.3., 3.5.2., 3.5.5., 4.1.1., 4.1.2., 4.1.3., 4.1.4., 4.2.1., 4.3.1., 4.6.1., 4.6.5., 4.7., 5.1.1., 5.2., 5.10., 5.11., 5.14., 7.2., 7.8., 11.1. a 12.1. podle přílohy č. 2 k zákonu.

18. U stacionárního zdroje vypouštějícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kódy 2.2., 2.3., 2.4., 2.6., 2.7., 2.8., 3.6., 3.7., 4.6.1. (formovny a jádrovny), 5.14., 6.5., 6.24., 6.8., 7.2., 7.1., 7.3., 7.5., 7.6., 7.8., 7.9., 7.10., 7.11., 7.12., 7.16., 7.18., 8., 9.8. (kataforéza), 9.19., 9.20., 9.23. a 9.24. podle přílohy č. 2 k zákonu, se uvedou v provozním řádu rizikové technologické uzly z hlediska emisí znečišťujících látek, které mohou obtěžovat zápachem, a technicko-organizační opatření k předcházení a omezování emisí těchto látek.

19. Termíny revizí, údržby a s nimi spojené požadavky na provoz zařízení ke snížení emisí (dodržování fyzikálních parametrů, optimalizace poměrů činidel apod.), termíny pravidelných vnitřních kontrol souladu s provozním řádem a opatření ke snížení emisí, způsob a četnost pravidelného proškolení obsluh a odpovědných osob ohledně technicko-organizačních opatření prováděných za účelem snížení emisí a způsob vedení záznamů o těchto školeních.

20. Obsah provozního řádu je zpracován v běžně používaném strojově čitelném formátu.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat, v tom případě je taková dokumentace považována za nedílnou součást provozního řádu.

**) Takto označené údaje mohou být zpracovány společné pro všechny stacionární zdroje jediné provozovny.

KAPITOLA XVI. OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ

Obsahové náležitosti jsou uvedeny v přílohách vyhlášky č. 415/2012 Sb.:

Příloha č. 13 – Obsahové náležitosti odborného posudku

Příloha č. 14 – Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

Příloha č. 15 – Obsahové náležitosti rozptylové studie

Další materiály jsou uvedeny na stránkách www.mzp.cz:

KAPITOLA XVII. VYDÁVÁNÍ A AKTUALIZACE PROGRAMŮ ZLEPŠOVÁNÍ KVALITY OVZDUŠÍ (PZKO)

PZKO stanovují v souladu s § 9 odst. 1 a 2 zákona o ochraně ovzduší závazná opatření k dosažení imisních limitů v době co možná nejkratší, určená státní správě a samosprávě na krajské a obecní úrovni, a dále opatření pro ústřední správní orgány. Kromě těchto závazných opatření se jednotlivé programy odkazují na tzv. podpůrná opatření představující dobrou praxi při řízení kvality ovzduší na všech úrovních veřejné správy. U podpůrných opatření nelze z centrální úrovně přesně kvantifikovat rozsah realizace či definovat jejich přínos (jedná se např. o správný postup povolování nových záměrů v území, čištění komunikací či parkovací politiku), a proto nejsou přímou součástí PZKO, byť jsou pro zlepšení kvality ovzduší rovněž přínosná.

PZKO byly zveřejněny dle § 9 odst. 1 [zákona o ochraně ovzduší](#) ve formě Sdělení odboru ochrany ovzduší ve [Věstníku MŽP](#) v roce 2020 a 2021 (v závislosti na příslušné zóně a aglomeraci). Jednotlivá sdělení a PZKO jsou k dispozici ke stažení níže.

V roce 2024 byly PZKO pro jednotlivé zóny a aglomerace (s výjimkou aglomerace Praha CZ01 a zóny Jihovýchod CZ06Z) v návaznosti na § 9 odst. 5 [zákona o ochraně ovzduší](#) doplněny aktualizacími dodatky, které byly zveřejněny Sděleními odboru ochrany ovzduší ve [Věstníku MŽP](#) (aktualizační dodatky jsou k dispozici ke stažení níže).

K PZKO pro aglomeraci Praha CZ01 a zónu Jihovýchod CZ06Z byla ve [Věstníku MŽP](#) vydána informativní Sdělení odboru ochrany ovzduší, která konstatují dosažení platných imisních limitů s doporučením i nadále pokračovat v realizaci opatření těchto programů (viz odkaz níže).

Aktualizační dodatky vydané ve [Věstníku MŽP](#) pro PZKO v roce 2024 (vč. informativních sdělení odboru ochrany ovzduší k aglomeraci Praha CZ01 a pro zónu Jihozápad CZ06Z): [Věstník MŽP ze dne 31. 5. 2024 \(PDF, 2.04 MB\)](#)

KAPITOLA XVIII. IMISNÍ LIMITY A SMOGOVÁ SITUACE

§ 10 Smogová situace

(1) Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM₁₀ nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu za podmínek uvedených v této příloze.

(2) Vznik smogové situace a její ukončení vyhláší ministerstvo neprodleně ve veřejně přístupném informačním systému a v médiích. Současně neprodleně informuje inspekci, dotčené krajské úřady, dotčené obecní úřady, které mají vydaný regulační řád, dále obce, které mají stanovenou nízkoe emisní zónu, a dotčené provozovatele stacionárních zdrojů, kterým byly uloženy zvláštní podmínky provozu podle odstavce 3.

(3) Pro případy překročení regulační prahové hodnoty podle přílohy č. 6 k tomuto zákonu stanovuje krajský úřad zvláštní podmínky provozu podle § 12 odst. 4 písm. g) pro stacionární zdroje, které v dané lokalitě významně přispívají k úrovni znečištění. Při stanovování jejich rozsahu krajský úřad musí přihlídnout ke skutečnosti, zda a do jaké míry jsou stacionárním zdrojem dosahovány úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami stanovenými v závěrech o nejlepších dostupných technikách. Krajský úřad informuje ministerstvo bez zbytečného odkladu o aktuálním výčtu těchto zdrojů.

(4) Je-li to třeba, vydá obec pro případy vzniku smogové situace regulační řád. Regulační řád obsahuje opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel. Regulační řád se nevydává, je-li zřejmé, že omezení provozu vozidel v obci nemůže přispět ke snížení úrovně znečištění. Regulační řád vydává obec formou nařízení⁵⁾ a zároveň o jeho vydání informuje ministerstvo. Odbornou pomoc při zpracování regulačních řádů poskytuje obcím ministerstvo.

(5) V případě, že je pro dané území stanovena nízkoe emisní zóna podle § 14, jsou opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel pro případ vzniku smogové situace stanovena jako zvláštní podmínky v rámci stanovení nízkoe emisní zóny.

(6) Osoba, která provozuje televizní nebo rozhlasové vysílání, je povinna bez nároku na úhradu nákladů neprodleně a bez úprav obsahu a smyslu zveřejnit jí poskytnuté informace o riziku vzniku nebo o vzniku smogové situace a o jejím ukončení, a to na základě žádosti ministerstva.

KAPITOLA XIX. AUTORIZOVANÉ ČINNOSTI A AUTORIZACE

Rozhodnutí o autorizaci

Rozhodnutí o autorizaci je podle § 32 [zákona o ochraně ovzduší](#) vyžadováno k následujícím činnostem:

- **Jednorázové měření emisí**
- **Měření úrovně znečištění**
- **Dohled nad tepelným zpracováním odpadu**
- **Zpracování odborného posudku**
- **Zpracování rozptylové studie**
- **Certifikace biopaliv a ověřování zprávy o emisích**

Seznam autorizovaných osob a rozsah autorizace jsou uvedeny v [Informačním systému autorizovaných osob](#).

MŽP vydává rozhodnutí o autorizaci na dobu neurčitou poté, co žadatel splní zákonné podmínky.

Autorizace vydané podle předchozího zákona o ochraně ovzduší (č. 86/2002 Sb.), jejichž lhůta platnosti vypršela po datu 1. 9. 2012, jsou i nadále platné a není potřeba je dále prodlužovat.

- [Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií \(PDF, 355.57 KB\)](#)
 - [Příloha 1 \(PDF, 688.88 KB\)](#) - Metodická příručka k modelu SYMOS'97 (2013)
 - [Příloha 2 \(PDF, 350.32 KB\)](#) - Metodika výpočtu podílu velikostních frakcí částic PM10 a PM2,5 v emisích tuhých znečišťujících látek a výpočtu podílu emisí NO2 v NOx
 - [Příloha 3 \(PDF, 4.52 MB\)](#) - Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací
 - [Sdělení o úpravách metodické příručky k modelu SYMOS'97 \(2013\) \(PDF, 444.6 KB\)](#)
- [Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro vypracování odborných posudků \(PDF, 375.9 KB\)](#)

Metodický pokyn je určen krajským úřadům, které se zabývají povolováním stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší a odborné posudky jsou jim předkládány jako součást žádosti o vydání povolení provozu anebo závazného stanoviska u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší a dále zpracovatelům těchto odborných posudků a provozovatelům stacionárních zdrojů. Obsahové náležitosti odborných posudků jsou uvedeny v příloze č. 13 [vyhlášky č. 415/2012 Sb.](#) Popisné části jednotlivých kapitol metodického pokynu upřesňují tuto obsahovou část o další informace, které je nutné při zpracování odborných posudků zohlednit.

- [Stanovisko k autorizaci pro zpracování odborného posudku \(PDF, 309.56 KB\)](#)
Stanovisko odboru ochrany ovzduší a odboru legislativního k autorizaci pro zpracování odborného posudku v návaznosti na změny v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší
- [Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek \(PDF, 99.82 KB\)](#)

Stanovisko k platnosti autorizací ke stanovení koncentrace pachových látek, které byly vydány dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- [Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem \(PDF, 40.74 KB\)](#)

Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem, které byly vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., kterým se od 1.9.2012 zrušuje zákon č. 86/2002 Sb.

- [Stanovisko k povaze výkonu autorizované činnosti měření úrovně znečištění \(PDF, 101.03 KB\)](#)

Stanovisko k povaze výkonu činnosti měření úrovně znečištění autorizovanou osobou podle § 32 a násl. zákona o ochraně ovzduší a povinností z výkonu vyplývajících.

KAPITOLA XX. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.

Informace o Směrnici (české překlady) jsou ke stažení např. na internetových stránkách ČHMÚ www.chmi.cz nebo na MŽP www.mzp.cz.

Nyní platí přímo požadavky:

Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění zákona č. 89/2017 Sb. a zákonem č. 183/2017 Sb.

Vyhláška č. 243/2023 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech

Od 11.3.2024:

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/590 ze dne 7. února 2024 o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, a o zrušení nařízení (ES) č. 1005/2009.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/573 ze dne 7. února 2024 o fluorovaných skleníkových plynech, o změně směrnice (EU) 2019/1937 a o zrušení nařízení (EU) č. 517/2014.

KAPITOLA XXIII. DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE

KAPITOLA XXIII.1. SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ

Spalování odpadů

Ve většině kotelen docházelo v minulosti ke spalování všech druhů odpadů a emitovány byly velmi závažné škodliviny. Nová legislativa tuto oblast pokryla závaznými pravidly a spalování odpadů je možné pouze na základě povolení kompetentních orgánů.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší

S ohledem na skutečnost, že jsou na trhu České republiky nabízeny kotle, jejichž provoz je spojen se spalováním levných upotřebených minerálních olejů (dále jen odpadní oleje), uvádí odbor ochrany ovzduší následující informaci z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší.

Spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování je z hlediska ochrany ovzduší nežádoucí a jejich odstraňování (včetně spalování) je možné pouze v takových zdrojích, které splňují požadavky zákona o ochraně ovzduší (jakož i dalších předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, například zákona o odpadech). Takovéto zdroje musí mít povolení příslušného krajského úřadu a musí na ně být aplikovány legislativní a technické požadavky na spalování nebo spoluspalování odpadů (tedy mimo jiné včetně povinnosti dodržovat příslušné emisní limity a prokazovat je pravidelným měřením).

*Již předchozí zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, umožňoval spalování odpadních olejů pouze ve zvláštním režimu (§ 18), citace: „odpad včetně odpadních olejů může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší“. Nejpozději do 1. června 2004 byli provozovatelé povinni ukončit spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích (tedy zdrojích o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW). **Od 1. června roku 2004 je spalování odpadních olejů zakázáno.** Odpad, včetně spalování odpadních olejů, lze od tohoto data spalovat pouze ve zdrojích, která splňují požadavky environmentální legislativy.*

Nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, možnost spalování odpadních olejů jinde než ve zdrojích schválených a povolených krajskými úřady k tepelnému zpracování odpadu (spalování nebo spoluspalování odpadu) nepřipouští. Ustanovení § 16 odst. 6 cit. zákona jasně říká, že "odpad (s výjimkou některých odpadů na bázi biomasy) může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d) tohoto zákona."

Spalování odpadů (včetně odpadních olejů) ve zdrojích k tomu nepovolených je postihováno jako porušení povinností a zákazů vyplývajících z právních předpisů na ochranu životního prostředí. Například podle § 25 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší může být za tento správní delikt osobě právnické nebo podnikající osobě fyzické uložena pokuta do výše 10 000 000 Kč.

KAPITOLA XXIII.2. NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNÍ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 8 Národní program snižování emisí České republiky

(1) Za účelem snížení celkové úrovně znečištění a znečišťování v České republice ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady zpracovává Národní program snižování emisí České republiky (dále jen "národní program"). Národní program schvaluje vláda. **Požadavky na obsah národního programu jsou uvedeny v příloze č. 12 k tomuto zákonu.**

(2) Ministerstvo národní program zpracuje a oznámí Evropské komisi nejmeně jednou za 4 roky. Aniž je tato povinnost dotčena, ministerstvo aktualizuje nástroje a opatření obsažené v národním programu do 18 měsíců od předložení nejnovější národní emisní inventury nebo národní emisní projekce Evropské komisi v případě, že podle předložených údajů nebyly splněny národní závazky ke snížení emisí nebo existuje riziko jejich nedodržení.

§ 9 Programy zlepšování kvality ovzduší

(1) V případě, že je v zóně nebo aglomeraci překročen imisní limit stanovený v bodech 1 až 3 v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo v případě, že je v zóně nebo aglomeraci imisní limit stanovený v této příloze v bodu 1 překročen vícekrát, než je zde stanovený maximální počet překročení, zpracuje ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem a **s příslušným krajem nebo obcí v samostatné působnosti** do 18 měsíců od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k překročení imisního limitu, pro danou zónu nebo aglomeraci program zlepšování kvality ovzduší. Program zlepšování kvality ovzduší **schvaluje** ministerstvo a vyhláší ho ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

(2) Požadavky na obsah programu zlepšování kvality ovzduší jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu. Při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší ministerstvo přijme taková opatření, aby imisního limitu bylo dosaženo co nejdříve.

(3) Emisní stropy stanovené v programu zlepšování kvality ovzduší zohlední krajský úřad v podmínkách povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a ministerstvo v podmínkách závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b).

(4) Obec a kraj provádějí opatření, která jim byla uložena v příslušném programu zlepšování kvality ovzduší, v rámci svých možností tak, aby bylo imisního limitu dosaženo co nejdříve. Pro tyto účely vypracuje tato obec a kraj do 12 měsíců ode dne vyhlášení příslušného programu zlepšování kvality ovzduší ve Věstníku Ministerstva životního prostředí v návaznosti na tento program svůj časový plán provádění opatření, který zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kraj poskytne obci potřebnou součinnost při zpracování časového plánu za účelem zajištění jeho souladu s časovým plánem kraje.

(5) Ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem a s příslušným krajem nebo obcí v samostatné působnosti aktualizuje program zlepšování kvality ovzduší podle potřeby, nejméně však jednou za 3-4 roky.

§ 14 Nízkoemisní zóny

"(1) Rada obce může za účelem omezení znečištění ovzduší z dopravy na svém území nebo jeho části opatřením obecné povahy vydaným v přenesené působnosti stanovit zónu s omezením provozu silničních motorových vozidel (dále jen "nízkoemisní zóna"), do které mohou vjet pouze a) silniční motorová vozidla označená emisní plaketou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího právního předpisu,

b) silniční motorová vozidla uvedená v příloze č. 8 k tomuto zákonu a

c) silniční motorová vozidla označená emisní plaketou vydanou v jiném státě, pokud podmínky pro označení silničních motorových vozidel emisní plaketou a podmínky provozu v nízkoemisní zóně v tomto státě jsou obdobné jako podmínky stanovené tímto zákonem; vzory emisních plaket vydaných v jiném státě, s nimiž je povolen vjezd do nízkoemisní zóny podle tohoto zákona, zveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup.

KAPITOLA XXIII.3. – EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A OBCHODOVÁNÍ S NIMI

Další oblastí, týkající se ochrany ovzduší je oblast ochrany klimatického systému Země. Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů zavedl povinnost pro některé provozovatele požádat o přidělení povolenek na vypouštění skleníkových plynů.

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

Předpis mění: 695/2004 Sb.; 212/2006 Sb.; 292/2009 Sb.; 227/2009 Sb.; 164/2010 Sb.; 85/2012 Sb.

Předpis ruší: 315/2008 Sb.; 12/2009 Sb.; 287/2010 Sb.

Tento zákon zpracovává příslušný předpis Evropské unie 1), zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie 2) a v souladu s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu 3) (dále jen "Úmluva") upravuje

a) práva a povinnosti provozovatelů zařízení, provozovatelů letadel a dalších osob při obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (dále jen "povolenka"),

- b) postup při vydávání povolení k emisím skleníkových plynů a rozhodování o jeho změnách,
- c) postup při vydávání a přidělování povolenek a podmínky obchodování s nimi,
- d) podmínky hospodaření s povolenkami, jednotkami přiděleného množství a jinými právy k vypouštění emisí skleníkových plynů,
- e) použití jednotky snížení emisí a ověřeného snížení emisí z projektových činností v systému obchodování s povolenkami (dále jen "systém obchodování"),
- f) působnost orgánů veřejné správy podle tohoto zákona,
- g) sankce za porušení uložených povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených na jeho základě.

KAPITOLA XXIV. INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ, IPPC, ZÁKON Č. 76/2002 SB.

Na evropské úrovni je IPPC regulováno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).

Do českého právního řádu je směrnice transponována zákonem č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

KAPITOLA XXV. – PROBLEMATIKA CENTRÁLNÍHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPEM

Vyhláška ze zmocnění z § 16 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb. – pravidla pro stanovení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem:

Poznámky:

Autor příspěvku upozorňuje, že tento text ani jeho části **nelze v žádném případě považovat za výklad zákonů** na ochranu ovzduší, ale jde pouze o presentaci osobních zkušeností a praxe autora a určitý komentář a návod k dalšímu postupu. K výkladu jsou v ČR kompetentní pouze soudy všech stupňů. Tento materiál není oficiálním materiálem ČIŽP ani jiného orgánu. Autor tohoto příspěvku využil zkušenosti svých kolegů (i kolegyní) v oblasti ochrany ovzduší. Protože už pouhý jejich výčet by způsobil překročení rozsahu příspěvku, neuvádí jejich jména a pouze jim děkuje.

Vzhledem ke krátké době platnosti nových předpisů nejsou některé povinnosti plně vyjasněny či jsou v předpisech dokonce určité chyby. Je tedy třeba velké trpělivosti při studiu a aplikaci nových předpisů do praxe. V případě jakýchkoliv nejasností či pochybností je nutná rychlá konzultace na kompetentním orgánu. Předejdete tím závažným komplikacím.

Autor se omlouvá za případné chyby, překlepy a nedostatky tohoto materiálu. Jsou způsobeny náročností předpisů a jejich okamžitým nabytím právní moci a také chvatem, s jakým tento syllabus musí reagovat na novely. Tento předpis odráží znalosti autora k 1.10.2025. Velmi přivítám podněty a návrhy ke zlepšení a diskusi s jinými odborníky na téma ochrana ovzduší.